

371 83

917649

ร. 2

กานิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๕
ในภาคเหนือ

ปริญญาโท

ของ

ทัศนีย์ บุศราทิจ

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๑๒ มีนาคม ๒๕๑๔

S 33103

9 ก.พ. 2515

คานิยมทางการศึกษาของนักเรียน มศ. ๕
ในภาคเหนือ

บทคัดย่อ

ของ

ทัศนีย์ บุศรราชิจ

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๑๒ มีนาคม ๒๕๑๔

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในการเลือกศึกษาต่อในรายวิชา ๑๖ วิชา โดยจำแนกนักเรียนออกตามแผนกวิชา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สถานภาพทางครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา และภูมิลำเนา วิชาต่าง ๆ ซึ่งนำมาให้นักเรียนเลือกคือ การศึกษา เกษตรศาสตร์ เทคนิค นิติศาสตร์ บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี แพทยศาสตร์ พยาบาล รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ศิลปการ เศรษฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๓๔๘ คน จากโรงเรียนรัฐบาล ๑๖ โรงเรียน ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย จำนวน ๕ จังหวัด เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษา คือ แบบสอบถามแบบ Q - Sort ซึ่งประกอบด้วยข้อความและรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน พร้อมทั้งลักษณะของรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ที่นำมาให้นักเรียนเลือกจัดลำดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ Kruskal - Wallis One - way Analysis of Variance By Rank และ Spearman Rank Correlation Coefficient ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด และเลือกศึกษาต่อน้อยที่สุดในวิชา ศิลปการ การเลือกศึกษาต่อของนักเรียนตามตัวแปรต่าง ๆ นั้นไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะได้พิจารณาปฏิญานี้พร้อมกันแล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

ว.ร.ช.

ร.ร.น.

ประธานกรรมการ

ส.ว.ร. อ.ก.ช.น.

กรรมการ

ประกาศคุณผลการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำ
อย่างดียิ่งจากหลายท่านด้วยกัน คือ อาจารย์คร. ปรีชา ชรรมา อาจารย์สมควร ภัยพิณ
ที่ไคกรุดรับเป็นที่ปรึกษา ตลอดจนช่วยตรวจ แก้ไขปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอด ผู้เขียน
ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย นอกจากนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ
อาจารย์คร. พจน์ สะเพียรชัย และขอขอบคุณ คุณฉงชัย ทองนิ่ม ที่ได้ให้คำแนะนำและ
ช่วยเหลือทางสถิติอย่างดี

หนึ่งผู้เขียนขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการกองโรงเรียนรัฐบาล และอาจารย์ใหญ่ที่
ให้ความช่วยเหลือในการทดสอบ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ช่วยดำเนินการทดสอบและรวบรวม
แบบสอบถามส่งคืน และขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ตลอดจน
ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดีทุก ๆ ท่าน

ทัศนีย์ บุศราพิจ

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑. บทนำ	๑
คำนำ	๑
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๔
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๔
ข้อตกลงเบื้องต้น	๕
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๕
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	๖
๒. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	๘
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	๘
เบื้องหลังสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	๑๖
ขอสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	๑๘
๓. วิธีดำเนินการ	๒๐
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๒๐
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๑
การรวบรวมข้อมูล	๒๓
การจักรกระทำฉบับขอมูล	๒๔

๔.	ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘
	ผลการวิเคราะห์ และการแปลผล ตอนที่ ๑	๒๘
	ผลการวิเคราะห์ และการแปลผล ตอนที่ ๒	๓๐
	ผลการวิเคราะห์ และการแปลผล ตอนที่ ๓	๓๓
	ผลการวิเคราะห์ และการแปลผล ตอนที่ ๔	๔๒
	ผลการวิเคราะห์ และการแปลผล ตอนที่ ๕	๔๘
	ผลการวิเคราะห์ และการแปลผล ตอนที่ ๖	๕๖
	ผลการวิเคราะห์ และการแปลผล ตอนที่ ๗	๗๓
๕.	อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	๗๘
๖.	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า และขอเสนอแนะ	๘๕
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	๘๕
	ขอสมมุติฐานในการศึกษา	๘๖
	วิธีดำเนินการ	๘๖
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	๘๗
	ขอเสนอแนะ	๘๘

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
- ภาคผนวก ข. คะแนนดิบของข้อมูล

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า	
๑	แสดงจำนวนโรงเรียนในแต่ละจังหวัด	๒๐
๒	แสดงจำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียน และจำนวนนักเรียน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง	๒๓
๓	แสดงลำดับที่ของนำหนักคะแนนในแต่ละวิชา	๒๕
๔	แสดงลำดับที่ นำหนักคะแนน และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน แผนกศิลปะในการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชา	๓๐
๕	แสดงลำดับที่ นำหนักคะแนน และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน แผนกวิทยาศาสตร์ในการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชา	๓๒
๖	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อ ในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชา ของกลุ่มนักเรียนแผนกศิลปะ และ แผนกวิทยาศาสตร์	๓๓
๗	แสดงค่าสหสัมพันธ์ในการเลือกวิชาทั้ง ๑๒ วิชา ของนักเรียน แผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์	๓๖
๘	แสดงอันดับ นำหนักคะแนน และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชาย	๓๗
๙	แสดงลำดับที่ นำหนักคะแนน และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิง	๓๘
๑๐	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษาต่อในรายวิชา ทั้ง ๑๒ วิชา ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง	๔๐
๑๑	แสดงค่าสหสัมพันธ์ของการเลือกระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	๔๑

ตาราง	หน้า
๑๒	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ๔๒
๑๓	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ปานกลาง ๔๓
๑๔	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง ๔๔
๑๕	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการ เลือกรักศึกษาต่อ ในรายวิชา ทั้ง ๑๖ วิชา ของกลุ่มนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน ๔๕
๑๖	แสดงความสัมพันธ์ของการ เลือกรักในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของกลุ่มนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน ๔๖
๑๗	แสดงคำศัพท์ นำหนัก ของคะแนนในแต่ละวิชาของนักเรียน ซึ่งมีความรคาอยู่ด้วยกัน ๔๘
๑๘	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ซึ่งมีความรคาพยาธาง ๔๙
๑๙	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่ง มีความรคาแยกกันอยู่ ๕๐
๒๐	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียน ซึ่งทั้งมีความรคาและมารคาถึงแกกรรม ๕๑
๒๑	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งมารคาถึงแกกรรม ๕๒

ตาราง	หน้า	
๒๒	แสดงคำขวัญ น้ำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งบิดาถึงแก่กรรม.....	๕๓
๒๓	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการ เลือกศึกษาต่อในรายวิชา ทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน	๕๔
๒๔	แสดงลำดับขั้นในการ เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียน ซึ่งมีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน	๕๕
๒๕	แสดงคำขวัญที่ น้ำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งมารดา ได้รับการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	๕๖
๒๖	แสดงคำขวัญที่ น้ำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งมารดา ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา	๕๗
๒๗	แสดงคำขวัญที่ น้ำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งมารดา ได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	๕๘
๒๘	แสดงคำขวัญที่ น้ำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งมารดา ได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๕๙
๒๙	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการ เลือกศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งมารดามีการศึกษาในระดับต่างกัน	๖๐
๓๐	แสดงลำดับขั้นในการ เลือกศึกษารายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียน ซึ่งมารดามีการศึกษาต่างกัน	๖๑
๓๑	แสดงคำขวัญที่ น้ำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งบิดา ได้รับการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	๖๒

ตาราง

หน้า

๓๒	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ใ้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา	๒๓
๓๓	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ใ้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	๒๔
๓๔	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ใ้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๒๕
๓๕	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการ เลือกศึกษาของนักเรียน ซึ่งมีคามักการศึกษาในระดับต่างกัน	๒๖
๓๖	แสดง การสัมพันธ์ในการ เลือกรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชา ของนักเรียน ซึ่งมีคามักการศึกษาในระดับต่างกัน	๒๗
๓๗	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียน ซึ่งมีความรู้การศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา	๒๘
๓๘	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียน ซึ่งมีความรู้การศึกษาระดับเทียบกัน	๒๙
๓๙	แสดงคำศัพท์ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ใ้มีการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษา	๓๐
๔๐	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการ เลือกศึกษาต่อ ของนักเรียน ซึ่งมีความรู้การศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา บั้มีความรู้การศึกษาระดับเทียบกัน มีความรู้การศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา	๓๐

๔๑	แสดงคาสหสัมพันธ์ในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระหว่างกลุ่ม ซึ่งบิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา บิดามารดามีการศึกษาทัดเทียมกัน และมารดามีการศึกษาสูงกว่าบิดา	๗๒
๔๒	แสดงลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล	๗๓
๔๓	แสดงลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียน ซึ่งอยู่ในเขตสุขาภิบาล	๗๔
๔๔	แสดงลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียน ซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล	๗๕
๔๕	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งมีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล	๗๖
๔๖	แสดงคาสหสัมพันธ์ในการเลือกรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล	๗๗
๔๗	แสดงจำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ	๑๑๓
๔๘	แสดงจำนวนนักเรียนแผนกศิลปะ ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ	๑๑๔
๔๙	แสดงจำนวนนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ	๑๑๕
๕๐	แสดงจำนวนนักเรียนชาย ในการเลือกศึกษาแต่ละอันดับ	๑๑๖
๕๑	แสดงจำนวนนักเรียนหญิง ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ	๑๑๗

ตาราง	หน้า
๕๒ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ ในการ เลือกรักศึกษาในแต่ละระดับ	๑๑๘
๕๓ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับปานกลาง ในการ เลือกรักศึกษาในแต่ละระดับ	๑๑๙
๕๔ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง ในการ เลือกรักศึกษาในแต่ละระดับ	๑๒๐
๕๕ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีปริมาณการแยกกันอยู่ในการ เลือกรักศึกษา ในแต่ละระดับ	๑๒๑
๕๖ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีปริมาณการดิ่งแกกรรม ในการ เลือกรักศึกษา ในแต่ละระดับ	๑๒๒
๕๗ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีปริมาณการแยกกันอยู่ ในการ เลือกรักศึกษา ในแต่ละระดับ	๑๒๓
๕๘ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีปริมาณการแยกกันอยู่ในการ เลือกรักศึกษา ในแต่ละระดับ	๑๒๔
๕๙ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีการดิ่งแกกรรมในการ เลือกรักศึกษา ในแต่ละระดับ	๑๒๕
๖๐ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีการดิ่งแกกรรมในการ เลือกรักศึกษาในแต่ละระดับ	๑๒๖
๖๑ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีการศึกษาต่ำกว่าปร วมศึกษา ในการ เลือกรักศึกษาในแต่ละระดับ	๑๒๗

ตาราง	หน้า
๒๒ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีคามีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ในการ เลือกลงศึกษาในแต่ละอันคัม	๑๒๕
๒๓ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีคามีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ในการ เลือกลงศึกษาในแต่ละอันคัม	๑๒๕
๒๔ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีคามีการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในการ เลือกลง ศึกษาในแต่ละอันคัม	๑๓๐
๒๕ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีคามีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ในการ เลือกลงศึกษาในแต่ละอันคัม	๑๓๑
๒๖ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีคามีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ในการ เลือกลงศึกษาในแต่ละอันคัม	๑๓๒
๒๗ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีคามีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ในการ เลือกลงศึกษาในแต่ละอันคัม	๑๓๓
๒๘ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีคามีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในการ เลือกลงศึกษาในแต่ละอันคัม	๑๓๔
๒๙ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีคามีการศึกษาสูงกว่ามรรคา ในการ เลือกลงศึกษาในแต่ละอันคัม	๑๓๕
๓๐ แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีคามีการศึกษาทัดเทียมกับมรรคา ในการ เลือกลงศึกษาในแต่ละอันคัม	๑๓๖

ตาราง

หน้า

๗๑	แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมารดาที่มีการศึกษาสูงกว่าบิดา ในการ เลือกรศึกษาในแต่ละอันคัม	๑๓๗
๗๒	แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล ในการ เลือกรศึกษา ในแต่ละอันคัม	๑๓๘
๗๓	แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งอยู่ในเขตสุขาภิบาล ในการ เลือกรศึกษา ในแต่ละอันคัม	๑๓๙
๗๔	แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ในการ เลือกรศึกษาในแต่ละอันคัม	๑๔๐

บัญชีภาพ

	หน้า
ภาพ ๑	แผนที่แสดงจังหวัดซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ๒๗
ภาพ ๒	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในแต่ละวิชา ๓๐
ภาพ ๓	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในแต่ละวิชาระหว่าง นักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกศิลปะ ๓๕
ภาพ ๔	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในแต่ละวิชาระหว่าง นักเรียนชาย และ นักเรียนหญิง ๓๘
ภาพ ๕	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในแต่ละวิชาระหว่าง กลุ่มนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน ๔๗

บทที่ ๑

บทนำ

คำนำ

มนุษย์ที่อยู่รวมกันเป็นสังคมหากมองดูเพียงผิวเผินอาจจะเห็นว่ามีมากมายคลึงกัน
ถ้าใครมองอย่างลึกซึ้งจะพบว่าทางมีปรัชญาชีวิตหรือทรรศนะที่สอดคล้องเฉพาะตน ทรรศนะที่สอดคล้อง
ชีวิตในที่นี้มิใช่ความนึกเห็นธรรมดา แต่เป็นความนึกเห็นหรือความเชื่อที่ถนัดในกรองแล้ว โดยอาศัย
ค่านิยม (value) เป็นบรรทัดฐาน

✓ ค่านิยมเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตมีความหมาย และค่านิยมจะช่วยบุคคลในการเลือกและจัด
ระบบสิ่งที่ให้เลือกรับของเผชิญในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต ภายใต้อุปสรรคที่แต่ละบุคคลมีค่านิยม
มากกว่าหนึ่งอย่าง จึงมีอุปสรรคที่ค่านิยมเหล่านั้นส่งเสริมและเพี้ยนแย้งซึ่งกันและกัน ฉะนั้น
แต่ละบุคคลจะต้องจัดค่านิยมของตนให้เป็นระบบใดระบบหนึ่ง อาจจะจัดรวบรวมอย่างคร่าว ๆ
หรืออย่างแน่นอนจากสูงสุดไปยังต่ำสุด (hierarchy) การจัดระบบของค่านิยมเป็นพัฒนาการ
(developmental task) ที่สำคัญของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลใดสร้างระเบียบค่านิยมของตน
ขึ้นแล้วก็จะมีความพร้อมมากขึ้นที่จะเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือก ซึ่งต้อง
ตัดสินใจว่าสิ่งใดมีความสำคัญกว่าสิ่งใด ✓

รัช กล่าวไว้ เป้าประสงค์ (goal) ของมนุษย์สามารถจำแนกได้ตามความสำคัญ
ที่เขามีอยู่ในชีวิต นั่นคือตามค่านิยมนั่นเอง ถ้าเป้าหมายใดใดเข้ามาแล้วมีคุณค่าสูงเรียกว่า

ชำระ บัณฑิต คร. พื้นฐานของการศึกษาด้านจิตวิทยา ปรัชญา สังคม และ
เศรษฐกิจ บทความประกอบทฤษฎีวิชาการศึกษา ฉบับที่ ๘๖, ๒๕๑๒ หน้า ๖๒.

^๒ Henry E. Garrett, General Psychology, p. 573

^๓ Eli Ginzberg, The Developmental of Human Resources, p. 73.

มีค่านิยมสูง หากไ้มาแล้วไม่มีคุณค่าเรียกว่ามีค่านิยมต่ำ และบางสิ่งบางอย่างที่ตรงของการพาดน
หลักนี้ เรียกว่ามีค่านิยมเป็นนิเสธ (negative value)

เราจะวัดค่านิยมของบุคคลได้ โดยดูจากความสนใจและความปรารถนาของบุคคลนั้น
เนื่องจากค่านิยมเกี่ยวข้องกับความสุข (preference) ความสามารถแยกแยะความสุข
อย่างหนึ่ง และต่อต้านอย่างอื่น ๆ ค่านิยมจำแนกตามชนิดและหน้าที่ได้ดังนี้

๑. ค่านิยมทางวัตถุ (material value) เป็นค่านิยมที่ช่วยทำให้ร่างกาย
มนุษย์อยู่ได้สบาย ใ้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ

๒. ค่านิยมทางสังคม (social value) เป็นค่านิยมที่ก่อให้เกิดความรัก
ความเข้าใจ และความต้องการทางอารมณ์ของบุคคล

๓. ค่านิยมเกี่ยวกับความจริง (truth value) บุคคลที่มีค่านิยมชนิดนี้
เป็นผู้ต้องการความรู้ และเป็นผู้ทนต่อความขัดแย้งหรือความไม่แจ่มแจ้งไม่ได้

๔. ค่านิยมทางจริยธรรม (moral value) เป็นค่านิยมที่ก่อให้เกิดความ
ยุติธรรม ความซื่อสัตย์ และมีความรับผิดชอบ

๕. ค่านิยมทางสุนทรียะ (esthetic value) ความงามซึ่งในความงาม
การตกแต่ง สี แสง และเสียง ตลอดจนวัตถุให้สมคุณค่ามีสัดส่วนต่อกัน หรือขัดแย้งกัน
ล้วนเป็นค่านิยมทางสุนทรียะ

๖. ค่านิยมทางศาสนา (religious value) เป็นค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับ
ความปรารถนาในความสมบูรณ์ของชีวิต รวมทั้งความรักและการบูชาในศาสนา^๒

ค่านิยมเป็นสิ่งที่ครอบคลุมพฤติกรรมของบุคคลในสังคม บุคคลที่มีค่านิยมต่างกัน ก็มักจะ

^๑ Floyd L. Ruch, Psychology and Life, p. 21.

^๒ Philip H. Phenix, Philosophy of Education, p. 623.

มุ่งหมายดังกล่าว ผู้เขียนมีความคิดเห็นว่า ผู้แนะแนวจะสามารถทำงานบรรลุถึงอุดมการณ์นี้ได้
กตอ เมื่อมีโอกาสได้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัว เด็กอย่างลึกซึ้งทุกแง่มุม อันจะช่วย
ให้ความเขาใจมองเห็นสู่ทาง และเลือกใช้วิธีการที่จะช่วยเหลือได้อย่างถูกต้อง

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาว่า

๑. นักเรียนแผนกศิลปะ และ แผนกวิทยาศาสตร์ มีค่านิยมทางการศึกษา
แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
๒. นักเรียนที่ต่าง เพศกัน จะมีค่านิยมทางการศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
๓. นักเรียนซึ่งบิดามารดามีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีค่านิยมทางการศึกษา
แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
๔. นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน จะมีค่านิยมทางการศึกษา
แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
๕. นักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่างกันจะมีค่านิยมทางการศึกษาต่างกันหรือไม่ เพียงใด
๖. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน จะมีค่านิยมทางการศึกษา
แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้เขียนหวังว่าจะเป็นประโยชน์ในทางการศึกษา ดังนี้

๑. จะทำให้เราทราบถึงค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
๒. จะช่วยให้เราทราบถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำให้ค่านิยมทางการศึกษาของ
นักเรียนแตกต่างกัน
๓. จะเป็นประโยชน์ต่อกฎ อาจารย์แนะแนวของ โรงเรียนโดยตรง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งการให้คำปรึกษาหารือในทางการศึกษาแก่นักเรียน ตลอดจนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

ในระดัการศึกษาที่สูงขึ้นไป

๔. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษากันควาต่อไป

ขอตกลง เบื้องต้น

ในการศึกษากันควาครั้งนี้ มีข้อตกลง เบื้องต้นดังนี้

๑. ถือว่านักเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างนี้ เป็นผู้ที่มีความสามารถ ในการพิจารณาความตองการและประมาณค่าความรูสึกของตนที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี
๒. ถือว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามอย่างจริงจัง และเป็นที่ยึดถือได้

เชิดถัดได้

ขอบเขตของการศึกษากันควา

๑. การศึกษากันควาครั้งนี้เป็นการศึกษากันควาทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อในวิชาต่าง ๆ ๑๖ วิชา ดังต่อไปนี้ การศึกษา เกษตรศาสตร์ เทคนิค นิติศาสตร์ บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี แพทยศาสตร์ พยาบาล รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ศิลปากร เศรษฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

๒. การศึกษากันควาครั้งนี้จัดกระทำกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ สายสามัญศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จากโรงเรียนในภาคเหนือ ซึ่งมีจังหวัดเชียงราย แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง น่าน แพร่ ตาก และ อุตรดิตถ์ จำนวนโรงเรียนที่เลือกมาทำการศึกษาครั้งนี้ทั้งสิ้น ๑๖ โรงเรียน

๓. การศึกษากันควาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเนื้อหาดอกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของนักเรียน อันประกอบด้วย แผนกวิชา

เพศ และสัมฤทธิทางการศึกษาในระดัชั้น มศ. ๓ สภาพของบิดามารดา ระดัการศึกษา

ของบิตามารคา และภูมิคำเนาของนักเรียน

ตอนที่ ๒ เป็นคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งกำอธิบายถึงลักษณะของวิชาทั้ง ๑๖ อย่าง

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามแบบ Q-Sort ซึ่งมีวิชาให้นักเรียนเลือกจัดอันดับ ๑๖ วิชา

คำจำกัดความที่พิเศษเฉพาะ

✓ "ค่านิยม" หมายถึง ความสนใจ และความปรารถนาที่ใ้ได้รับการประเมินผลอย่างถี่ถ้วน และพบว่ามีคุณค่าที่จะเลือก สิ่งใ้ที่เลือกมาแล้วมีคุณค่าสูง เรียบกว่ามีค่านิยมสูง และสิ่งใ้ที่เลือกมาแล้วไม่มีคุณค่า เรียบกว่ามีค่านิยมต่ำ และสิ่งใ้ที่เราพยายามหลีกเลี่ยง สิ่งนั้นมีค่านิยมเป็นลบ

✓ "ค่านิยมทางการศึกษา" หมายถึง การตัดสินใจเลือกวิชาเพื่อศึกษาในวิชาทั้ง ๑๖ วิชาที่กำหนดใ้ให้คงถาวรแล้ว วิชาใ้ที่นักเรียนอยากเรียนมากที่สุด แสดงว่านักเรียนมีค่านิยมใ้ในวิชานั้นสูง วิชาใ้ที่นักเรียนอยากเรียนน้อย แสดงว่านักเรียนมีค่านิยมใ้ในวิชานั้นต่ำ

"โรงเรียนรัฐบาล" หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ใ้ในความดูแลของกองโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

✓ "นักเรียน มศ. ๖" หมายถึง นักเรียนชายและหญิง ที่กำลังเรียนชั้น มศ. ๖ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ แผนกวิทยาศาสตร์ และศิลปะ ในโรงเรียนมัธยมของรัฐบาล สำเนาตัว. ประสานมิตร.

"การศึกษาของบิตามารคา" หมายถึง ระดับการศึกษาที่บิตามารคาของนักเรียนเรียนสำเร็จ จากโรงเรียนหรือสถานับการศึกษา

"สถานภาพทางครอบครัว" หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบิตา มารคา ของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๖ ลักษณะคือ บิตามารคาอยู่รวมกัน บิตามารคาแยกกันอยู่ บิตามารคาหารางกัน บิตาถึงแก่กรรมแต่มารคายังมีชีวิตอยู่ มารคาถึงแก่กรรมแต่บิตายังมีชีวิตอยู่ ทั้งบิตาและมารคา

ถึงแก่กรรม

"ภูมิดำเนา" หมายถึง ที่ตั้งบ้านเรือนของนักเรียนใน ๓ ลักษณะ ก็คืออยู่ในเขตเทศบาล
อยู่ในเขตสุขาภิบาล และอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

✓ "ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา" หมายถึง คะแนนที่ได้จากผลการสอบไล่ในชั้น มศ. ๓

เริ่ม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคนควา

เอกสารและงานวิจัย เกี่ยวกับการ เลือกศึกษา การ เลือกอาชีพ ของนักเรียนนั้น ได้มีผู้ศึกษาไว้มากพอสมควร ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เอกสารและงานวิจัยของต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง สรุปไปดังนี้

แมกนีส ไททำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิตชั้นปีที่ ๑ แห่งมหาวิทยาลัยมิสซิสซิปปี กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน ๓๐๐ คน ใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล การศึกษาครั้งนี้พบว่า มีองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือก ๕ ประการ คือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ความพึงพอใจในรายวิชาที่มหาวิทยาลัยจัดให้เรียน บรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยย่อมอันเป็นกันเอง มหาวิทยาลัยมีรากฐานทางวิชาการสูง มีสปีริตดี คณะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีวิชาการสูง ปริญญาของมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง มีโปรแกรมเด่น ๆ ในสาขาวิชาต่าง ๆ และการได้มีโอกาสไปเยี่ยมเยือนมหาวิทยาลัยนั้น ๆ

สตรอง ไทรายงานเกี่ยวกับ ความสนใจในเรื่องอาชีพของเพศชาย หญิง ว่าความแตกต่างในเรื่องการประกอบอาชีพนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจของตนเอง เป็นสำคัญ เพศชาย หญิง สนใจแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ชาย สนใจเกี่ยวกับ เครื่องยนต์กลไก กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ การเมือง ทหาร และอาชีพที่มีลักษณะโดดเดี่ยวกันเด่น ส่วนเพศหญิง สนใจในงานคานาคิดปะ คนตรี กิจกรรมทางวรรณคดี บัญชี ครู และงานคานาสังคมสงเคราะห์ สิ่งที่เพศชายและหญิง สนใจหักเหียมกัน คือ คนตรี บัญชี

Bely Allison. McNeese, Factor Influencing College choice of University of Mississippi, Dissertation Abstracts, 29(4) : 1048 October, 1968.

Edward K. Strong, Vocational Interest of Men and Women, Stanford, California, Stanford University Press, 1943.

เอ็ดดี้ ศึกษาศึกษาเกี่ยวกับ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน
 เกษตรกรรม แห่งรัฐลุยเซียนา กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน ๘๔๑ คน จากโรงเรียนมัธยม ๙๗ โรงเรียน
 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ การศึกษาสำรวจทำในพื้นที่ห่างจากจุดศูนย์กลางของรัฐ-
 ลุยเซียนาตอนใต้เป็นรัศมี ๖๐ ไมล์ ผลการศึกษาพบว่า มีองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือก คือ
 บิคา มารคา มีอิทธิพลในการเลือกอาชีพ และมารคามีอิทธิพลอย่างมากในการตัดสินใจทางการศึกษา
 ระดับการศึกษาของบิคา มารคา มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเลือกอาชีพ ผลสัมฤทธิ์ทางการ
 ศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียนน้อยอย่างมีนัยสำคัญ บิคา มารคา เพื่อน
 บุคคลที่มีชื่อเสียงในอาชีพ ญาติ บุคคลภายในโรงเรียน และพระ มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ
 เรียงความสำคัญตามลำดับ

นิค โกลสัน ศึกษาศึกษาเกี่ยวกับ องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกวิทยาลัยของ
 นักเรียนมัธยมปลาย กลุ่มตัวอย่างสุ่ม (random) มาจากนักเรียนมัธยมปลาย
 ปีการศึกษา ๑๙๖๒ มีจำนวนสิบแปด เซนตของนักเรียนศึกษาต่อ ในรัฐไอโอวา การศึกษา
 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลการศึกษาพบว่า มีองค์ประกอบสองประการที่สัมพันธ์กับการ
 เลือก คือ ความมีชื่อเสียงของสถาบัน และค่าเล่าเรียน และการวิจัยครั้งนี้รายงานอีกว่า
 นักเรียนที่เลือกเรียนใน Junior College ในโรงเรียนพหุขนาด ส่วนใหญ่มาจากครอบครัว
 ชึ่งบิคา มารคา มีการศึกษาในระดับต่ำ มีวิชาชีพชั้นต่ำ (non-professional) และ
 ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนอยู่ในระดับต่ำด้วย

๑ Vanik Silas Eaddy., The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agriculture Student in Louisiana, Dissertation Abstracts, 29(9) : 2958-1959, March, 1969.

๒ Glen Ira Nicholson., Factor Associated with Choice of College By Iowa Public High School Graduates, Dissertation Abstracts, 24(11) : 4549, May, 1964.

มอริสัน ได้ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะบางประการของนักเรียนมัธยมปลาย ที่การเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นสูงสุดของโรงเรียนมัธยมปลาย ในรัฐไอโอวา ปีการศึกษา ๑๙๖๗ มีจำนวน ๕,๐๐๐ คน จากประชากรทั้งหมด ๑๒,๐๐๐ คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

๑. นักเรียนที่ไคคะแนมาจาก ITED (Iowa Tests of Educational Development) สูงมากขึ้น เปรียบเช่นการเลือกเรียนมหาวิทยาลัย ซึ่งมีหลักสูตร ๔ ปี ก็ยิ่งสูงขึ้นด้วย ส่วนนักเรียนที่ไคคะแน ITED ต่ำลง เปรียบเช่นการเลือกเรียนพาณิชย์ หรือ เทคนิกก็ยิ่งสูงขึ้น

๒. ระดับการศึกษาของบิดามารดาสูงขึ้น เปรียบเช่นที่จะเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยก็ยิ่งมากขึ้นด้วย นักเรียนที่มีบิดามารดาไม่สำเร็จมัธยมปลาย ส่วนมากจะเลือกเรียนพาณิชย์ หรือ เทคนิก

๓. นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ในชั้นวิชาชีพชั้นสูง เลือกเรียนในมหาวิทยาลัยมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพในระดักร่างทักษะ (unskilled group) มักจะเลือกเรียนพาณิชย์ หรือ เทคนิก

และ เบอริเทอร์ และ ฟรีดแมน (Beriter and Freedman) ได้ทำการศึกษา เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของอัตราส่วนของนักเรียน ที่มีระดับความสามารถต่างกัน ซึ่งเรียนในแขนงวิชาต่าง ๆ ทั้งสองได้รายงานว่า นักเรียนในแขนงธรรมชาติวิทยา (natural sciences) และวิศวกรรมศาสตร์ เป็นผู้ที่มีความสามารถสูง และ ทิสเทิลเวท (Thistlethwaite) ได้รายงานอีกว่า เพศชายที่มีระดับความสามารถสูงจะเรียนธรรมชาติวิทยา และชีววิทยา (natural and biological sciences) มากเป็นพิเศษ

Max Elroy, Morrision., An Analysis of Selected Characteristics of 1967 Iowa High School Senior and Their Identical Choice of Institution Offering Post High School Education, Dissertation Abstracts, 19(6) : 1687 December, 1968.

Robert L. Ebel and others, Encyclopedia of Educational Research, 1969. p. 1522.

๑ ใ้้ทำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียนชาย กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน ๓๔ คน จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาปลาย รัฐวิสคอนซิน และรัฐเจฟเฟอร์สัน ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีระเบียบกับพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ระดับความปรารถนาทางอาชีพ สติปัญญา ส่วนสถานภาพการสมรสของบิดามารดา และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญ

๒ ใ้้ศึกษาวิเคราะห์ คุณลักษณะบางประการ และความตองการของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับก่อนได้รับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยแห่งรัฐมิชิแกน ในปี ๑๙๖๖ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน ๕๒๐ คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ การศึกษาครั้งนี้พบว่า เพศหญิงและเพศชาย มีความมุ่งหวังจะทำปริญญาตรีและปริญญาโท เพศชายมุ่งหวังจะทำปริญญาสูงกว่าเพศหญิง เพศหญิงนิยมเรียนทางการศึกษา ส่วนเพศชายนิยมเรียนทางสังคมศาสตร์ ธุรกิจ เกษตรศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และการศึกษา

๓ ใ้้ศึกษาเรื่อง ความปรารถนาและความมุ่งหวังทางด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน ๑๕๒ คน จากหามณฑลในรัฐหุยเซียนา ผลการศึกษาพบว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อเรื่องเหล่านี้มาก คือ บิดามีอิทธิพลมากที่สุดต่อการเลือกอาชีพ ส่วนมารคามิอิทธิพลมากในการเลือกศึกษาต่อ และเพื่อน ๆ มีอิทธิพลรองลงไป การเลือกอาชีพของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสนใจ ความพอใจ และลักษณะของงานเป็นสำคัญ

๑ Walter Roy Cook, Factor Associated with the Occupational Choices of Young Men, Dissertation Abstracts 28(2) : 799, August, 1967.

๒ Mildred Brinkmeir, Erickson, An Analysis of Selected Characteristics and Needs of Adult Undergraduate Student Attending Michigan State University, Dissertation Abstracts, 29(6) : 1748 December 1968.

๓ Loy Henderson, Dobbins, Educational and Occupational Aspiration and Expectation of High School Senior Boys in Five Louisiana Parishes, Dissertation Abstracts 29(9) : 2958, May, 1968.

มอสเชอร์^๑ ใ้รายงานเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องระหว่างอาชีพที่เลือกกับความสามารถทางสมอง การศึกษาเรื่องนี้กระทำกับ นักเรียนชั้นมัธยมปลายในฟิลาเดเฟียจำนวน ๕๕๐ คน เลือกอาชีพที่เขาชอบมากที่สุดจากอาชีพ ๑๐๐ ชนิด ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่มีสติปัญญาสูง จะเลือกอาชีพชั้นสูง ของการฝึกฝนในระดับสูง ส่วนนักเรียนที่มีสติปัญญาคำน้นมักจะเลือกอาชีพที่ของการ ฝึกหัดทางวิชาการเพียงเล็กน้อย หรือไม่ต้องทางวิชาการเลย

ซูเปอร์^๒ ได้สรุปข้อคิดเห็นไว้เมื่อปี ๑๙๕๕ ว่า ความสนใจที่มีต่อการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียนนั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของครอบครัว นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำ มีแนวโน้มที่จะมุ่งหวังในอาชีพสูงกว่าปีความารถ ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีอิสระในการเลือกอาชีพจะเลือกอาชีพที่ทัดเทียมกับอาชีพปีความารถ

สำหรับการศึกษาในประเทศไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษารังนี้ มีคังนาค

เทอดศักดิ์ รัตนะณี^๓ ได้ศึกษาสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา ๒๕๑ ในจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มประชากรของการศึกษารังนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิง ซึ่งกำลังศึกษาชั้น มศ.๔ มศ.๕ สายสามัญในโรงเรียนรัฐบาล ๒ โรงเรียน และโรงเรียนราษฎร์ ๒ โรงเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์ เลือกเรียนวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐ และนักเรียนหญิง เลือกเรียนวิชาพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑๔ ส่วนแผนกศิลป์ ทั้งนักเรียนชายและหญิง เลือกเรียนครูมากที่สุด คิดเป็นนักเรียนชายร้อยละ ๔๑.๒๗ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๕๕.๐๐ นักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์ เลือกเรียนวิชาเกษตรศาสตร์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐

^๑ W.E. Moser, Vocational Preference as Related to Mental Ability, Occupational, 27 : 460-461, April, 1948.

^๒ Donald E. Super, The Psychology of Careers, p. 362.

^๓ เทอดศักดิ์ รัตนะณี "การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนศึกษาตอนปลาย" จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๑ วิทยานิพนธ์, ศึกษาศาสตร์บัณฑิต, ๕๔ หน้า.

นักเรียนหญิง เด็กเรียนวิชาเกษตรศาสตร์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๐ นักเรียนแผนกศิลปะ
เด็กเรียนวิชาเกษตรศาสตร์น้อยที่สุด คิดเป็นรายร้อยละ ๘.๓๓ และหญิงร้อยละ ๒.๕๐

๙ ชูลิ้น จุลทรัพย์ ได้สำรวจความต้องการการศึกษาของนักเรียนมัธยมปลาย แผนก
วิทยาศาสตร์ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน ๒๕ คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชาย
สนใจ และอยากเรียนวิชาวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕๖ รองลงมาคือ
วิชาเกษตรศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๖๖ ส่วนนักเรียนหญิง เด็กเรียนครูมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ ๒๐.๕๖ รองลงมาคือวิชาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๑๕ และนักเรียนชาย เด็กเรียน
วิชาเกษตรน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๓ นักเรียนหญิงไม่เลือกเรียนวิชานิติศาสตร์เลย

สมทรง สีตลา ยัน ได้สำรวจทัศนคติของนักเรียน มศ. ๕ ปีการศึกษา ๒๕๐๘ ที่มีต่อ
การศึกษาในสถานอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์
จำนวน ๕๕๒ คน ในจังหวัดพระนคร ผลการศึกษาพบว่า อาชีพที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือ
อาชีพทนาย คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๑ ของนักเรียนทั้งหมด และแผนกวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ
๑๗.๐๓ แผนกศิลปะคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๔๓ แผนกทั่วไปคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๒ ของจำนวนแต่ละ
แผนก อาชีพที่นักเรียนสนใจรองลงมาคืออาชีพเกี่ยวกับการบัญชี คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๕
ของนักเรียนทั้งหมด และแผนกวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐ แผนกศิลปะคิดเป็น
ร้อยละ ๑๔.๕๖ แผนกทั่วไปคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๕๘ ของจำนวนนักเรียนแต่ละแผนก อาชีพที่
นักเรียนสนใจเป็นอันดับสาม คือ อาชีพแพทย์ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕๐ อาชีพที่นักเรียนสนใจ
รองจากแพทย์คือ เกษตรศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๕ และ ๖.๔๑
ตามลำดับ

๑๐ ชูลิ้น จุลทรัพย์ "การสำรวจความต้องการในการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย" จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา ๒๕๐๘ วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต ๖๐ หน้า.

๒ สมทรง สีตลา ยัน "ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่มีต่อการศึกษาใน
สถานอุดมศึกษา" วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต ๒๕๐๘.

วิไลลักษณ์ เกื้อนเพ็ญศรี^๑ ได้ทำการวิจัยเพื่อทราบว่า แขนงวิชาใต้นักเรียนมุ่งศึกษาต่อมากที่สุด กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดนนทบุรี จำนวน ๒๕ คน ผลการศึกษาทราบว่า นักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์ เลื่อนเรียนแขนงวิชาวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๐๒ และเลื่อนเรียนแขนงวิชาวิทยาศาสตร์ เทอกับแขนงวิชาพาณิชยศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๒๗ ส่วนนักเรียนหญิง เลื่อนเรียนแขนงวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓๕ แผนกศิลป์ นักเรียนชาย เลื่อนเรียนแขนงวิชารัฐศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐ นักเรียนหญิง เลื่อนเรียน แขนงวิชาอักษรศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๗ แผนกทั่วไปนักเรียนหญิง เลื่อนเรียน รัฐศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐

บุพธรณี สุขสมบัติ^๒ ได้ศึกษาเรื่องค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น มศ. ๓ ในจังหวัด พระนคร ธนบุรี กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชายและหญิง มีจำนวน ๓๐๐ คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง เห็นความสำคัญอง เกณฑ์ในการ เลือกรอาชีพ เรื่อง การมีบุ้งกับ บัญชาเป็นนักบริหารที่ดี การมีอาชีพสุจริต ความสนใจในการทำงาน และความมีอิสระในการ ทำงาน ส่วนนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่ำ ไม่เห็นความสำคัญอง เกณฑ์เลือกรอาชีพเรื่อง เหล่านี้

เฉลิมชัย ญบลพงศ์^๓ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการ เลือกรศึกษาต่อของ นักเรียนชั้น มศ. ๓ และบทบาทของ โรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท

วิไลลักษณ์ เกื้อนเพ็ญศรี "การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตร์บัณฑิต ๒๕๑๐, ๔๔ หน้า

บุพธรณี สุขสมบัติ "ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น มศ. ๓ ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี" วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญา คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต ๒๕๑๐.

เฉลิมชัย ญบลพงศ์ "การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการ เลือกรเรียนต่อของนักเรียน ชั้น มศ. ๓ และบทบาทของ โรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยม ในจังหวัดชัยนาท" วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๐.

การศึกษารังนี้ ได้ศึกษาจากนักเรียนชั้น มศ. ๓ จำนวน ๗ แห่ง ในจังหวัดชัยนาท จำนวน ๕๕๐ คน ผลการศึกษาพบว่า ความสนใจในการเลือกอาชีพนั้น วิชาชีพเกี่ยวกับแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ ได้รับความสนใจมากที่สุด รองลงไปได้แก่ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม ทหาร ตำรวจ กฎหมาย การปกครอง เกษตรกรรม ครู อักษรศาสตร์ ธุรกิจ บัญชี เศรษฐศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ แพทย์ และนักหนังสือพิมพ์

ดักดา สุวรรณรัตน์ ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ ของนักเรียน ในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน ๒๔ คน และใช้แบบสอบถาม รวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมศิลป์ ส่วนใหญ่เนื่องมาจากแรงจูงใจตามลักษณะของงาน เกียรติยศชื่อเสียง ความก้าวหน้า ประสิทธิภาพ ความสนใจ ความตระหนักในตนเอง และเงิน ตามลำดับ

ชัชชัย ชัยจิรฉายากุล ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญ สายอาชีพ ของนักเรียนชั้น มศ. ๓ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา ๒๕๑๒ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน ๔๐๐ คน และใช้แบบสอบถาม ในการรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาส่วนหนึ่งพบว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ และสายอาชีพ ได้รับความสนใจจาก เกียรติยศชื่อเสียง ลักษณะของงาน ความก้าวหน้า ความถนัด และความสนใจ ตามลำดับ ส่วนเพศและอายุ ไม่มีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกอาชีพ นักเรียนส่วนใหญ่เลือกแพทย์เป็นอันดับหนึ่ง เกี่ยวกับการเลือกสายการเรียน

ดักดา สุวรรณรัตน์ "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรม" วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๒.

ชัชชัย ชัยจิรฉายากุล "การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียน มศ. ๓ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา ๒๕๑๒" วิทยานิพนธ์ เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๒

ในโรงเรียน พบว่า นักเรียนสายสามัญส่วนใหญ่มีคะแนนอยู่ในระดับดี คือเกรดเฉลี่ย B ส่วนสายอาชีพมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือเกรดเฉลี่ย C มีจำนวนร้อยละ ๔๐ และ ๕๕ ตามลำดับ

ธารณี หาญวิริยะพันธุ์ ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครู ของนักเรียนชั้น มศ. ๓ และ มศ. ๕ ในภาคเหนือของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้น มศ. ๓ จำนวน ๑๒๔ คน นักเรียน มศ. ๕ จำนวน ๑๑๐ คน ใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาส่วนหนึ่งกล่าวว่า นักเรียนชั้น มศ. ๓ และ มศ. ๕ ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง สนใจเลือกเรียนครู มากกว่าพวกที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ เก่ง หรือระดับอ่อน ส่วนระดับการศึกษาของบิดามารดาของนักเรียนที่แตกต่างกันนั้น ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนครูของนักเรียน

เบื้องหลังสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อ และการเลือกอาชีพ ตามที่ได้มีผู้ศึกษาไว้ มากมายทั้งกล่าวมาแล้วนั้น แสดงว่ามีองค์ประกอบหลายอย่างที่มีอิทธิพลอยู่ เบื้องหลังการเลือกในการเลือกสิ่งใดบุคคลมักจะมีเหตุผล หรือแรงจูงใจ ให้เลือกสิ่งนั้นเสมอ ซึ่งผลรายงานการวิจัยข้างต้นเป็นที่ยืนยันได้ เช่น

ระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเลือกอาชีพและการเลือกศึกษาต่อ คือ บิดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ส่วนมารดามีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อ และนักเรียนหนึ่งเลือกเรียนใน Junior College ในโรงเรียนพหุวิชา ในโรงเรียนเทคนิค ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวซึ่งบิดามารดามีการศึกษาในระดับต่ำ และมีวิชาชีพในชั้นไรท์ทักษะ (unskilled group) ส่วนนักเรียนหนึ่งบิดามารดามีการศึกษาในระดับสูง

ธารณี หาญวิริยะพันธุ์ "เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น มศ. ๓ และ มศ. ๕ ในภาคเหนือ" วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๓, ๑๐๑ หน้า.

ส่วนใหญ่เลือกเรียนวิทยาลัยซึ่งมีหลักสูตรสี่ปี

ในเรื่องสถานภาพการสมรสของบิดามารดา และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ผลการวิจัยรายงานว่า สิ่งนี้ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เกี่ยวกับสภาพของตัวนักเรียนเอง พบว่า ความแตกต่างในเรื่องการเลือกอาชีพและเลือกศึกษาต่ออื่น ขึ้นอยู่กับความสนใจ ความพอใจ และลักษณะของงาน เป็นสำคัญ ความแตกต่างในเรื่องเพศทำให้มีความสนใจต่างกันเพียงเล็กน้อย เช่น เพศชาย สนใจเกี่ยวกับเครื่องยนตกลไก กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ การเมือง การทหาร และอาชีพที่มีลักษณะโดคไอน์คันทัน ส่วนเพศหญิงสนใจในค่านิยม คีลปะ คนตรี กิจกรรมทางวรรณคดี บัญชี ครู และงานคานส่งกมส่ง เกราะห

ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพ และการเลือกศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ ส่วนใหญ่เลือกเรียนใน Junior College โรงเรียนพยาบาล โรงเรียนพาณิชย โรงเรียนเทคนิค และจะเลือกอาชีพในระดับต่ำ ต้องการฝึกหัดทางวิชาการเพียงเล็กน้อย หรือไม่ต้องการวิชาการเลย ส่วนนักเรียนที่มีผลการศึกษาในระดับสูง สติปัญญาสูง ส่วนใหญ่จะเลือกเรียนในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ซึ่งมีหลักสูตร ๔ ปี เลือกอาชีพในระดับสูง

สำหรับการศึกษาค้นคว้าในประเทศไทย ส่วนใหญ่รายงานถึงปริมาณความสนใจของนักเรียน ที่มีต่ออาชีพหรือแขนงวิชาต่าง ๆ เช่น

นักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์ สนใจวิชาวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๐ และนักเรียนหญิง สนใจในวิชาพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๑๘ ส่วนแผนกคีลปะ นักเรียนชายและหญิงสนใจในวิชาครูมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๗ สำหรับนักเรียนชาย และร้อยละ ๕๕.๐๐ สำหรับนักเรียนหญิง

และผลการศึกษาค้นคว้าประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือก เช่น นักเรียนที่เลือกเรียนในโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมศิลป์ ส่วนใหญ่เนื่องมาจากแรงจูงใจ ค่านิยมของงาน เกียรติยศ ชื่อเสียง ความก้าวหน้า และนักเรียนที่มีสติปัญญาสูง จะเห็นความสำคัญของเกณฑ์เลือกอาชีพเรื่อง การมีปัญญาคับปัญญาเป็นนักบริหารที่ดี การมีอาชีพสุจริต ความสนใจในการ-

ทำงาน ความมีอิสระในการทำงาน ส่วนนักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำจะไม่เห็นความสำคัญของเกณฑ์
ดังกล่าว และการศึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพครูของนักเรียน มศ. ๓ และ มศ. ๕
ในภาคเหนือ รายงานว่านักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับปานกลาง สนใจอาชีพครูมากกว่า
กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่งและอ่อน

จากผลการศึกษาดังกล่าวทั้งในและนอกประเทศมักกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพ
ของตัวนักเรียนเอง และสิ่งแวดล้อม ทำให้เขียนว่าลึกซึ้งไปถึงสภาพชีวิตข้างต่าง ๆ
ระยะเป็นนักเรียน ส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตคลุกคลีอยู่กับครอบครัว และเกี่ยวกับความสำคัญของครอบครัวนี้
ไคมีญกล่าวไว้ ครอบครัว เป็นสถาบันพัฒนาเกี่ยวกับค่านิยม หรือกลุ่มของค่านิยม และ กรีน
ไคทำการศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมของชนนิโกรและอินเดียนตะวันออกใน Trinidad พบว่า
บิคารมามีอิทธิพลในการถ่ายทอดค่านิยมต่าง ๆ แก่บุตรหลานของตน ถึงแม้ค่านิยมจะเปลี่ยน
ไปบ้าง เมื่อเด็กมีประสบการณ์มากขึ้น แต่ค่านิยมที่ได้รับจากบิดามารดาจะยังคงมีอิทธิพลอยู่
ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อค่านิยมที่บุคคลยึดถือ^๒

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ดังกล่าวข้างต้น ทำให้เขียนมีแนวความคิดที่จะศึกษาต่อ
และทั้งหมดที่กล่าวมานี้มีส่วนทำให้เกิดข้อสมมุติฐานดังต่อไปนี้

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

๑. นักเรียนต่างแผนกวิชากัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน
๒. นักเรียนต่างเพศกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน
๓. นักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา
เหมือนกัน

๑ Chamring Bhavichitra, Thai Marriage and Family, p. 24.

๒ Nelson B. Green, Socialization Value in the Negro and East Indian Sub-Culture of Trinidad, Journal of Social Psychology, p. 204.
14(2) : 204, JUNE, 1964

๔. นักเรียนซึ่งมีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชา เหมือนกัน
๕. นักเรียนซึ่งบิดามารดาได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชา เหมือนกัน
๖. นักเรียนซึ่งมีภูมิลำเนาต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชา เหมือนกัน.

วิธีดำเนินการ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นนักเรียน มศ. ๕ ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน
 รัฐบาล ปีการศึกษา ๒๕๑๓ สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งประกอบ
 ด้วย ๕ จังหวัด คือ เชียงราย แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง น่าน แพร่ ตาก
 และอุตรดิตถ์ ทั้งนี้การแบ่งถือตามสภาพภูมิศาสตร์ จำนวนโรงเรียนในแต่ละจังหวัด ซึ่งใช้
 เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้ามีดังนี้

ตาราง ๑. แสดงจำนวนโรงเรียนในแต่ละจังหวัด

จังหวัด	โรงเรียน
เชียงราย	สามัคคีวิทยาคาร
แม่ฮ่องสอน	ดำรงราษฎร์สงเคราะห์ ทองสอนศึกษา
เชียงใหม่	ยุพราชวิทยาลัย สตรีวัชรโนทัยพายัพ
ลำพูน	จักรคำคณาทร
ลำปาง	บุญวาทย์วิทยาลัย ลำปาง กัลยาณี

ตาราง ๑. (ต่อ)

จังหวัด	โรงเรียน
น่าน	ศรีสวัสดิ์วิทยาคาร สตรีศรีน่าน
แพร่	พิริยาลัย นารีรัตน์
ตาก	ตากพิทยาคม ผดุงปัญญา
อุตรดิตถ์	อุตรดิตถ์ อุตรดิตถ์ครุณี

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษารังนี้ ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ แบบสอบถามมีวิธีการสร้างดังนี้

๑. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารของสภาการศึกษา หลักสูตรของสถาบันต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา และตัวอย่างการวิจัยโดยใช้ Q-Sort Technique ของ Mary Engel

๒. นำความรู้ที่ได้อ่านสร้างแบบสอบถามตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓ เนื้อหาและโครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับเรื่องรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน อันประกอบด้วย แผนก เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับชั้น มศ. ๓ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ระยะเวลาการศึกษาของบิดามารดา และภูมิลำเนาของนักเรียน

ตอนที่ ๒ เป็นคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งคำอธิบายถึงลักษณะของวิชาทั้ง ๑๖ อย่างพอสังเขป

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามแบบ Q - Sort ซึ่งมีรายวิชาให้นักเรียนเลือกจัดอันดับ ๑๖ วิชา

เมื่อสร้างเครื่องมือเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยนำไปทดสอบ ๒ ครั้ง กับนักเรียน มศ. ๕ โรงเรียนสายน้ำผึ้ง กับโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม ระยะเวลาทดสอบทั้งสองครั้งห่างกันหนึ่งสัปดาห์ จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยสูตร

$$P = 1 - \frac{6\sum D^2}{N(N^2 - 1)}$$

เมื่อ P แทน Coefficient of Correlation ρ
 D แทน ความแตกต่างระหว่างลำดับ (rank)
 N แทน จำนวนวิชา

ผลปรากฏว่าได้ค่า ρ เท่ากับ .๘๗๗ นับเป็นที่เชื่อถือได้

การรวบรวมข้อมูล

ได้ขอจดหมายจากผู้อำนวยการกองโรงเรียนรัฐบาลเพื่อขอความร่วมมือจากอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง และจัดส่งแบบสอบถามพร้อมด้วยจดหมายของผู้อำนวยการกองโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา ไปยังเพื่อนของผู้เขียนซึ่งเป็นอาจารย์อยู่ในจังหวัดดังกล่าวแล้ว ให้เพื่อในแต่ละจังหวัดติดต่อกับอาจารย์ใหญ่เพื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูล ในของแบบสอบถามได้แบบคำชี้แจงอย่างละเอียดสำหรับวิธีดำเนินการไว้ด้วย แบบสอบถามที่ส่งไปมีจำนวน ๕๒๐ ฉบับ จำนวนที่ได้รับคืน ๓๕๑ ฉบับ เมื่อคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออกแล้ว เหลือเพียง ๓๔๘ ฉบับ หรือร้อยละ ๕๓.๐๕ ของแบบสอบถามที่ส่งไป

จำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียน ซึ่งใช้ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ตาราง ๒. แสดงจำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียนและจำนวนนักเรียนซึ่งใช้ เป็นกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	จำนวนนักเรียนจริง			จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง			รวม คิดเป็นร้อยละ
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
สามัคคีวิทยาการ	๖	๑๔	๒๐	๖	๑๔	๒๐	๑๐๐.๐๐
ดำรงราษฎร์สงเคราะห์ ทองสอนศึกษา	๙	๑๐	๑๙	๗	๙	๑๖	๘๔.๑๖
ยุพราชวิทยาลัย	๕	๙	๑๔	๕	๙	๑๔	๑๐๐.๐๐
สตรีวัดโสมพะมิตร	๑๐๕	-	๑๐๕	๒๒	-	๒๒	๒๐.๙๓
จักรคำคณาทร	-	๑๖๕	๑๖๕	-	๓๐	๓๐	๑๘.๑๒
บุญวาทย์วิทยาลัย	๓๕	๓๓	๖๘	๑๕	๑๗	๓๒	๔๕.๐๗
ลำปางกัลยาณี	๕๖	๒๒	๗๘	๑๔	๑๒	๒๖	๓๓.๑๑
ศรีสวัสดิ์วิทยาการ	๑๕	๕๙	๗๔	๖	๒๒	๒๘	๓๗.๘๓
ศรีศรีวิชัย	๑๔	๑๖	๓๐	๑๐	๑๒	๒๒	๗๓.๓๓
สตรีศรีน่าน	๑	๘	๙	๑	๖	๗	๗๗.๗๗
พิริยาลัย	๕๓	๑๖	๖๙	๒๒	๗	๒๙	๔๖.๐๓
นารีรัตน์	๑	๖๐	๖๑	-	๒๕	๒๕	๔๐.๙๘
ตากพิทยาคม	๑	๑๐	๑๑	๑๖	๑๐	๒๖	๙๒.๘๔
ผดุงปัญญา	๒	๑๐	๑๒	๒	๗	๙	๙๐.๐๐
ดุสิตวิทย	๔	๑๗	๒๑	๔	๑๔	๑๘	๘๐.๙๕
ดุสิตวิทยครูณี	๑๒	๑๓	๒๕	๑๒	๑๑	๒๓	๙๒.๐๐
รวม	๓๑๓	๓๑๓	๖๒๖	๑๔๒	๒๐๖	๓๔๘	

การจักรทำกับข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ได้จักรทำตามวิธีการดังนี้

๑. ตรวจสอบคะแนนโดยใช้คอมพิวเตอร์ (computer) โดยแบ่งออกเป็น
๗ คอลัมน์ (column) และในแต่ละคอลัมน์มีหมายเลข (number) ดังนี้

คอลัมน์ ๑ แทนแผนก หมายเลข ๑ แทนแผนกศิลป์
หมายเลข ๒ แทนแผนกวิทยาศาสตร์

คอลัมน์ ๒ แทนเพศ หมายเลข ๑ แทนเพศชาย
หมายเลข ๒ แทนเพศหญิง

คอลัมน์ ๓ แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในชั้น มศ. ๓

หมายเลข ๐ แทนคะแนน ๕๐ - ๕๔

หมายเลข ๑ แทนคะแนน ๕๕ - ๕๙

หมายเลข ๒ แทนคะแนน ๖๐ - ๖๔

หมายเลข ๓ แทนคะแนน ๖๕ - ๖๙

หมายเลข ๕ แทนคะแนน ๗๐ - ๗๔

หมายเลข ๕ แทนคะแนน ๗๕ - ๗๙

หมายเลข ๖ แทนคะแนน ๘๐ - ๘๔

หมายเลข ๗ แทนคะแนน ๘๕ - ๘๙

หมายเลข ๘ แทนคะแนน ๙๐ - ๙๔

หมายเลข ๘ แทนคะแนน ๙๕ - ๙๙

คอลัมน์ ๔ แทน สถานภาพทางครอบครัว

หมายเลข ๐ แทนบิดามารดาถึงแก่กรรม

หมายเลข ๑ แทนบิดามารดามีชีวิตอยู่และอยู่ด้วยกัน

หมายเลข ๒ แทนการหย่าร้างของบิดามารดา

หมายเลข ๓ แทนการแยกกันอยู่ของบิดามารดา

หมายเลข ๔ แทนบิดามีชีวิต มารดาถึงแก่กรรม

หมายเลข ๕ แทนบิดาถึงแก่กรรม มารดามีชีวิต

คอลัมน์ ๕ แทนการศึกษาของบิดา

คอลัมน์ ๖ แทนการศึกษาของมารดา

หมายเลข ๑ แทนการศึกษาต่ำกว่า ป.๔

๑ หมายเลข ๒ แทนการศึกษาระดับ ป.๔

หมายเลข ๓ แทนการศึกษาต่ำกว่า มศ.๓

หมายเลข ๔ แทนการศึกษาระดับ มศ.๓

หมายเลข ๕ แทนการศึกษาระดับ ม.๔

หมายเลข ๖ แทนระดับอนุปริญญา

หรือเทียบเท่า

หรือเทียบเท่า

หมายเลข ๗ แทนการศึกษาระดับปริญญาตรี

หมายเลข ๘ แทนระดับสูงกว่าปริญญาตรี

กอดมันน์ ๗ แทนสภาพภูมิลำเนา

- หมายเลข ๑ แทน ตำบลบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล
 หมายเลข ๒ แทน ตำบลบ้านเรือนอยู่ในเขตสุขาภิบาล
 หมายเลข ๓ แทน ตำบลบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล
๒. ในคะแนนอันค้ำของคานิยม แต่ละคานิยม ดังนี้
อันค้ำ ๑	เท่ากับ	๗	คะแนน
อันค้ำ ๒	เท่ากับ	๖	คะแนน
อันค้ำ ๓	เท่ากับ	๕	คะแนน
อันค้ำ ๔	เท่ากับ	๔	คะแนน
อันค้ำ ๕	เท่ากับ	๓	คะแนน
อันค้ำ ๖	เท่ากับ	๒	คะแนน
อันค้ำ ๗	เท่ากับ	๑	คะแนน

คูณคะแนนของแต่ละอันค้ำในแต่ละคานิยม จนครบทั้ง ๑๖ คานิยม แล้วรวมคะแนนของแต่ละคานิยม โดยคอมพิวเตอร์

๓. นำคะแนนของแต่ละคานิยมไปหารายเฉลี่ย (Mean) จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน รายเฉลี่ยของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน ของแต่ละคานิยม

N แทน จำนวนนักเรียนที่เลือกในแต่ละคานิยม

๔. นำรายเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของแต่ละคานิยม จึงจำแนกตามตัวแปรมาเรียงลำดับ (rank) โดยใช้คอมพิวเตอร์

๕. นำลำดับของคานิยม ไปคำนวณหาความแตกต่างของแต่ละคานิยม จากสูตร
 Kruskal-Wallis One-way Analysis of Variance Rank และในการวิจัยครั้งนี้

มีอันดับที่เท่ากัน จึงใช้สูตร

$$H = \frac{\frac{12}{N(N+1)} \sum_{j=1}^k \frac{R_j^2}{n_j} - 3(N-1)}{1 - \frac{\sum T}{N^3 - N}}$$

- เมื่อ H แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในตารางแจกแจงของ Chi-square
- n_j แทน จำนวนค่านิยมในแต่ละกลุ่ม
- N แทน ผลรวมของค่านิยมในแต่ละกลุ่ม
- R_j แทน ผลรวมของลำดับ (rank) ในแต่ละกลุ่ม
- T แทน t³ - t เมื่อ t คือจำนวนครั้งของการายเฉลี่ยที่ซ้ำกัน

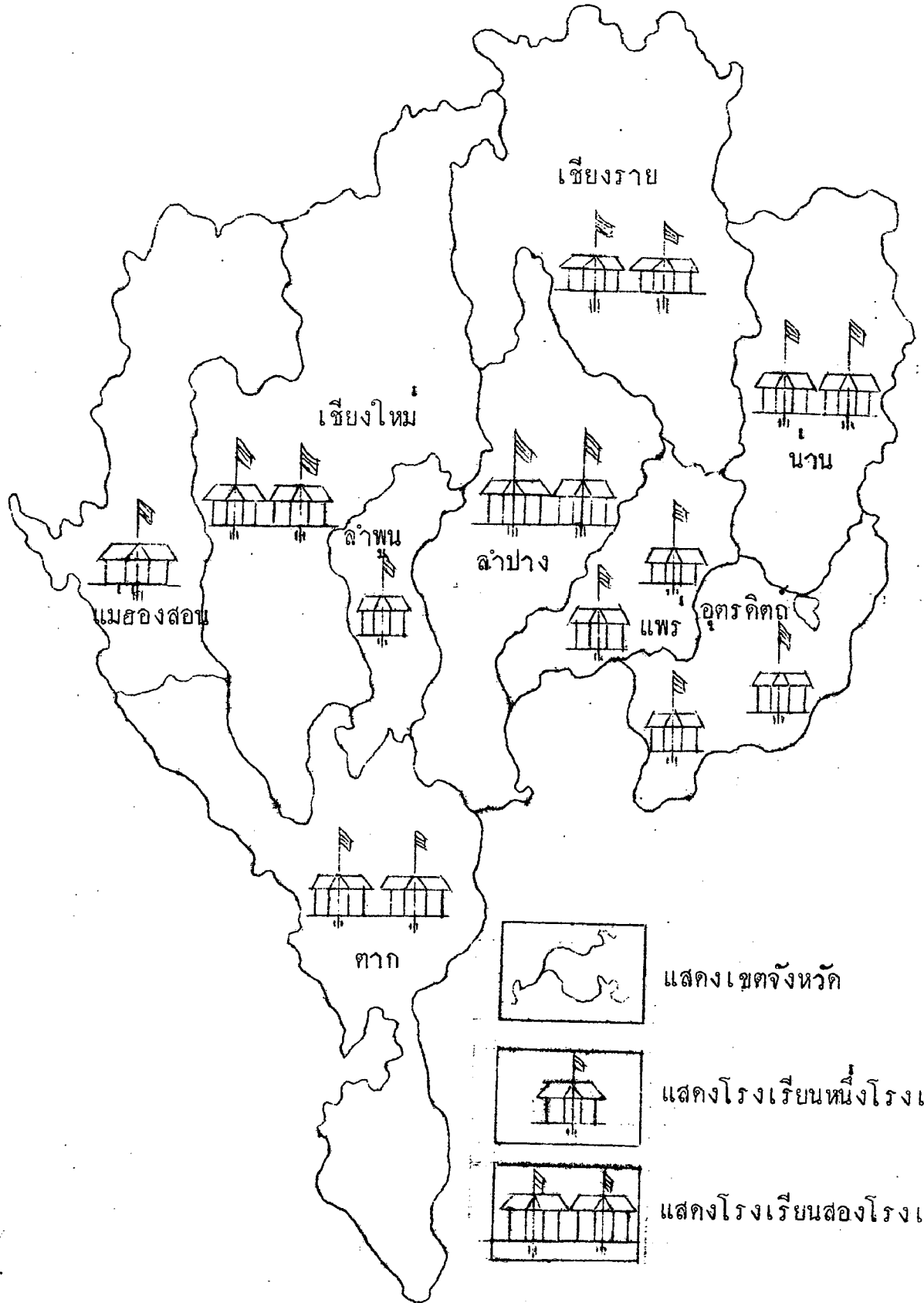
๖. ทาล่าเปรียบเทียบอันดับของตัวแปรแต่ละคู่ เพื่อหา
โดยใช้สูตร

$$r_s = \frac{\sum x^2 + \sum y^2 - \sum d^2}{2\sqrt{\sum x^2 \cdot \sum y^2}}$$

- เมื่อ r_s แทน ค่าสถิติของ rank correlation coefficient
- ∑ n² แทน ผลรวมยกกำลังสองของอันดับในกลุ่มที่ ๐
- ∑ y² แทน ผลรวมยกกำลังสองของอันดับในกลุ่มที่ ๒
- ∑ d² แทน ผลรวมยกกำลังสองของผลต่างของอันดับระหว่างกลุ่ม ๐ และ ๒

Sidney Siegal, Nonparametric Statistics for The Behavioral Science
p. 192.

Ibid. p. 207

ภาพ ๑ แผนที่แสดงจังหวัดซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล จะได้นำมากล่าวเป็นตอน ๆ ดังนี้คือ

ตอนที่ ๑ เป็นการแปลผลเกี่ยวกับ นำหนักคะแนนของรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา พร้อมทั้งจัดลำดับของวิชาเหล่านั้น เพื่อแสดงให้เห็นทราบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเลือกวิชาทั้ง ๑๖ วิชา มากน้อยต่างกันเพียงไร

ตอนที่ ๒ เป็นการแปลผลเกี่ยวกับ การเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนแผนกศิลปะ และ แผนกวิทยาศาสตร์

ตอนที่ ๓ เป็นการแปลผลเกี่ยวกับการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนเพศชาย และ เพศหญิง

ตอนที่ ๔ เป็นการแปลผลเกี่ยวกับการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน

ตอนที่ ๕ เป็นการแปลผลเกี่ยวกับ การเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมี สถานภาพทางครอบครัวต่างกัน

ตอนที่ ๖ เป็นการแปลผลเกี่ยวกับ การเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมี บิคา มารคา ปีการศึกษาในระดับที่ต่างกัน

ตอนที่ ๗ เป็นการแปลผลเกี่ยวกับ การเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมี ภูมิลำเนาต่างกัน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยมัธยฐานเลขคณิต (arithmetic mean)

r = ค่าสหสัมพันธ์ (rank correlation coefficient)

H = ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความแตกต่าง

R = ลำดับที่ (rank) ของค่าเฉลี่ยมัธยฐานเลขคณิต

ตอนที่ ๑

ตาราง ๓. แสดงลำดับที่ของนำหนักคะแนนในแต่ละวิชา

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)
๑	รัฐศาสตร์	๑๖๘๔	๔.๘๔
๒	นิติศาสตร์	๑๖๓๐	๔.๘๐
๓	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑๕๓๕	๔.๘๑
๔	เกษตรศาสตร์	๑๕๒๔	๔.๓๘
๕	การศึกษา	๑๕๐๕	๔.๓๒
๖	เศรษฐศาสตร์	๑๕๕๕	๔.๓๐
๗	บริหารธุรกิจ	๑๔๐๒	๔.๐๓
๘	ศิลปศาสตร์	๑๓๘๕	๓.๕๕
๙	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๓๒๓	๓.๘๐
๑๐	พยาบาล	๑๓๑๘	๓.๗๕
๑๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๙๕	๓.๗๓
๑๒	แพทยศาสตร์	๑๒๘๘	๓.๗๐
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๑๒๔๗	๓.๕๘
๑๔	เทคนิค	๑๒๑๕	๓.๕๕
๑๕	ศิลปากร	๑๑๙๑	๓.๕๒
๑๖	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๑๘๘	๓.๕๑

สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

สถาปัตยกรรมศาสตร์

เศรษฐศาสตร์

ศิลปากร

ศิลปศาสตร์

วิศวกรรมศาสตร์

วิทยาศาสตร์

รัฐศาสตร์

พยาบาล

แพทยศาสตร์

พาณิชยศาสตร์และการบัญชี

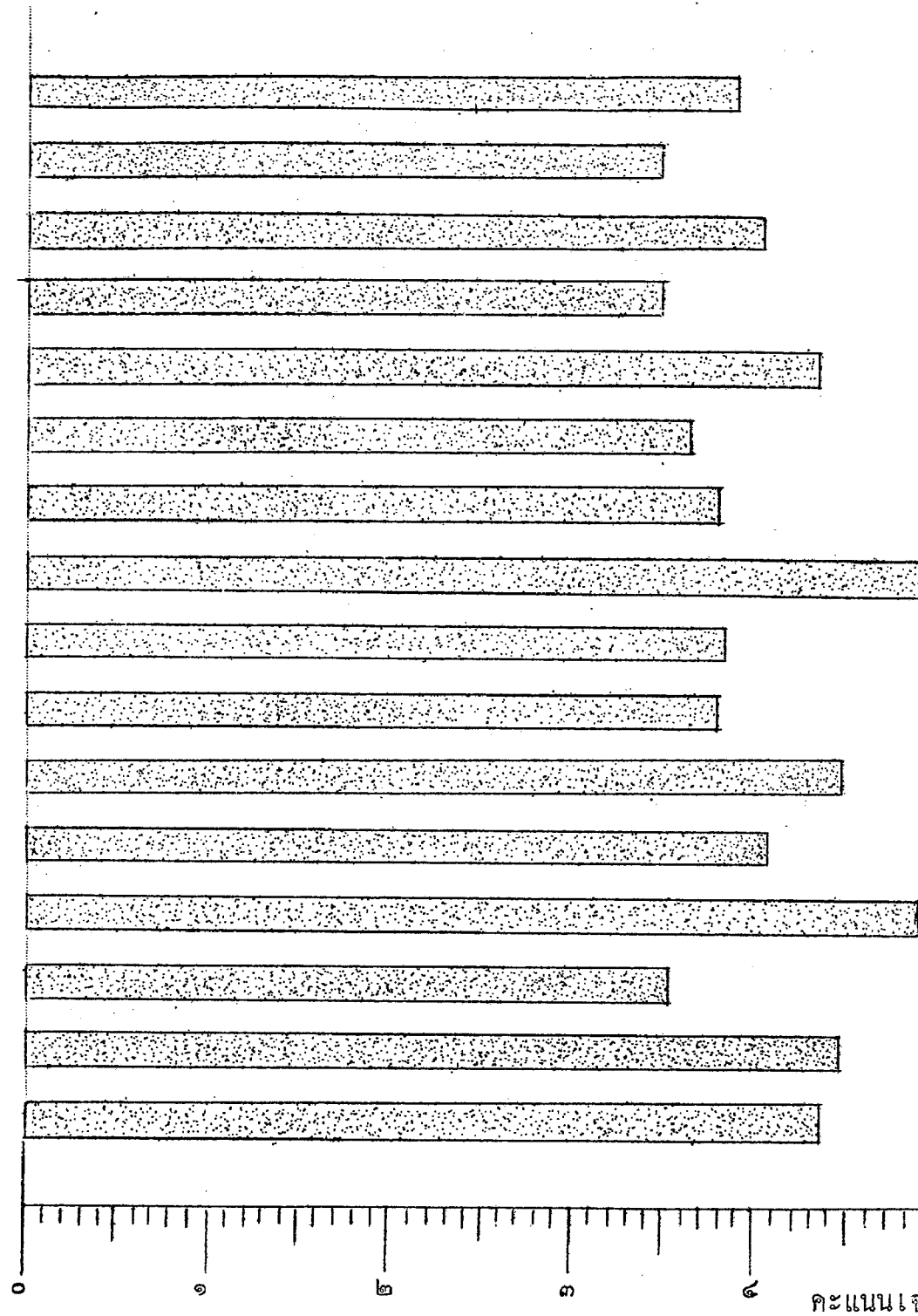
บริหารธุรกิจ

นิติศาสตร์

เทคนิค

เกษตรศาสตร์

การศึกษา

ภาพ ๒ แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในแต่ละวิชา

ตาราง ๓. แสดงว่านักเรียนเลือกศึกษาวิชารัฐศาสตร์ มากที่สุด รองลงมาคือวิชา นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยในวิชา เทคนิค ศิลปากร สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ.

ตอนที่ ๒

การแปลผลเกี่ยวกับการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนแผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์ แสดงในตาราง ๔. ๕. ๖. และ ๗. ตามลำดับ

ตาราง ๔. แสดงลำดับที่ น้ำหนักคะแนน และ คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนแผนกศิลปะ

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๗๕๖	๕.๓๖
๒	นิติศาสตร์	๗๔๕	๔.๓๑
๓	ศิลปศาสตร์	๗๐๔	๕.๐๓
๔	การศึกษา	๖๕๕	๔.๖๔
๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๖๓๔	๔.๕๐
๖	เศรษฐศาสตร์	๖๑๔	๔.๓๔
๗	บริหารธุรกิจ	๕๙๖	๔.๒๓
๘	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๕๘๓	๔.๒๑
๙	ศิลปากร	๕๘๕	๔.๑๘
๑๐	พยาบาล	๕๕๗	๓.๘๕
๑๑	เกษตรศาสตร์	๕๐๗	๓.๖๐
๑๒	เทคนิค	๔๘๐	๓.๘๐
๑๓	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔๕๑	๓.๒๐

ตาราง ๔. (ต่อ)

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑๔	แพทยศาสตร์	๕๐๐	๕.๓๖
๑๕	วิศวกรรมศาสตร์	๓๗๕	๒.๖๕
๑๖	วิทยาศาสตร์	๓๕๑	๒.๔๕

ตาราง ๔. แสดงว่านักเรียนแผนกศิลปะ เลือกศึกษาต่อมากที่สุดในวิชารัฐศาสตร์ รองลงมาคือ วิชา นิติศาสตร์ ศิลปศาสตร์ การศึกษา ตามลำดับ และเลือกศึกษาต่อน้อย ในวิชา แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

ตาราง ๕. แสดงลำดับที่ นำหนักคะแนน และ คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนแผนก วิทยาศาสตร์

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	
๑	เกษตรศาสตร์	๑๐๑๓	๔.๕๑
๒	วิทยาศาสตร์	๕๕๕	๔.๕๕
๓	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๕๔๑	๔.๕๕
๔	รัฐศาสตร์	๕๒๕	๔.๕๕
๕	นิติศาสตร์	๕๒๐	๔.๕๕
๖	แพทยศาสตร์	๔๔๔	๔.๒๕
๗	เศรษฐศาสตร์	๔๓๖	๔.๒๓
๘	วิศวกรรมศาสตร์	๔๖๔	๔.๑๔
๙	การศึกษา	๔๕๑	๔.๑๑
๑๐.	บริหารธุรกิจ	๔๐๖	๓.๔๕

ตาราง ๕. (ต่อ)

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑๑	พยาบาล	๗๖๑	๓.๖๘
๑๒	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๗๓๗	๓.๕๖
๑๓	เทคนิค	๗๓๕	๓.๕๕
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๖๘๙	๓.๓๓
๑๕	ศิลปศาสตร์	๖๘๐	๓.๒๙
๑๖	ศิลปากร	๖๐๒	๒.๕๑

ตาราง ๕. แสดงว่า วิชาเกษตรศาสตร์ได้รับเลือกเป็นคะแนนสูงสุดจากกลุ่มนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ และวิชา วิทยาศาสตร์ พานิชศาสตร์ และการบัญชี รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ได้รับเลือกรองลงมาตามลำดับ ส่วนวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ศิลปากร ได้รับเลือกน้อยตามลำดับ

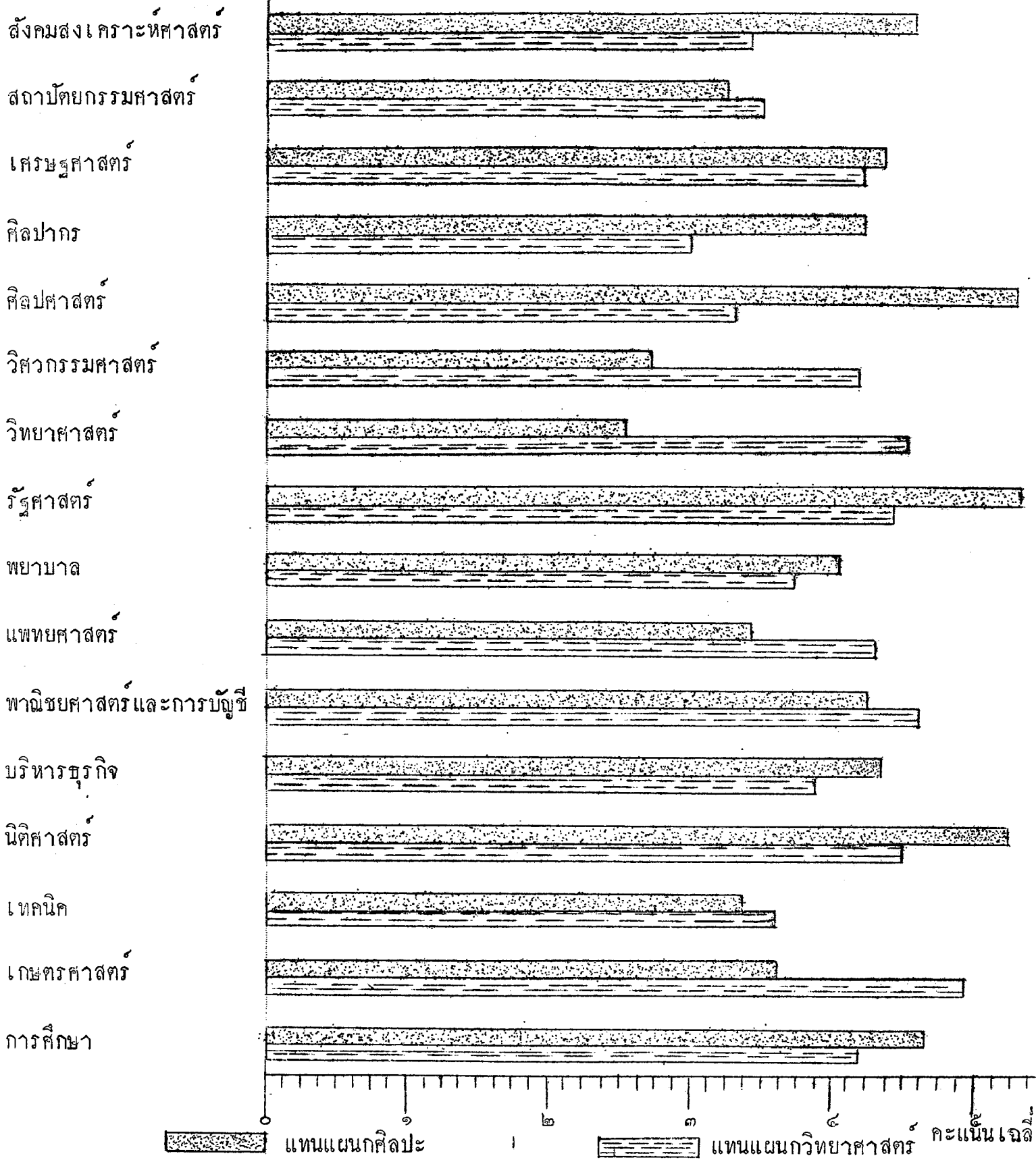
ตาราง ๖. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเลือกเรียนต่อในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของกลุ่มนักเรียนแผนกศิลปะ และ แผนกวิทยาศาสตร์

วิชา	ศิลปะ		วิทยาศาสตร์		H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
การศึกษา	๔.๖๔	๒๘.๐	๔.๑๑	๑๕.๐	
เกษตรศาสตร์	๓.๖๐	๑๑.๐	๔.๕๑	๒๙.๐	
เทคนิค	๓.๔๐	๘.๐	๓.๕๕	๙.๐	
นิติศาสตร์	๕.๓๑	๓๑.๐	๔.๔๕	๒๓.๐	
บริหารธุรกิจ	๔.๒๓	๑๙.๕	๓.๘๙	๑๓.๐	

ตาราง ๖. (ต่อ)

วิชา	ศิลปะ		วิทยาศาสตร์		H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
พาณิชยศาสตร์ และบัญชี	๔.๒๑	๑๘.๐	๔.๕๕	๒๖.๐	= ๐.๐๓๒
แพทยศาสตร์	๒.๘๔	๓.๐	๔.๒๙	๒๑.๐	
พยาบาล	๓.๘๕	๑๘.๐	๓.๖๘	๑๒.๐	
รัฐศาสตร์	๕.๓๖	๓๒.๐	๔.๘๘	๒๔.๐	
วิทยาศาสตร์	๒.๘๕	๑.๐	๔.๕๘	๒๗.๐	
วิศวกรรมศาสตร์	๒.๖๙	๒.๐	๔.๑๙	๑๗.๐	
ศิลปศาสตร์	๕.๐๓	๓๓.๐	๓.๒๙	๖.๐	
ศิลปากร	๔.๑๘	๑๖.๐	๒.๙๑	๔.๐	
เศรษฐศาสตร์	๔.๓๙	๒๒.๐	๔.๒๓	๑๙.๕	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๒๐	๕.๐	๓.๕๖	๑๐.๐	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔.๕๐	๒๕.๐	๓.๓๓	๗.๐	

ตาราง ๖. แสดงว่า ค่า $H = ๐.๐๓๒$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ ๐.๕ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไม่สามารถโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนต่างแผนกกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน นั่นคือ ลำดับที่ของการเลือกทานิยมของนักเรียนแผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์ มาจากลำดับที่ของมวลประชากรเดียวกัน.

ภาพ ๓ แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในแต่ละวิชา ระหว่างแผนกศิลปะ กับแผนกวิทยาศาสตร์

ตาราง ๗. แสดงค่าสหสัมพันธ์ในการเลือกวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนแผนกศิลปะ และ แผนกวิทยาศาสตร์

วิชา	ศิลปะ		วิทยาศาสตร์		P
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
การศึกษา	๔.๖๔	๑๓.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	= - ๐.๑๒๓๕
เกษตรศาสตร์	๓.๖๐	๖.๐๐	๔.๔๑	๑๖.๐๐	
เทคนิค	๓.๔๐	๕.๐๐	๓.๕๕	๔.๐๐	
นิติศาสตร์	๔.๓๑	๑๕.๐๐	๔.๕๕	๑๒.๐๐	
บริหารธุรกิจ	๔.๒๓	๑๐.๐๐	๓.๘๕	๗.๐๐	
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๔.๒๓	๙.๐๐	๔.๕๕	๑๔.๐๐	
แพทยศาสตร์	๒.๘๔	๓.๐๐	๔.๒๕	๑๑.๐๐	
พยาบาล	๓.๙๕	๗.๐๐	๓.๖๘	๖.๐๐	
รัฐศาสตร์	๕.๓๖	๑๖.๐๐	๔.๔๘	๑๓.๐๐	
วิทยาศาสตร์	๒.๔๕	๑.๐๐	๔.๕๘	๑๕.๐๐	
วิศวกรรมศาสตร์	๒.๖๕	๒.๐๐	๔.๐๕	๕.๐๐	
ศิลปศาสตร์	๕.๐๓	๑๔.๐๐	๓.๒๕	๒.๐๐	
ศิลปากร	๔.๑๕	๘.๐๐	๒.๕๑	๑.๐๐	
เศรษฐศาสตร์	๔.๓๕	๑๑.๐๐	๔.๒๓	๑๐.๐๐	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๒๐	๔.๐๐	๓.๕๖	๕.๐๐	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔.๕๐	๑๒.๐๐	๓.๓๓	๓.๐๐	

ตาราง ๗. แสดงว่า ในการเลือกศึกษารายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนทั้งสอง แผนกวิชา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ.

ตอนที่ ๓

การแปลผลเกี่ยวกับ การเลือกรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของเพศชาย เพศหญิง
แสดงในตาราง ๘. ๙. ๑๐. และ ๑๑. ดังนี้

ตาราง ๘. แสดงลำดับ น้ำหนัก และ คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนชาย

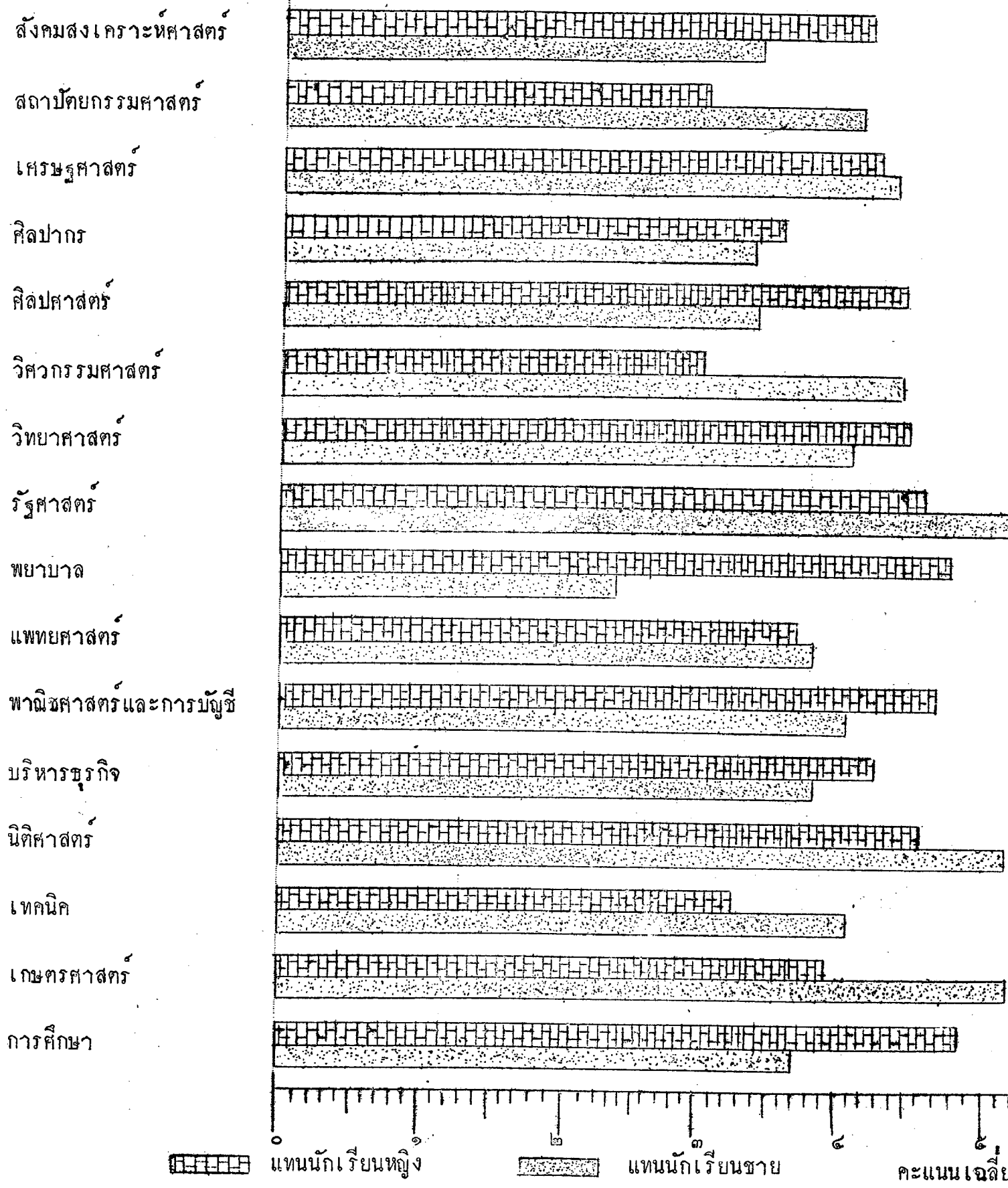
ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๓๔๔	๕.๒๔
๒.๕	นิติศาสตร์	๓๒๓	๕.๑๒
๒.๕	เกษตรศาสตร์	๓๒๓	๕.๑๒
๔	วิศวกรรมศาสตร์	๒๒๘	๔.๔๖
๕	เศรษฐศาสตร์	๒๑๘	๔.๓๖
๖	วิทยาศาสตร์	๕๘๐	๔.๐๘
๗	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๕๓๓	๔.๐๖
๘	เทคนิค	๕๓๓	๔.๐๘
๙	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๕๓๒	๔.๐๓
๑๐	บริหารธุรกิจ	๕๓๔	๓.๗๖
๑๑	แพทยศาสตร์	๕๓๒	๓.๗๕
๑๒	การศึกษา	๕๑๕	๓.๖๓
๑๓	ศิลปศาสตร์	๔๓๘	๓.๓๓
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔๓๕	๓.๓๕
๑๕	ศิลปากร	๔๓๐	๓.๓๑
๑๖	พยาบาล	๓๓๓	๒.๓๓

ตาราง ๘. แสดงว่า นักเรียนชายเลือกเรียนวิชา รัฐศาสตร์ มากที่สุด และเลือกเรียนวิชา นิติศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ เป็นอันดับรองลงมา คำนวณน้ำหนักคะแนนที่เท่ากัน และเลือกศึกษาน้อย ในวิชา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปากร พยาบาล ตามลำดับ

ตาราง ๙. แสดง ลำดับที่ น้ำหนัก และ คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนหญิง

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	การศึกษา	๕๕๐	๔.๘๑
๒	พยาบาล	๕๔๑	๔.๗๖
๓	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๕๕๓	๔.๖๕
๔	นิติศาสตร์	๕๔๓	๔.๕๔
๕	รัฐศาสตร์	๕๔๐	๔.๕๖
๖	ศิลปศาสตร์	๕๑๑	๔.๔๒
๗	เศรษฐศาสตร์	๔๗๖	๔.๒๕
๘	บริหารธุรกิจ	๔๖๘	๔.๒๑
๙	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔๔๘	๔.๑๒
๑๐	เกษตรศาสตร์	๓๕๓	๓.๘๓
๑๑	แพทยศาสตร์	๓๕๖	๓.๖๗
๑๒	ศิลปากร	๓๒๑	๓.๕๐
๑๓	วิทยาศาสตร์	๓๑๕	๔.๔๕
๑๔	เทคนิค	๖๕๒	๓.๑๒
๑๕	วิศวกรรมศาสตร์	๖๑๕	๓.๐๐
๑๖	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๖๑๖	๒.๙๕

ตาราง ๙. แสดงว่านักเรียนหญิง เลือกศึกษาคอมมากที่สุด ในวิชา การศึกษา รองลงมา คือวิชา พยาบาล พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี นิติศาสตร์ ตามลำดับ และ เลือกศึกษาน้อย

ภาพ ๔. แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในแต่ละวิชาของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง

ในวิชา เทคนิค วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ.

ตาราง ๑๐. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษาคือในรายวิชา ทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนชายและหญิง

วิชา	ชาย		หญิง		H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
การศึกษา	๓.๖๓	๑๐.๐	๔.๘๑	๒๔.๐	= ๐.๐๔๓๐
เกษตรศาสตร์	๕.๑๒	๓๐.๕	๓.๘๓	๑๔.๐	
เทคนิค	๔.๐๔	๑๖.๐	๓.๑๒	๔.๐	
นิติศาสตร์	๕.๑๒	๓๐.๕	๔.๕๘	๒๖.๐	
บริหารธุรกิจ	๓.๓๖	๑๓.๐	๔.๒๑	๒๐.๐	
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๔.๐๖	๑๓.๐	๔.๖๕	๒๓.๐	
แพทยศาสตร์	๓.๓๕	๑๒.๐	๓.๖๓	๑๑.๐	
พยาบาล	๒.๓๓	๑.๐	๔.๓๖	๒๘.๐	
รัฐศาสตร์	๕.๒๔	๓๒.๐	๔.๕๖	๒๕.๐	
วิทยาศาสตร์	๔.๐๘	๑๘.๐	๓.๔๕	๔.๐	
วิศวกรรมศาสตร์	๔.๔๒	๒๓.๕	๓.๐๐	๓.๐	
ศิลปศาสตร์	๓.๓๓	๓.๐	๔.๔๒	๒๓.๕	
เศรษฐศาสตร์	๔.๓๖	๒๒.๐	๔.๒๕	๒๑.๐	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔.๐๓	๑๕.๐	๒.๕๕	๒.๐	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๓๕	๖.๐	๔.๑๒	๑๕.๐	

ตาราง ๑๐. แสดงว่า ค่า $H = ๐.๐๔๓$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษารายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ได้สามารถให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

ไม่สามารถโคแ่งสมมติฐานที่ตั้งไว้.

ตาราง ๑๑. แสดงค่าสหสัมพันธ์ของการเลือก ระหว่างนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง

วิชา	ชาย		หญิง		P
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
การศึกษา	๓.๖๓	๕.๐๐	๔.๘๑	๑๖.๐๐	= .๑๐๘๕
เกษตรศาสตร์	๕.๑๒	๑๔.๕๐	๓.๘๗	๓.๐๐	
เทคนิค	๔.๐๔	๕.๐๐	๓.๑๒	๓.๐๐	
นิติศาสตร์	๕.๑๒	๑๔.๕๐	๔.๕๘	๑๓.๐๐	
บริหารธุรกิจ	๓.๗๖	๗.๐๐	๔.๒๑	๕.๐๐	
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๔.๐๖	๑๐.๐๐	๔.๖๕	๑๔.๐๐	
แพทยศาสตร์	๓.๓๕	๖.๐๐	๓.๖๗	๖.๐๐	
พยาบาล	๒.๓๗	๕.๐๐	๔.๓๖	๑๕.๐๐	
รัฐศาสตร์	๕.๒๔	๑๖.๐๐	๔.๕๖	๑๒.๐๐	
วิทยาศาสตร์	๔.๐๘	๑๑.๐๐	๓.๕๕	๔.๐๐	
วิศวกรรมศาสตร์	๔.๕๒	๑๓.๐๐	๓.๐๐	๒.๐๐	
ศิลปศาสตร์	๓.๒๗	๕.๐๐	๔.๕๒	๑๑.๐๐	
ศิลปากร	๓.๓๑	๒.๐๐	๓.๕๐	๕.๐๐	
เศรษฐศาสตร์	๔.๓๖	๑๒.๐๐	๔.๒๕	๑๐.๐๐	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔.๐๓	๘.๐๐	๒.๕๕	๑.๐๐	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๓๕	๓.๐๐	๔.๑๒	๘.๐๐	

ตาราง ๑๑. แสดงว่า ในการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ.

ตอนที่ ๔

การแปลผลเกี่ยวกับการเลือกรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคางกัน คือ กลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ ระดับกลาง และระดับสูง แสดงในตาราง ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. และ ๑๖. ตามลำดับ

ตาราง ๑๒. แสดง ลำดับ นำหนักคะแนน และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ลำดับ	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	นิติศาสตร์	๕๒๕	๕.๑๕
๒	รัฐศาสตร์	๕๖๕	๕.๕๕
๓	ศิลปศาสตร์	๔๔๓	๔.๓๘
๔	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๔๔๑	๔.๓๒
๕	การศึกษา	๔๓๓	๔.๒๘
๖	เกษตรศาสตร์	๔๓๑	๔.๒๓
๗	บริหารธุรกิจ	๔๓๑	๔.๒๓
๘	เศรษฐศาสตร์	๔๓๑	๔.๒๓
๙	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔๒๕	๔.๑๗
๑๐	ศิลปากร	๓๘๒	๓.๗๕
๑๑	พยาบาล	๓.๗๔	๓.๖๗
๑๒	เทคนิค	๓๕๘	๓.๕๑
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๓๓๕	๓.๓๒
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓๓๘	๓.๓๑
๑๕	แพทยศาสตร์	๓๓๗	๓.๓๐
๑๖	วิทยาศาสตร์	๓๒๓	๓.๑๗

ตาราง ๑๒. แสดงว่า นักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคำ เลือกศึกษา มากที่สุดในวิชานิติศาสตร์ รองลงมาคือวิชา รัฐศาสตร์ ศิลปศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ และ การบัญชี ตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยในวิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

ตาราง ๑๓. แสดง ลำดับ นำหนักคะแนน และคะแนนเฉลี่ย ของกลุ่มนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ปานกลาง

ลำดับ	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๑๘๘	๔.๔๑
๒	นิติศาสตร์	๑๐๖๖	๔.๓๒
๓	เกษตรศาสตร์	๙๙๕	๔.๔๐
๔	การศึกษา	๙๙๒	๔.๓๙
๕	เศรษฐศาสตร์	๙๗๙	๔.๓๓
๖	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๙๖๓	๔.๒๖
๗	บริหารธุรกิจ	๘๙๖	๓.๙๖
๘	พยาบาล	๘๙๒	๓.๙๕
๙	วิทยาศาสตร์	๘๗๓	๓.๘๖
๑๐	ศิลปศาสตร์	๘๗๐	๓.๘๕
๑๑	แพทยศาสตร์	๘๔๗	๓.๗๕
๑๒	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘๔๑	๓.๗๒
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๘๐๙	๓.๕๘
๑๔	เทคนิค	๗๘๖	๓.๔๘
๑๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๗๖๙	๓.๔๐
๑๖	ศิลปากร	๗๕๖	๓.๓๕

ตาราง ๑๓. แสดงว่า นักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับปานกลาง
เลือกศึกษามากที่สุดในวิชาวิทยาศาสตร์ รองลงมาคือวิชา นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ
และเลือกศึกษา น้อยในวิชา เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๑๔. แสดงน้ำหนักคะแนน และคะแนนเฉลี่ย ของการเลือกในรายวิชาทั้ง
๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สูง.

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	แพทยศาสตร์	๑๖๔	๕.๒๖
๒	วิทยาศาสตร์	๑๖๓	๕.๑๕
๓	วิศวกรรมศาสตร์	๘๕	๔.๘๕
๔	เกษตรศาสตร์	๘๔	๔.๘๐
๕	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๘๔	๔.๘๐
๖	รัฐศาสตร์	๘๓	๔.๓๕
๗	เศรษฐศาสตร์	๘๕	๔.๒๕
๘	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๘๑	๔.๓๕
๙	นิติศาสตร์	๓๕	๓.๕๕
๑๐	การศึกษา	๓๖	๓.๘๐
๑๑	บริหารธุรกิจ	๓๕	๓.๗๕
๑๒	ศิลปศาสตร์	๓๒	๓.๖๐
๑๓	เทคนิค	๓๑	๓.๕๕
๑๔	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๕๓	๒.๘๕
๑๕	ศิลปากร	๕๓	๒.๖๕
๑๖	พยาบาล	๕๒	๒.๖๐

ตาราง ๑๔. แสดงว่า นักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง เลือกศึกษามากที่สุดในวิชาแพทยศาสตร์ รองลงมาคือวิชา วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยในวิชา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปากร พยาบาล ตามลำดับ

ตาราง ๑๕. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษาต่อ ในรายวิชา ทั้ง ๑๖ วิชา ของกลุ่มนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน.

วิชาที่	ผลสัมฤทธิ์ ในระดับต่ำ		ผลสัมฤทธิ์ ระดับกลาง		ผลสัมฤทธิ์ ระดับสูง		H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
๑	๔.๒๘	๓๓.๐	๔.๓๙	๓๘.๐	๓.๘๐	๒๓.๐	
๒	๔.๒๓	๒๙.๐	๔.๔๗	๓๙.๐	๔.๙๐	๔๓.๐	
๓	๓.๕๑	๑๑.๐	๓.๔๘	๑๐.๐	๓.๕๕	๑๒.๐	
๔	๕.๑๕	๔๖.๕	๔.๗๒	๔๑.๐	๓.๙๕	๒๓.๕	
๕	๔.๒๓	๒๙.๐	๓.๙๖	๒๕.๐	๓.๗๕	๑๘.๐	
๖	๔.๓๒	๓๔.๐	๔.๒๖	๓๒.๐	๔.๔๐	๓๙.๕	
๗	๓.๓๗	๕.๐	๓.๗๕	๑๘.๐	๕.๒๓	๔๘.๐	= ๐.๑๖๓๘
๘	๓.๖๗	๑๕.๐	๓.๙๕	๒๓.๕	๒.๖๐	๑.๐	
๙	๔.๙๔	๔๕.๐	๔.๘๑	๔๒.๐	๔.๓๕	๓๖.๐	
๑๐	๓.๑๗	๔.๐	๓.๘๖	๒๒.๐	๕.๑๕	๒๖.๐	
๑๑	๓.๓๒	๗.๐	๓.๕๘	๑๓.๐	๔.๙๕	๔๔.๐	
๑๒	๔.๓๘	๓๗.๐	๓.๘๕	๒๑.๐	๓.๖๐	๑๔.๐	
๑๓	๓.๗๕	๑๘.๐	๓.๓๕	๔.๐	๒.๖๕	๒.๐	
๑๔	๔.๒๓	๒๙.๐	๔.๓๓	๓๕.๐	๔.๒๕	๓๑.๐	
๑๕	๓.๓๑	๖.๐	๓.๔๐	๕.๐	๔.๐๕	๒๖.๐	
๑๖	๔.๑๗	๒๗.๐	๓.๗๒	๑๖.๐	๒.๘๕	๓.๐	

ตาราง ๑๕. แสดงว่า ค่า $H = .๑๖๓๘$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษารายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไม่สามารถโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง ๑๖. แสดงค่าสหสัมพันธ์ของการเลือก ในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของกลุ่มนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน คือ

	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มสูง
กลุ่มต่ำ	** ๐.๗๐๕๐	- ๐.๒๐๓๕
กลุ่มปานกลาง		๐.๒๕๘๘

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

ตาราง ๑๖. แสดงว่า ในการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของกลุ่มนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ในระดับต่ำ กับกลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

กลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ กับกลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง หรือ กลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับปานกลาง กับกลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง ไม่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.

สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

สถาปัตยกรรมศาสตร์

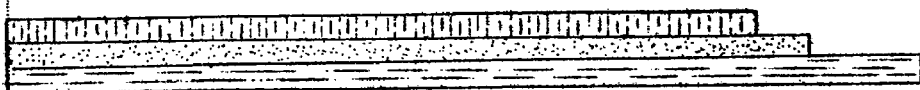
เศรษฐศาสตร์

ศิลปการ

ศิลปศาสตร์

วิศวกรรมศาสตร์

วิทยาศาสตร์

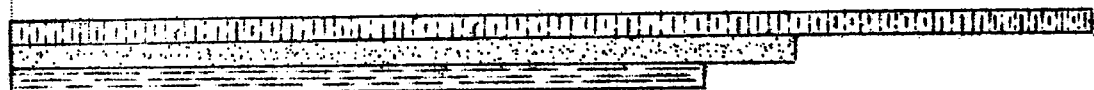
รัฐศาสตร์

พยาบาล

แพทยศาสตร์

พาณิชยศาสตร์และการบัญชี

บริหารธุรกิจ

นิติศาสตร์

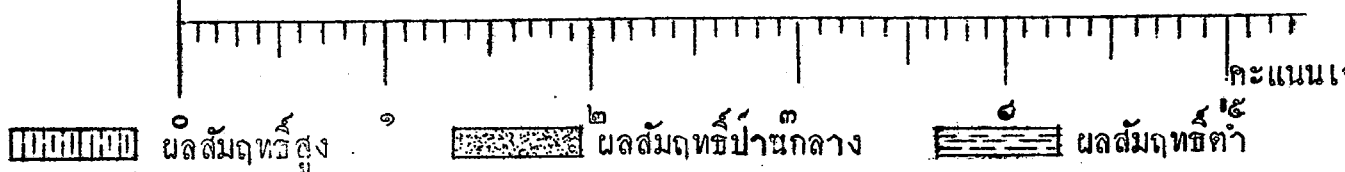
เทคนิค

เกษตรศาสตร์

การศึกษา

ภาพ ๕ การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในแต่ละวิชาระหว่างกลุ่มนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน.

ตอนที่ ๕

การแปลผลเกี่ยวกับการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมี
สถานภาพทางครอบครัวต่างกัน แสดงในตาราง ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓.
และ ๒๔.

ตาราง ๑๗. แสดงลำดับน้ำหนักของคะแนนในแต่ละวิชา ของนักเรียนซึ่งมี
มารดาอายุต่างกัน

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๓๗๒	๔.๘๓
๒	นิติศาสตร์	๑๓๗๖	๔.๘๒
๓	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑๒๕๑	๔.๕๐
๔	เกษตรศาสตร์	๑๒๕๓	๔.๓๘
๕	เศรษฐศาสตร์	๑๒๓๐	๔.๓๓
๖	การศึกษา	๑๒๑๕	๔.๒๘
๗	ศิลปศาสตร์	๑๑๔๔	๔.๐๓
๘	บริหารธุรกิจ	๑๑๓๔	๓.๙๕
๙	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๓๗๓	๓.๗๘
๑๐	พยาบาล	๑๐๗๑	๓.๗๗
๑๑	วิทยาศาสตร์	๑๐๕๘	๓.๗๓
๑๒	แพทยศาสตร์	๑๐๕๒	๓.๗๐
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๑๐๒๕	๓.๖๑
๑๔	เทคนิค	๙๙๑	๓.๕๕
๑๕	ศิลปากร	๙๗๕	๓.๕๓
๑๖	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๙๖๒	๓.๕๒

ตาราง ๑๗. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งมีปิกามารคาอยู่ด้วยกัน เลือกเรียนมากที่สุด
ในวิชา รัฐศาสตร์ รองลงมาคือวิชา นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี ตามลำดับ
ส่วนวิชา เทคนิค ศิลปากร สถาปัตยกรรมศาสตร์ ใ้ได้รับเลือกศึกษาน้อย ตามลำดับ.

ตาราง ๑๘. แสดงลำดับ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งมีปิกามารคา
ทยาร่างกัน.

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๔๕	๔.๕
๓	การศึกษา	๔๓	๔.๓
๓	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๔๓	๔.๓
๓	พยาบาล	๔๓	๔.๓
๔	นิติศาสตร์	๔๕	๔.๕
๕	เกษตรศาสตร์	๔๓	๔.๓
๗	บริหารธุรกิจ	๔๑	๔.๑
๗	ศิลปศาสตร์	๔๑	๔.๑
๗	เศรษฐศาสตร์	๔๑	๔.๑
๘	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓๕	๓.๕
๙	วิทยาศาสตร์	๓๘	๓.๘
๑๐	แพทยศาสตร์	๓๖	๓.๖
๑๑	ศิลปากร	๓๔	๓.๔
๑๒	วิศวกรรมศาสตร์	๓๓	๓.๓
๑๓	เทคนิค	๓๖	๓.๖
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒๕	๒.๕

ตาราง ๑๘. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งบิดามารดามีการหย่าร้าง เลือกเรียน รัฐศาสตร์มากที่สุด เลือกศึกษาวิชา การศึกษา พาณิชยศาสตร์ และ พยาบาล เป็นอันดับรอง ควบนำหน้ากันกะแนเทากัน และเลือกศึกษาน้อย ในวิชา วิศวกรรมศาสตร์ เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

ตาราง ๑๙. แสดงลำดับ นำหน้ากันกะแน กะแนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งบิดามารดา แยกกันอยู่

ลำดับที่	วิชา	กะแน	̄x
๑	รัฐศาสตร์	๑๘	๔.๘๐
๒.๕	เกษตรศาสตร์	๔๗	๔.๗๐
๒.๕	นิติศาสตร์	๔๗	๔.๗๐
๔	เทคนิค	๔๔	๔.๔๐
๕	บริหารธุรกิจ	๔๓	๔.๓๐
๖.๕	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๔๒	๔.๒๐
๖.๕	เศรษฐศาสตร์	๔๒	๔.๒๐
๘.๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔๐	๔.๐๐
๘.๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔๐	๔.๐๐
๑๐	การศึกษา	๓๕	๓.๕๐
๑๑.๕	วิทยาศาสตร์	๓๓	๓.๓๐
๑๑.๕	วิศวกรรมศาสตร์	๓๓	๓.๓๐
๑๓	แพทยศาสตร์	๓๕	๓.๕๐
๑๔.๕	ศิลปศาสตร์	๓๔	๓.๔๐
๑๔.๕	ศิลปากร	๓๔	๓.๔๐
๑๖	พยาบาล	๓๑	๓.๑๐

ตาราง ๑๕. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งบิดามารดาแยกกันอยู่ เลือกรับศึกษาวิชา
รัฐศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง ส่วนวิชา เกษตรศาสตร์ และ นิติศาสตร์ เป็นอันดับรอง ควบ
นำหนักคะแนนเท่ากัน และเลือกศึกษาน้อยที่สุดในวิชา พยาบาล

ตาราง ๒๐. แสดง ลำดับ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งหึงบิดา
และมารดา ถึงแก่กรรม

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	การศึกษา	๑๒	๖.๐๐
๒.๕	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑๑	๕.๕๐
๒.๕	เกษตรศาสตร์	๑๐	๕.๐๐
๔.๕	บริหารธุรกิจ	๙	๔.๕๐
๔.๕	รัฐศาสตร์	๙	๔.๕๐
๘.๓	วิทยาศาสตร์	๘	๔.๐๐
๘.๓	วิศวกรรมศาสตร์	๘	๔.๐๐
๘.๓	พยาบาล	๘	๔.๐๐
๘.๓	เศรษฐศาสตร์	๘	๔.๐๐
๘.๓	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘	๔.๐๐
๘.๓	แพทยศาสตร์	๘	๔.๐๐
๑๒	นิติศาสตร์	๗	๓.๕๐
๑๔	เทคนิค	๖	๓.๐๐
๑๔	ศิลปศาสตร์	๖	๓.๐๐
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๖	๓.๐๐
๑๖	ศิลปากร	๖	๑.๐๐

ตาราง ๒๐. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม เลือกศึกษา
มากที่สุดคือในวิชา การศึกษา รองลงมาคือวิชา พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี เกษตรศาสตร์
บริหารธุรกิจ ตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยที่สุดในวิชา ศิลปากร

ตาราง ๒๑. แสดง ลำดับ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่ง มารดา
ถึงแก่กรรม

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๓๓	๕.๒๑
๒	นิติศาสตร์	๓๐	๕.๐๐
๓.	การศึกษา	๒๘	๔.๘๖
๔	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๒๖	๔.๓๑
๕	เกษตรศาสตร์	๒๒	๔.๔๓
๖	เศรษฐศาสตร์	๕๔	๔.๒๑
๗	บริหารธุรกิจ	๕๓	๔.๐๓
๘.๕	ศิลปศาสตร์	๕๔	๓.๘๖
๘.๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๕๔	๓.๘๖
๑๐.๕	แพทยศาสตร์	๕๓	๓.๓๔
๑๐.๕	พยาบาล	๕๓	๓.๓๔
๑๒	วิทยาศาสตร์	๕๐	๓.๕๓
๑๓.๕	เทคนิค	๔๖	๓.๒๔
๑๓.๕	ศิลปากร	๔๖	๓.๒๔
๑๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔๓	๓.๐๓
๑๖	วิศวกรรมศาสตร์	๔๒	๓.๐๐

ตาราง ๒๑. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งมี มารดาถึงแก่กรรม เลือกศึกษามากที่สุด
ในวิชา รัฐศาสตร์ รองลงมาคือวิชา นิติศาสตร์ การศึกษา พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี
ตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยในวิชา ศิลปากร สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์
ตามลำดับ

ตาราง ๒๒. แสดงลำดับ น้าหนักคะแนน และคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่ง บิดา
ถึงแก่กรรม

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๓๓	๔.๗๕
๒	นิติศาสตร์	๑๓๑	๔.๖๘
๓	การศึกษา	๑๒๔	๔.๓๓
๔	เกษตรศาสตร์	๑๑๕	๔.๒๕
๕	บริหารธุรกิจ	๑๑๔	๔.๒๑
๖	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑๑๓	๔.๑๘
๗	เศรษฐศาสตร์	๑๑๕	๔.๑๑
๘	ศิลปศาสตร์	๑๑๐	๓.๕๓
๙	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๐๕	๓.๘๕
๑๐.๕	พยาบาล	๑๐๘	๓.๘๖
๑๐.๕	วิทยาศาสตร์	๑๐๘	๓.๘๖
๑๒	แพทยศาสตร์	๑๐๔	๓.๗๑
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๑๐๒	๓.๖๔
๑๔	ศิลปากร	๑๐๐	๓.๕๓
๑๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๕๘	๓.๕๐
๑๖	เทคนิค	๕๖	๓.๕๓

ตาราง ๒๒. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งมีบิดาถึงแก่กรรม เลือกศึกษามากที่สุดในวิชา
 รัฐศาสตร์ รองลงมาคือวิชา นิติศาสตร์ การศึกษา เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ และเลือก
 ศึกษาน้อยในวิชา ศิลปากร สถาปัตยกรรมศาสตร์ เทคนิค ตามลำดับ

ตาราง ๒๓. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษาคอ ในรายวิชา
 ทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน

วิชา	อยู่ด้วยกัน		หย่าร้าง		แยกกันอยู่		ถึงแก่กรรม ทั้งคู่		มารดา ถึงแก่กรรม		บิดาถึง แก่กรรม		H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
๑	๔.๒๘	๖๓.๐	๔.๓๐	๘๒.๐	๓.๙๐	๘๓.๕	๖.๐๐	๙๖.๐	๔.๘๖	๙๐.๐	๔.๔๓	๓๔.๕	
๒	๔.๓๘	๓๑.๐	๔.๓๐	๖๘.๐	๔.๓๐	๘๒.๐	๕.๐๐	๙๒.๕	๔.๔๓	๓๔.๕	๔.๒๕	๖๖.๐	
๓	๓.๘๘	๑๙.๐	๓.๐๐	๕.๐	๔.๔๐	๓๕.๕	๓.๐๐	๕.๐	๓.๒๘	๑๐.๕	๓.๔๓	๑๓.๕	
๔	๔.๘๒	๘๘.๐	๔.๕๐	๓๓.๐	๔.๓๐	๘๒.๐	๓.๕๐	๒๑.๐	๕.๐๐	๙๒.๕	๔.๖๘	๓๔.๕	
๕	๓.๙๘	๔๖.๐	๔.๑๐	๕๘.๐	๔.๓๐	๖๘.๕	๔.๕๐	๓๓.๐	๔.๐๓	๕๖.๐	๔.๒๑	๖๔.๕	
๖	๔.๔๐	๓๒.๕	๔.๓๐	๘๒.๐	๔.๒๐	๖๒.๕	๕.๕๐	๙๔.๐	๔.๓๑	๘๕.๐	๔.๑๘	๖๑.๕	=
๗	๓.๓๐	๒๙.๐	๓.๖๐	๒๕.๐	๓.๕๐	๒๑.๐	๔.๐๐	๕๐.๕	๓.๓๘	๓๕.๕	๓.๓๑	๓๑.๐	๐.๐๕๐๘
๘	๓.๓๓	๓๓.๐	๔.๓๐	๘๒.๐	๓.๑๐	๙.๐	๔.๐๐	๕๐.๕	๓.๓๘	๓๕.๕	๓.๘๖	๓๙.๕	
๙	๔.๘๓	๘๙.๐	๔.๙๐	๙๑.๐	๔.๘๐	๘๓.๐	๔.๕๐	๓๓.๐	๕.๒๑	๙๔.๐	๔.๓๕	๘๖.๕	
๑๐	๓.๓๓	๓๒.๐	๓.๘๐	๓๓.๐	๓.๓๐	๒๙.๐	๔.๐๐	๕๐.๕	๓.๕๓	๒๓.๕	๓.๘๖	๓๙.๕	
๑๑	๓.๖๑	๒๖.๐	๓.๓๐	๑๒.๐	๓.๓๐	๒๙.๐	๔.๐๐	๕๐.๕	๓.๐๐	๕.๐	๓.๖๔	๒๓.๐	
๑๒	๔.๐๓	๕๕.๐	๔.๑๐	๕๘.๐	๓.๔๐	๑๔.๐	๓.๐๐	๕.๐	๓.๘๖	๓๙.๕	๓.๔๓	๔๕.๐	
๑๓	๓.๘๓	๑๓.๕	๓.๔๐	๑๔.๐	๓.๔๐	๑๔.๐	๑.๐๐	๑.๐	๓.๒๘	๑๐.๕	๓.๕๓	๒๓.๕	
๑๔	๔.๓๓	๓๐.๐	๔.๑๐	๕๘.๐	๔.๒๐	๖๒.๕	๔.๐๐	๕๐.๕	๔.๒๑	๖๔.๕	๔.๑๑	๖๐.๕	
๑๕	๓.๔๒	๑๖.๐	๒.๙๐	๒.๐	๔.๐๐	๕๐.๕	๓.๐๐	๕.๐	๓.๐๓	๘.๐	๓.๕๐	๒๑.๐	
๑๖	๓.๓๘	๓๔.๐	๓.๙๐	๔๓.๕	๔.๐๐	๔๐.๕	๔.๐๐	๕๐.๕	๓.๘๖	๓๙.๕	๓.๘๘	๔๒.๐	

ตาราง ๒๓. แสดงว่า ค่า $H = .๐๕๐๘$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษารายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๓ ระดับ .๐๕ นั่นคือข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องตามสมมุติฐาน.

ตาราง ๒๔. แสดงความสัมพันธ์ในการเลือกศึกษารายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียน ซึ่งมีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน.

หยัาราง แยกกันอยู่ ถึงแก่กรรมทั้งคู่ มารดาถึงแก่กรรม บิดาถึงแก่กรรม

อยู่ด้วยกัน	** ๐.๘๖๘๘	* ๐.๕๖๕๓	*** ๐.๖๐๓๘	** ๐.๘๕๓๕	** ๐.๘๔๓๓
หยัาราง		๐.๒๓๐๒	*** ๐.๖๖๖๓	** ๐.๘๓๓๒	** ๐.๘๖๑๖
แยกกันอยู่			๐.๓๓๓๓	* ๐.๕๖๓๓	* ๐.๕๓๓๓
ถึงแก่กรรมทั้งคู่				** ๐.๖๑๘๐	** ๐.๖๖๕๕
มารดาถึงแก่กรรม					** ๐.๘๕๕๐

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ๓ ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ๓ ระดับ .๐๑

ตาราง ๒๕. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งบิดามารดาอยู่ด้วยกัน กับกลุ่มซึ่งบิดามารดาหยัารางกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๓ ระดับ .๐๑

กลุ่มนักเรียนซึ่งบิดามารดาอยู่ด้วยกัน กับกลุ่มนักเรียนซึ่งบิดามารดาแยกกันอยู่ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๓ ระดับ .๐๕

กลุ่มนักเรียนบิดา มารดาหยัาราง กับ กลุ่มซึ่งบิดามารดาแยกกันอยู่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ.

ตอนที่ ๖

การแปลผลเกี่ยวกับ การเลือกรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนชั้น ปิตามารกา
มีการศึกษาในระดับต่างกัน ผลการวิจัยแสดงใน ตาราง ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐.
๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. และ ๓๖ ตามลำดับ

ตาราง ๒๕. แสดงลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนชั้นมารกา
ได้รับการศึกษาค่ำกว่าระดับประถมศึกษา

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๒๑๒	๔.๓๑
๒	นิติศาสตร์	๒๑๑	๔.๖๙
๓	เศรษฐศาสตร์	๒๐๖	๔.๕๔
๔	เกษตรศาสตร์	๒๐๔	๔.๕๓
๕	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๒๐๒	๔.๔๘
๖.๕	การศึกษา	๑๘๔	๔.๐๙
๖.๕	วิทยาศาสตร์	๑๘๔	๔.๐๙
๘	แพทยศาสตร์	๑๗๔	๓.๕๘
๙	บริหารธุรกิจ	๑๗๓	๓.๕๘
๑๐	เทคนิค	๑๗๑	๓.๕๐
๑๑	วิศวกรรมศาสตร์	๑๗๐	๓.๔๘
๑๒.๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๖๗	๓.๓๑
๑๒.๕	ศิลปศาสตร์	๑๖๗	๓.๓๑
๑๔	พยาบาล	๑๖๖	๓.๐๐
๑๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๔๔	๓.๒๐
๑๖	ศิลปากร	๑๔๐	๓.๑๑

ตาราง ๒๕. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งมารวมมีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา
เลือกศึกษามากที่สุดในวิชา รัฐศาสตร์ รองลงมาคือ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์
เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยในวิชา พยาบาล สถาปัตยกรรมศาสตร์
ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๒๖. แสดง ลำดับที่ ำนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งมารวม
ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	นิติศาสตร์	๕๑๔	๔.๗๖
๒	รัฐศาสตร์	๕๑๒	๔.๗๕
๓	การศึกษา	๔๘๕	๔.๕๒
๔	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๔๘๐	๔.๓๘
๕	เกษตรศาสตร์	๔๓๕	๔.๓๓
๖	เศรษฐศาสตร์	๔๑๔	๔.๒๔
๗	บริหารธุรกิจ	๓๗๐	๔.๐๑
๘	ศิลปศาสตร์	๓๖๑	๓.๕๖
๙	พยาบาล	๓๕๒	๓.๕๒
๑๐	วิทยาศาสตร์	๓๓๕	๓.๘๕
๑๑	แพทยศาสตร์	๓๓๕	๓.๘๓
๑๒	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓๒๕	๓.๘๐
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๓๐๖	๓.๖๘
๑๔	เทคนิค	๒๓๐	๓.๔๕
๑๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒๔๓	๓.๓๕
๑๖	ศิลปากร	๒๑๕	๓.๒๐

ตาราง ๒๖. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่ง มารวมการศึกษาในระดับประถมศึกษา
เลือกศึกษามากที่สุดในวิชา นิติศาสตร์ รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ การศึกษา ตามลำดับ
เลือกศึกษาน้อยในวิชา เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๒๗. แสดง ลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งมารวม
ได้รับการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๕๔๐	๕.๐๕
๒	นิติศาสตร์	๕๒๕	๔.๘๑
๓	ศิลปากร	๕๑๘	๔.๘๐
๔	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๔๗๑	๔.๘๐
๕	เกษตรศาสตร์	๔๖๓	๔.๓๓
๖	การศึกษา	๔๖๐	๔.๓๐
๗	เศรษฐศาสตร์	๔๕๓	๔.๒๓
๘	ศิลปศาสตร์	๔๔๓	๔.๑๕
๙	บริหารธุรกิจ	๔๔๐	๔.๑๑
๑๐	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔๑๑	๓.๘๕
๑๑	พยาบาล	๓๙๕	๓.๖๘
๑๒	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓๘๓	๓.๕๘
๑๓	วิทยาศาสตร์	๓๖๔	๓.๘๐
๑๔	แพทยศาสตร์	๓๖๓	๓.๓๘
๑๕	เทคนิค	๓๖๐	๓.๓๖
๑๖	วิศวกรรมศาสตร์	๓๕๘	๓.๓๕

ตาราง ๒๗. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่ง มารดา มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เลือกศึกษามากที่สุดในวิชา รัฐศาสตร์ รองลงมาคือ นิติศาสตร์ ศิลปากร พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี ตามลำดับ เลือกศึกษาน้อยในวิชา แพทยศาสตร์ เทคนิค วิศวกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

ตาราง ๒๘. แสดง ลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียน ซึ่ง มารดาได้รับการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑.	เศรษฐศาสตร์	๒๒	๕.๕๐
๒	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๒๑	๕.๒๕
๓.๕	นิติศาสตร์	๒๐	๕.๐๐
๓.๕	รัฐศาสตร์	๒๐	๕.๐๐
๕	บริหารธุรกิจ	๑๙	๔.๗๕
๗	เกษตรศาสตร์	๑๘	๔.๕๐
๗	ศิลปศาสตร์	๑๘	๔.๕๐
๗	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๘	๔.๕๐
๘.๕	ศิลปากร	๑๖	๔.๐๐
๘.๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๖	๔.๐๐
๑๑	เทคนิค	๑๔	๓.๕๐
๑๒	วิศวกรรมศาสตร์	๑๓	๓.๒๕
๑๓.๕	การศึกษา	๑๒	๓.๐๐
๑๓.๕	วิทยาศาสตร์	๑๒	๓.๐๐
๑๕	แพทยศาสตร์	๑๑	๒.๗๕
๑๖	พยาบาล	๖	๑.๕๐

ตาราง ๒๕. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่ง มารดาได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เลือกศึกษามากที่สุด ในวิชา เศรษฐศาสตร์ รองลงมาคือ พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ตามลำดับ และเลือกศึกษาในวิชา พยาบาล น้อยที่สุด

ตาราง ๒๘. แสดง ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษาของนักเรียน ซึ่ง มารดา มีการศึกษาในระดับต่างกัน

วิชา	ต่ำกว่าประถม		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
การศึกษา	๔.๐๘	๓๕.๕	๔.๕๒	๔๖.๐	๔.๓๐	๔๑.๐	๓.๐๐	๓.๕	
เกษตรศาสตร์	๔.๕๓	๕๑.๐	๔.๓๗	๔๓.๐	๔.๓๓	๔๒.๐	๔.๕๐	๔๕.๐	
เทคนิค	๓.๘๐	๒๓.๕	๓.๔๘	๑๔.๐	๓.๓๖	๑๑.๐	๓.๕๐	๑๕.๐	
นิติศาสตร์	๔.๖๘	๕๓.๐	๔.๗๖	๕๓.๐	๔.๘๑	๕๘.๐	๕.๐๐	๖๐.๕	
บริหารธุรกิจ	๓.๘๘	๒๖.๕	๔.๐๑	๓๔.๐	๔.๑๑	๓๗.๐	๔.๗๕	๕๕.๕	
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๔๘	๔๗.๐	๔.๓๘	๔๔.๐	๔.๔๐	๔๕.๐	๕.๒๕	๖๓.๐	
แพทยศาสตร์	๓.๕๘	๓๑.๐	๓.๘๓	๒๕.๐	๓.๓๘	๑๒.๐	๒.๗๕	๒.๐	= ๒๖.๖๖
พยาบาล	๓.๖๘	๑๘.๐	๓.๘๒	๒๘.๐	๓.๖๘	๑๗.๕	๑.๕๐	๑.๐	
รัฐศาสตร์	๔.๗๑	๕๔.๐	๔.๗๕	๕๕.๕	๕.๐๕	๖๒.๐	๕.๐๐	๖๐.๕	
วิทยาศาสตร์	๔.๐๘	๓๕.๕	๓.๘๕	๒๘.๕	๓.๔๐	๑๓.๐	๓.๐๐	๓.๕	
วิศวกรรมศาสตร์	๓.๗๘	๒๒.๐	๓.๖๘	๑๗.๕	๓.๓๕	๘.๕	๓.๒๕	๘.๐	
ศิลปศาสตร์	๓.๗๑	๒๐.๕	๓.๘๖	๓๐.๐	๔.๑๔	๓๘.๐	๔.๕๐	๔๘.๐	
ศิลปากร	๓.๑๑	๕.๐	๓.๒๐	๖.๕	๔.๘๐	๕๘.๐	๔.๐๐	๓๒.๕	
เศรษฐศาสตร์	๔.๕๘	๕๒.๐	๔.๒๔	๔๖.๐	๔.๒๓	๑๖.๐	๕.๕๐	๖๔.๐	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๒๐	๖.๕	๓.๓๕	๘.๕	๓.๕๘	๑๖.๐	๔.๕๐	๔๘.๐	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๗๑	๒๐.๕	๓.๘๐	๒๓.๕	๓.๘๘	๒๖.๕	๔.๐๐	๓๒.๕	

ตาราง ๒๙. แสดงว่า ค่า $H = .๒๖๔๖$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไม่สามารถโต้แย้งสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้แต่เดิมว่า นักเรียนซึ่ง มารดา มีการศึกษาในระดับต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชาเหมือนกัน นั่นคือ ลำดับที่ของการเลือกศึกษาของนักเรียนซึ่ง มารดา มีการศึกษาในระดับต่างกัน มาจากลำดับที่ของมวลประชากรเดียวกัน.

ตาราง ๓๐. แสดงค่าสหสัมพันธ์ในการเลือกศึกษารายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่ง มารดา มีระดับการศึกษาต่างกัน

	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา
ต่ำกว่าประถมศึกษา	๐.๘๒๕๑**	๐.๔๖๕๕*	๐.๔๘๕๒*
ประถมศึกษา		๐.๖๖๑๓**	๐.๔๓๓๐*
มัธยมศึกษา			๐.๖๒๘๒**

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

ตาราง ๓๑. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งมารดา มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา กับ กลุ่มนักเรียนซึ่งมารดา มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

กลุ่มนักเรียนซึ่งมารดา มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษากับ กลุ่มนักเรียนซึ่งมารดา มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

การเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งปีคาได้รับการศึกษา
ในระดับต่างกัน ผลการวิจัยแสดงใน ตาราง ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. และ ๓๖.
ตามลำดับ.

ตาราง ๓๑. แสดง ลำดับที่ ำน้ำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งปีคา
ได้รับการศึกษาค่ำกว่า ระดับประถมศึกษา

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	นิติศาสตร์	๑๓๓	๔.๔๔
๒	รัฐศาสตร์	๑๓๐	๔.๘๖
๓	เศรษฐศาสตร์	๑๒๗	๔.๗๗
๔	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑๒๔	๔.๖๘
๕	เกษตรศาสตร์	๑๔๑	๔.๓๑
๖	บริหารธุรกิจ	๑๔๕	๔.๑๔
๗	วิทยาศาสตร์	๑๓๘	๓.๘๗
๘	การศึกษา	๑๓๘	๓.๘๘
๙	แพทยศาสตร์	๑๓๓	๓.๘๐
๑๐	พยาบาล	๑๓๒	๓.๗๗
๑๐	วิศวกรรมศาสตร์	๑๓๒	๑.๗๗
๑๐	ศิลปศาสตร์	๑๓๒	๓.๗๗
๑๓	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๓๐	๓.๗๑
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๑๘	๓.๓๗
๑๕	เทคนิค	๑๑๖	๓.๓๑
๑๖	ศิลปากร	๑๐๐	๒.๘๖

ตาราง ๓๑. แสดงว่า นักเรียนซึ่ง บิดา ได้รับการศึกษาระดับต่ำกว่าประถม
เลือกศึกษามากที่สุดในวิชา นิติศาสตร์ รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ตามลำดับ
และเลือกศึกษาน้อยในวิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์ เทคนิค ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๓๒. แสดง ลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งบิดา
ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษา

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๓๓๑	๔.๘๗
๒.๕	นิติศาสตร์	๓๒๓	๔.๗๕
๒.๕	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๓๒๓	๔.๗๕
๔	เกษตรศาสตร์	๓๐๑	๔.๕๓
๕	การศึกษา	๒๙๒	๔.๒๙
๖	เศรษฐศาสตร์	๒๘๖	๔.๒๑
๗	ศิลปศาสตร์	๒๗๑	๓.๙๙
๘	บริหารธุรกิจ	๒๗๐	๓.๙๗
๙	พยาบาล	๒๖๙	๓.๙๖
๑๐	วิทยาศาสตร์	๒๖๐	๓.๘๒
๑๑	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๕๖	๓.๗๖
๑๒	วิศวกรรมศาสตร์	๒๕๑	๓.๖๙
๑๓	แพทยศาสตร์	๒๕๐	๓.๖๘
๑๔	เทคนิค	๒๓๘	๓.๕๐
๑๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒๑๗	๓.๑๙
๑๖	ศิลปากร	๒๑๔	๓.๑๕

ตาราง ๓๒. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่ง บิดา ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา เลือกศึกษามากที่สุดในวิชา รัฐศาสตร์ รองลงมาคือ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี ตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยในวิชา เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๓๓. แสดง ลำดับที่ น้าหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียน ซึ่งบิดา ได้รับการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษา

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๐๓๓	๔.๘๓
๒	นิติศาสตร์	๑๐๖๓	๔.๗๘
๓	การศึกษา	๘๘๔	๔.๔๓
๔	เกษตรศาสตร์	๘๖๘	๔.๓๖
๕	เศรษฐศาสตร์	๘๔๘	๔.๒๗
๖	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๘๔๐	๔.๒๓
๗	บริหารธุรกิจ	๘๓๒	๔.๐๒
๘	ศิลปศาสตร์	๘๘๖	๓.๘๘
๙	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘๔๒	๓.๗๘
๑๐.๕	แพทยศาสตร์	๘๓๕	๓.๗๖
๑๖.๕	พยาบาล	๘๓๕	๓.๗๖
๑๒	วิทยาศาสตร์	๘๒๘	๓.๗๕
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๗๘๖	๓.๕๘
๑๔	ศิลปากร	๗๘๘	๓.๕๓
๑๕	เทคนิค	๗๗๓	๓.๔๘
๑๖	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๗๕๘	๓.๔๒

ตาราง ๓๓. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่ง บิดาได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
เลือกศึกษามากที่สุดในวิชา รัฐศาสตร์ รองลงมาคือวิชา นิติศาสตร์ การศึกษา ตามลำดับ
และเลือกศึกษาน้อยในวิชา ศิลปากร เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

ตาราง ๓๔. แสดง ลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งบิดา
ได้รับการศึกษาในระดับ อุดมศึกษา

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	นิติศาสตร์	๑๑๑	๔.๘๓
๒	รัฐศาสตร์	๑๑๐	๔.๗๘
๓	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑๐๗	๔.๖๕
๔	เกษตรศาสตร์	๑๐๘	๔.๖๒
๕	ศิลปศาสตร์	๑๐๐	๔.๓๕
๖.๕	บริหารธุรกิจ	๕๕	๔.๑๓
๖.๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๕๕	๔.๑๓
๘	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๕๔	๔.๐๕
๙.๕	ศิลปากร	๕๓	๔.๐๔
๙.๕	เศรษฐศาสตร์	๕๓	๔.๐๔
๑๑	การศึกษา	๕๑	๓.๙๖
๑๒	เทคนิค	๔๘	๓.๘๓
๑๓	พยาบาล	๔๒	๓.๕๓
๑๔	วิทยาศาสตร์	๓๑	๓.๐๘
๑๕	แพทยศาสตร์	๓๐	๓.๐๔
๑๖	วิศวกรรมศาสตร์	๒๘	๒.๙๖

ตาราง ๓๔. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนหนึ่ง บัณฑิต ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
เลือกศึกษามากที่สุดในวิชานิติศาสตร์ รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี
ตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยในวิชา วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์
ตามลำดับ

ตาราง ๓๕. แสดง ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษาของนักเรียน
ซึ่งบัณฑิตมีการศึกษาในระดับแตกต่างกัน

วิชา	ต่ำกว่าประถม		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
การศึกษา	๓.๕๔	๒๙.๐	๔.๒๙	๔๖.๐	๔.๔๓	๕๐.๕	๓.๙๖	๓๐.๕	
เกษตรศาสตร์	๔.๓๑	๔๓.๐	๔.๔๓	๕๐.๕	๔.๓๖	๔๕.๐	๔.๕๒	๕๒.๐	
เทคนิค	๓.๓๑	๓.๐	๓.๕๐	๑๑.๐	๓.๔๘	๑๐.๐	๓.๘๓	๒๘.๐	
นิติศาสตร์	๔.๕๔	๖๔.๐	๔.๗๕	๕๕.๕	๔.๗๕	๕๕.๐	๔.๘๓	๖๐.๕	
บริหารธุรกิจ	๔.๑๔	๔๒.๐	๓.๕๓	๓๒.๕	๔.๐๒	๓๖.๐	๔.๑๓	๔๐.๕	
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๖๙	๕๔.๐	๔.๗๕	๕๕.๕	๔.๒๓	๔๔.๐	๔.๖๕	๕๓.๐	๐.๑๘๒๖
แพทยศาสตร์	๓.๘๐	๒๖.๐	๓.๖๘	๑๕.๐	๓.๗๖	๒๐.๐	๓.๐๔	๓.๐	
พยาบาล	๓.๗๗	๒๓.๐	๓.๙๖	๓๐.๕	๓.๗๖	๒๐.๐	๓.๕๗	๑๓.๐	
รัฐศาสตร์	๔.๘๖	๖๒.๐	๔.๘๗	๖๓.๐	๔.๘๓	๖๐.๕	๔.๗๘	๕๘.๐	
วิทยาศาสตร์	๓.๕๗	๓๒.๕	๓.๘๒	๒๗.๐	๓.๗๓	๑๘.๐	๓.๐๙	๔.๐	
วิศวกรรมศาสตร์	๓.๗๗	๒๓.๐	๓.๖๙	๑๖.๐	๓.๕๙	๑๔.๐	๒.๙๖	๒.๐	
ศิลปศาสตร์	๒.๘๖	๑.๐	๓.๑๕	๕.๐	๓.๕๓	๑๒.๐	๔.๐๔	๓๗.๕	
ศิลปากร	๒.๘๖	๑.๐	๓.๑๕	๕.๐	๓.๕๓	๑๒.๐	๔.๐๔	๓๗.๕	
เศรษฐศาสตร์	๔.๗๗	๕๗.๐	๔.๒๑	๔๓.๐	๔.๒๗	๔๕.๐	๔.๐๔	๓๗.๕	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๓๗	๘.๐	๓.๑๙	๖.๐	๓.๔๒	๕.๐	๔.๖๙	๓๙.๐	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๗๑	๑๗.๐	๓.๗๖	๒๐.๐	๓.๗๙	๒๕.๐	๔.๑๓	๔๐.๕	

ตาราง ๓๕. แสดงว่า ค่า $H = .๑๘๒๒$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษารายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๗ ระดับ .๐๕ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไม่สามารถโต้แย้งสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้ว่า นักเรียนซึ่ง บิคามีการศึกษาในระดับต่างกัน เลือกศึกษาเหมือนกัน นั่นคือ ลำดับที่ของการเลือกศึกษาของนักเรียนซึ่งมีบิคาในระดับการศึกษาต่างกัน มาจากลำดับที่ของมวลประชากรเดียวกัน.

ตาราง ๓๖. แสดง ค่าสหสัมพันธ์ในการเลือกในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งบิคามีการศึกษาในระดับต่างกัน

	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา
ต่ำกว่าประถมศึกษา	0.๘๘๑๒^{**}	0.๘๕๐๒^{**}	0.๕๐๘๑^{*}
ประถมศึกษา		0.๘๓๒๗^{**}	0.๖๒๗๗^{**}
มัธยมศึกษา			0.๖๔๑๑^{**}

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ๗ ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ๗ ระดับ .๐๑

ตาราง ๓๖. แสดงว่า ในการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา นั้น กลุ่มนักเรียนซึ่ง บิคาได้รับการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา กับ กลุ่มนักเรียนซึ่งบิคาได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๗ ระดับ .๐๑

กลุ่มนักเรียนซึ่ง บิคาได้รับการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา กับกลุ่มนักเรียนซึ่งบิคาได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๗ ระดับ .๐๕

การเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียน ซึ่งมารดาที่มีการศึกษาสูงกว่า
บิดา มารดาที่มีการศึกษาทัดเทียมกับบิดา และ บิดาศึกษาสูงกว่ามารดา แสดงในตาราง ๓๓.
๓๘. และ ๓๙. ตามลำดับ

ตาราง ๓๓. แสดง ลำดับที่ ำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่ง
มารดาที่มีการศึกษาสูงกว่าบิดา

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	นิติศาสตร์	๙๖	๕.๐๕
๒	รัฐศาสตร์	๙๒	๔.๘๔
๓	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๘๗	๔.๕๘
๔	เกษตรศาสตร์	๘๒	๔.๓๒
๕	เศรษฐศาสตร์	๘๐	๔.๒๑
๖	การศึกษา	๗๙	๔.๑๖
๗	บริหารธุรกิจ	๗๙	๔.๑๖
๘	ศิลปศาสตร์	๗๙	๔.๑๖
๙	พยาบาล	๗๖	๔.๐๐
๑๐	แพทยศาสตร์	๗๔	๓.๘๙
๑๑	วิทยาศาสตร์	๗๒	๓.๗๙
๑๒	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๗๑	๓.๗๔
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๖๙	๓.๖๓
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๖๘	๓.๕๘
๑๕	เทคนิค	๖๓	๓.๓๒
๑๖	ศิลปากร	๖๑	๓.๒๑

ตาราง ๓๗. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งมารวมมีการศึกษาสูงกว่าปวช. เลือกศึกษา
มากที่สุดไปในวิชานิติศาสตร์ รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี ตามลำดับ
และเลือกศึกษาน้อยในวิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์ เทคนิค ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๓๘. แสดง ลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนชั้นปวช.
และมารวมมีการศึกษาหักเหียมนกัน.

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๖๗๑	๔.๕๓
๒	นิติศาสตร์	๖๕๘	๔.๘๔
๓	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๖๓๑	๔.๖๔
๔	เศรษฐศาสตร์	๕๙๗	๔.๓๔
๕	เกษตรศาสตร์	๕๘๘	๕.๓๒
๖	การศึกษา	๕๕๔	๔.๑๐
๗	บริหารธุรกิจ	๕๕๔	๔.๐๗
๘	ศิลปศาสตร์	๕๓๒	๓.๕๑
๙	พยาบาล	๕๑๗	๓.๘๐
๑๐.๕	วิทยาศาสตร์	๕๑๕	๓.๗๐
๑๑.๕	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๕๑๖	๓.๗๕
๑๒	แพทยศาสตร์	๕๑๒	๓.๗๖
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๔๕๓	๓.๖๓
๑๔	เทคนิค	๔๖๔	๓.๕๑
๑๕	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔๕๕	๓.๓๕
๑๖	ศิลปากร	๔๔๓	๓.๒๖

ตาราง ๓๘. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนชั้นปี่คา และ มรรคา มีการศึกษาหัดเพิ่มเติมกัน
เลือกศึกษามากที่สุดในวิชา รัฐศาสตร์ รองลงมาคือ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี
ตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยในวิชา เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๓๙. แสดง ลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนชั้นปี่คา
มีการศึกษาสูงกว่ามรรคา

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	นิติศาสตร์	๘๒๐	๔.๗๗
๒	รัฐศาสตร์	๗๖๒	๔.๕๕
๓	การศึกษา	๘๖๕	๔.๔๘
๔	เกษตรศาสตร์	๘๕๔	๔.๔๒
๕	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๘๑๗	๔.๒๓
๖	เศรษฐศาสตร์	๘๑๒	๔.๒๑
๗	ศิลปศาสตร์	๗๗๘	๔.๐๓
๘	บริหารธุรกิจ	๗๖๘	๓.๙๘
๙	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๗๓๗	๓.๘๒
๑๐	พยาบาล	๗๓๐	๓.๗๘
๑๑	วิทยาศาสตร์	๗๑๕	๓.๗๐
๑๒	แพทยศาสตร์	๗๑๐	๓.๖๘
๑๓	เทคนิค	๖๙๐	๓.๕๘
๑๔	ศิลปากร	๖๘๖	๓.๕๕
๑๕	วิศวกรรมศาสตร์	๖๘๓	๓.๕๔
๑๖	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๖๖๓	๓.๔๔

ตาราง ๓๙. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่ง บัณฑิตมีการศึกษาสูงกว่ามารดา เลือกศึกษา มากที่สุดในวิชา นิติศาสตร์ รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ การศึกษา ตามลำดับ และเลือก ศึกษาอยู่ในวิชาศิลปากร วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

ตาราง ๔๐. แสดง ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษาต่อของ นักเรียน ซึ่งบัณฑิตมีการศึกษาสูงกว่ามารดา บัณฑิตมีการศึกษา ทัดเทียมกัน มารดาที่มีการศึกษาสูงกว่าบิดา

วิชา	การศึกษาบิดา สูงกว่ามารดา		การศึกษาบิดา เท่ากับมารดา		การศึกษามารดา สูงกว่าบิดา		H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
การศึกษา	๔.๔๘	๔๐.๐	๔.๑๐	๒๙.๓	๔.๑๖	๓๑.๐	= .๐๙๔๐
เกษตรศาสตร์	๔.๔๒	๓๙.๐	๔.๒๑	๓๖.๕	๔.๓๒	๓๖.๕	
เทคนิค	๓.๕๘	๙.๕	๓.๔๑	๕.๐	๓.๓๒	๓.๐	
นิติศาสตร์	๔.๗๓	๔๔.๐	๔.๘๔	๔๕.๕	๕.๐๕	๔๘.๐	
บริหารธุรกิจ	๓.๘๖	๒๕.๐	๔.๐๗	๒๘.๐	๔.๑๖	๓๑.๐	
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๒๓	๓๕.๐	๔.๖๔	๔๓.๐	๔.๕๘	๔๑.๐	
แพทยศาสตร์	๓.๖๘	๑๓.๐	๓.๗๖	๑๖.๐	๓.๘๙	๒๓.๐	
พยาบาล	๓.๗๘	๑๗.๐	๓.๘๐	๒๑.๐	๔.๐๖	๒๖.๐	
รัฐศาสตร์	๔.๕๙	๔๒.๐	๔.๙๓	๔๗.๐	๔.๘๔	๔๕.๕	
วิทยาศาสตร์	๓.๗๐	๑๔.๐	๓.๗๕	๑๙.๐	๓.๗๙	๑๙.๐	
วิศวกรรมศาสตร์	๓.๕๔	๗.๐	๓.๖๓	๑๑.๕	๓.๖๓	๑๑.๕	
ศิลปศาสตร์	๔.๐๓	๒๗.๐	๓.๙๑	๒๔.๐	๔.๑๖	๓๑.๐	
ศิลปากร	๓.๕๕	๘.๐	๓.๒๖	๒.๐	๓.๒๑	๑.๐	
เศรษฐศาสตร์	๔.๒๑	๓๓.๕	๔.๓๙	๓๘.๐	๔.๒๑	๓๓.๕	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๔๔	๖.๐	๓.๓๕	๔.๐	๓.๕๘	๙.๕	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๘๒	๒๒.๐	๓.๗๙	๑๙.๐	๓.๗๔	๑๕.๐	

ตาราง แสดงว่า ค่า $H = .0420$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่าง ในการเลือกศึกษารายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ นั่นคือ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง ๔๑. แสดง ศาสสัมพันธ์ของนักเรียนระหว่างกลุ่ม ซึ่งมีบิดามารคามีการศึกษาสูงกว่า มารดา บิดามารคามีการศึกษาทัดเทียมกัน มารคามีการศึกษาสูงกว่า บิดา

	บิดามารดาทัดเทียมกัน	มารคามีการศึกษาสูงกว่า
บิดามารคามีการศึกษา สูงกว่ามารดา	** ๐.๕๓๘๖	** ๐.๕๒๓๓
บิดามารคามีการศึกษา ทัดเทียมกัน		** ๐.๕๔๓๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

ตาราง ๔๑. แสดงว่า ในการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา นั้น กลุ่มนักเรียนซึ่ง บิดามารดาได้รับการศึกษาในระดับทัดเทียมกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

ตอนที่ ๗

การแปลผลเกี่ยวกับ การเลือกรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ซึ่งมีภูมิลำเนาต่างกัน คือ อยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล แสดงในตาราง ๘๖, ๘๗, ๘๘, ๘๙ และ ๙๐ ตามลำดับ

ตาราง ๘๖ แสดง ลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	รัฐศาสตร์	๑๑๕๒	๔.๗๘
๒	นิติศาสตร์	๑๑๒๕	๔.๖๘
๓	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑๐๙๕	๔.๕๘
๔	เกษตรศาสตร์	๑๐๙๔	๔.๕๖
๕	เศรษฐศาสตร์	๑๐๕๑	๔.๓๒
๖	การศึกษา	๑๐๒๘	๔.๒๓
๗	บริหารธุรกิจ	๙๘๑	๔.๐๗
๘	ศิลปศาสตร์	๙๕๗	๓.๙๑
๙	พยาบาล	๙๑๓	๓.๗๕
๑๐	วิทยาศาสตร์	๙๑๒	๓.๗๔
๑๑	แพทยศาสตร์	๙๐๗	๓.๗๒
๑๒	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๘๘๘	๓.๖๘
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๘๘๑	๓.๖๖
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๘๕๐	๓.๕๕
๑๕	เทคนิค	๘๒๖	๓.๕๓
๑๖	ศิลปากร	๘๒๔	๓.๕๒

ตาราง ๔๒. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล เลือกศึกษาวิชามากที่สุด
ในวิชา รัฐศาสตร์ รองลงมาคือ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี ตามลำดับ และ
เลือกศึกษาน้อยในวิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์ เทคนิค ศิลปากร ตามลำดับ

ตาราง ๔๓. แสดงลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งอยู่
ในเขตสุขาภิบาล

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑.๕	นิติศาสตร์	๒๖๖	๕.๑๒
๑.๕	รัฐศาสตร์	๒๖๖	๕.๑๒
๓.๕	การศึกษา	๒๓๓	๔.๘๘
๓.๕	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๒๓๓	๔.๘๘
๕	ศิลปศาสตร์	๒๑๘	๔.๑๕
๖	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๑๘	๔.๑๒
๗.๕	บริหารธุรกิจ	๒๑๒	๔.๐๘
๗.๕	เศรษฐศาสตร์	๒๑๒	๔.๐๘
๘	เกษตรศาสตร์	๒๑๘	๔.๐๗
๑๐	พยาบาล	๑๘๗	๓.๗๕
๑๑	วิทยาศาสตร์	๑๘๓	๓.๗๑
๑๒	แพทยศาสตร์	๑๘๐	๓.๖๕
๑๓	วิศวกรรมศาสตร์	๑๗๕	๓.๕๘
๑๔	เทคนิค	๑๗๓	๓.๕๐
๑๕	ศิลปากร	๑๗๑	๓.๒๗
๑๖	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๖๖	๓.๐๘

ตาราง ๔๓. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล เลือกศึกษามากที่สุด
 ในวิชา นิติศาสตร์ รองลงมาคือ รัฐศาสตร์ การศึกษา ตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อย
 ในวิชา เทคนิค ศิลปากร สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

ตาราง ๔๔. แสดงลำดับที่ นำหนักคะแนน คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนซึ่งอยู่
 นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

ลำดับที่	วิชา	คะแนน	$\bar{X}$
๑	นิติศาสตร์	๒๗๕	๕.๐๐
๒	รัฐศาสตร์	๒๖๖	๔.๘๔
๓	การศึกษา	๒๔๔	๔.๘๔
๔.๕	เกษตรศาสตร์	๒๔๒	๔.๘๓
๔.๕	เศรษฐศาสตร์	๒๔๒	๔.๘๓
๖	ศิลปศาสตร์	๒๒๔	๔.๑๕
๗	พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๒๒๒	๔.๐๔
๘	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒๒๑	๔.๐๒
๙	เทคนิค	๒๑๒	๓.๘๕
๑๐	บริหารธุรกิจ	๒๐๙	๓.๘๓
๑๑	พยาบาล	๒๐๘	๓.๗๘
๑๒	ศิลปากร	๑๙๗	๓.๕๘
๑๓	วิทยาศาสตร์	๑๙๔	๓.๕๓
๑๔	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑๘๘	๓.๕๒
๑๕	วิศวกรรมศาสตร์	๑๘๗	๓.๕๐
๑๖	แพทยศาสตร์	๑๘๕	๓.๓๖

ตาราง ๔๔. แสดงว่า กลุ่มนักเรียนซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล เลือกศึกษามากที่สุดในวิชา นิติศาสตร์ รองลงมาคือรัฐศาสตร์ การศึกษา มากตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยในวิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ ตามลำดับ

ตาราง ๔๕. แสดง ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งมีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล และ นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

วิชา	ในเขตเทศบาล		ในเขตสุขาภิบาล		นอกเขต		H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
การศึกษา	๔.๒๓	๓๔.๐	๔.๔๘	๔๑.๐	๔.๔๔	๓๘.๐	= .๐๑๖๔
เกษตรศาสตร์	๔.๔๖	๓๙.๐	๔.๖๖	๒๕.๐	๔.๔๐	๓๖.๕	
เทคนิค	๓.๔๓	๘.๐	๓.๔๐	๔.๕	๓.๘๕	๒๓.๐	
นิติศาสตร์	๔.๖๘	๔๓.๐	๕.๑๒	๔๓.๕	๕.๖๖	๔๖.๐	
บริหารธุรกิจ	๔.๖๓	๒๘.๐	๔.๖๘	๒๙.๕	๓.๘๖	๒๒.๐	
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๔.๔๘	๔๑.๐	๔.๔๘	๔๑.๐	๔.๖๔	๒๗.๐	
แพทยศาสตร์	๓.๗๖	๑๓.๐	๓.๖๕	๑๓.๐	๓.๓๖	๓.๐	
พยาบาล	๓.๗๙	๒๖.๕	๓.๗๙	๒๖.๕	๓.๗๘	๑๘.๕	
รัฐศาสตร์	๔.๗๘	๔๔.๐	๕.๑๒	๔๓.๕	๔.๘๔	๔๕.๐	
วิทยาศาสตร์	๓.๗๘	๑๘.๕	๓.๗๑	๑๖.๐	๓.๕๓	๑๑.๐	
วิศวกรรมศาสตร์	๓.๖๖	๑๔.๐	๓.๔๔	๕.๐	๓.๔๖	๔.๕	
ศิลปศาสตร์	๓.๘๑	๒๔.๐	๔.๑๙	๓๓.๐	๔.๑๕	๓๒.๐	
ศิลปากร	๓.๔๒	๖.๕	๓.๒๓	๒.๐	๓.๕๘	๑๒.๐	
เศรษฐศาสตร์	๔.๓๒	๓๕.๐	๔.๖๘	๒๙.๕	๔.๔๖	๓๖.๕	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓.๔๙	๑๐.๐	๓.๖๘	๑.๐	๓.๔๒	๖.๕	
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓.๖๘	๑๕.๐	๔.๑๒	๓๑.๐	๔.๖๒	๒๖.๐	

ตาราง ๔๕. ค่า $H = .0964$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในการเลือก
ศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕
นั่นคือ ผลการวิจัยสอดคล้องตามสมมุติฐาน

ตาราง ๔๖. แสดง ค่าสหสัมพันธ์ในการเลือกรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียน
ซึ่งมีภูมิลำเนา ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาล
และสุขาภิบาล

	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล
ในเขตเทศบาล	๐.๘๖ ^{**}	๐.๓๓ ^{**}
ในเขตสุขาภิบาล		๐.๘๒ ^{**}

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

ตาราง ๔๕. แสดงว่า ในการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา กลุ่มนักเรียน
ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล กับ กลุ่มนักเรียนซึ่งอยู่ในเขตสุขาภิบาล มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

บทที่ ๕

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้เขียนได้ศึกษาเรื่อง กำนियมทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในจังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งมุ่งทางด้านการเลือกศึกษาต่อ ในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา คือ การศึกษา เกษตรศาสตร์ เทคนิค นิติศาสตร์ บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี แพทย์ศาสตร์ พยาบาล รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ศิลปการ เศรษฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จากจำนวนนักเรียน ๓๔๔ คน โดยมีสมมุติฐานการค้นคว้า ดังนี้

- ๑. นักเรียนต่างแผนกวิชากัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน
- ๒. นักเรียนต่างเพศกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน
- ๓. นักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน
- ๔. นักเรียนซึ่งมีสถานะสภาพทางครอบครัวต่างกัน เลือกศึกษาในวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน
- ๕. นักเรียนซึ่งมีคามารคามมีการศึกษาระดับต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน
- ๖. นักเรียนซึ่งมีภูมิดำเนาต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นผลที่ได้จากการสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย เท่านั้น ผู้เขียนขออภิปรายผลที่ได้จากการวิจัย ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนทั้งหมดปรากฏว่า วิชา รัฐศาสตร์ ใ้รับเลือกเป็นอันดับแรก วิชา นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี เกษตรศาสตร์ การศึกษา ใ้รับเลือกเป็นอันดับรองลงมาตามลำดับ ส่วนวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์

ศิลปิน ใ้ได้รับเลือกเป็นวิชาสุดท้าย และรองสุดท้าย ตามลำดับ ✓ ที่ใดผล เช่นนี้ อาจจะมีเหตุ
 มาจากการที่บุคคลซึ่งสำเร็จการศึกษาในวิชาดังกล่าว ออกไปประกอบอาชีพในต่างจังหวัด
 มีจำนวนไม่เท่ากัน นักเรียนเหล่านี้จึงมีโอกาสเห็นการทำงาน ความเป็นอยู่ ของบุคคลซึ่ง
 สำเร็จการศึกษาในวิชา รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และ การศึกษา มากกว่า
 กลุ่มบุคคลซึ่งสำเร็จการศึกษาในวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ หรือ ศิลปากร ทั้งนี้เพราะบุคคล
 ซึ่งเรียนจบสถาปัตยกรรมศาสตร์ หรือ ศิลปากร แล้วออกไปประกอบอาชีพในต่างจังหวัด
 มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับบุคคลซึ่ง เรียนจบรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ การศึกษา เกษตรศาสตร์

✓ ผลการวิจัย เกี่ยวกับการ เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชา ของนักเรียนแผนกศิลปะ
 และแผนกวิทยาศาสตร์ ผลปรากฏว่า นักเรียนแผนกศิลปะเลือกศึกษาวิชา รัฐศาสตร์มากที่สุด
 วิชา นิติศาสตร์ ศิลปศาสตร์ การศึกษา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ใ้ได้รับเลือกเป็นอันดับ
 รองลงมาตามลำดับ ส่วนวิชาที่ใ้ได้รับเลือกน้อยที่สุดคือวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์
 เลือกศึกษาวิชาเกษตรศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง วิชา วิทยาศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี
 รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ แพทยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ใ้ได้รับเลือกเป็นอันดับถัดไป ตามลำดับ
 ส่วนวิชาที่ใ้ได้รับเลือกสามอันดับสุดท้าย คือ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และ
 ศิลปากร ตามลำดับ ✓

✓ นักเรียนแผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์ เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชา
 อย่างไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน คือ ถ้าสัมพันธ์สัมพันธ์เท่ากับ - .๑๒ ผลการวิจัย
 ครั้งนี้ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ✓ การที่ใดผล เช่นนี้ อาจจะมีเหตุมาจากความจริงที่ว่า การเรียน
 ในแผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์ นั้น เน้นหนักในวิชาพื้นฐานของแต่ละวิชาไม่ติดเทียมกัน
 แผนกศิลปะ เน้นหนักในวิชาเกี่ยวกับ ภาษา สังคมศึกษา มาก ส่วนแผนกวิทยาศาสตร์ เน้นหนัก
 ในวิชา กลิโศศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มาก เ้เหล่านี้ย่อมมีอิทธิพลทำให้ นักเรียนเลือกศึกษาในราย
 วิชาทั้ง ๑๒ วิชา โดยไม่มีความสัมพันธ์กัน

✓ ผลการวิจัย เกี่ยวกับการ เลือกศึกษาต่อในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชา ของนักเรียนชายและ
 นักเรียนหญิง ผลปรากฏว่า นักเรียนชายเลือกศึกษาในวิชา รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์
 วิศวกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ควบคู่กันแนเฉลี่ยที่ลกดล้นลงมา ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิง

เลือกศึกษาวิชาการศึกษาเป็นอันดับแรก วิชา พยาบาล พานิชยศาสตร์และการบัญชี นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ศิลปศาสตร์ เป็นอันดับรองลงมาตามลำดับ นักเรียนทั้งสองเพศเลือกศึกษาต่ออย่าง ไม่มีความสัมพันธ์หนึ่งกับและกัน คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .๑๐ ผลการวิจัยครั้งนี้ตรง ตามสมมุติฐานที่หนึ่งไว้ และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สตรอง และ ปีริกสัน สตรอง กล่าวว่า เพศชายสนใจในอาชีพที่มีลักษณะใดคเเน่เด่น เช่น เกี่ยวกับเครื่องยนต์ กลไก กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ การเมือง ทหาร ส่วนเพศหญิงสนใจในงานด้านศิลปะ คนตรี บัญชี คุรุ และงานด้านสังคมสงเคราะห์ และ ปีริกสัน กล่าวว่า เพศหญิงนิยม เรียนทางการศึกษา

การที่โคเคลวิจัยเช่นนี้ อาจจะมีเหตุมาจากลักษณะของงานในการประกอบอาชีพหลังจาก สำเร็จการศึกษา งานบางอย่างเหมาะสมกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง เช่น วิศวกรรมศาสตร์ เป็นงานที่อาจจะต้องออกไปปฏิบัติในถิ่นทุรกันดาร เช่น งานบุกเบิกถนน หรือสร้างเขื่อน เก็บน้ำ ซึ่ง เป็นงานที่จะต้องควบคุมคนงาน กรรมกรชายช่วย จึง เป็นธรรมชาติที่งานประเภทนี้ ย่อมเหมาะสมกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง

✓ ผลการวิจัย เกี่ยวกับการ เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของกลุ่มนักเรียน ซึ่งมีผล สัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน คือกลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง (คะแนนรอยละ ๘๐ - ๙๐) กลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับปานกลาง (คะแนนรอยละ ๖๕ - ๗๕) และกลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ (คะแนนรอยละ ๕๐ - ๖๕) ผลปรากฏว่ากลุ่ม ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง กับกลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับปานกลาง มีความสัมพันธ์ในการ เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา โดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ๑ ระบาย .๐๐ และระหว่างกลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง กับกลุ่มซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ หรือกับระดับปานกลาง โดยไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ

กลุ่มนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ และใน ระดับปานกลาง เลือกศึกษา ในวิชา รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ คุยกะแฉนเฉียดที่ไกล เกียงกัน สำหรับกลุ่มนักเรียนซึ่งมีผล สัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง เลือกศึกษาในวิชา แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์

เกษตรศาสตร์ ควบคู่กันไปด้วยที่ใกล้เคียงกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เบอริเทอร์ และ ฟรีดแมน (Beriter and Freedman) ที่ว่า นักเรียนหนึ่งเลือกเรียนใน แขนง ธรรมชาติวิทยา (natural science) และ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นผู้ที่มีความสามารถ ในระดับสูง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทิสเทิลเวท (Thistlewait) ว่าเพศชาย ที่มีความสามารถในระดับสูง จะเลือกศึกษาในแขนงธรรมชาติวิทยา และชีววิทยา (natural and biological science) มากเป็นพิเศษ

การวิจัยเพื่อวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างในการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนหนึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกันโดย $H = .๑๖$ ผลการวิจัยครั้งนี้ตรงตาม สมมุติฐานที่ตั้งไว้ การที่ใดผล เช่นนี้ อาจจะมีเหตุมาจากกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีผลการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด อาจเป็นความผิดพลาดจากการสุ่มตัวอย่างของผู้เขียน คือจำนวน นักเรียน ๓๘๘ คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้นมาจากภาคการศึกษา ๒ ภาค และใช้ข้อสอบวัดผล การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ คนละฉบับ แต่ผู้เขียนขอเสนอว่าข้อสอบทั้งสองฉบับมีความ ยากง่าย และเกณฑ์ประเมินผลที่ใกล้เคียงกัน เพราะเป็นการวัดผลระดับภาค อีกประการหนึ่ง อาจเนื่องจากเหตุความจริงที่ว่านักเรียนหนึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง หรือค่อนข้างสูง เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จะมุ่งหน้าเข้ากรุงเทพฯ เพื่อสอบแข่งขันเข้าศึกษาในโรงเรียน รัฐบาลส่วนกลาง ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีความเชื่อว่า โรงเรียนในกรุงเทพฯ มีวิชาการสูงกว่า โรงเรียนในต่างจังหวัด เรื่องความเชื่อของผู้ปกครอง เช่นนี้ ทางกรมวิสามัญได้พยายามขจัด ปัญหาโดย และเพื่อให้ให้นักเรียนหนึ่งมีผลการเรียนในระดับสูง เรียนต่อไป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๕ บางโรงเรียนในนโยบายให้ทุนแก่นักเรียนเหล่านี้ เพื่อจะไปศึกษาต่อได้แก่ โรงเรียนในชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๕ แต่ในนโยบายนี้ได้รับความสนใจจากผู้ปกครองและนักเรียนเหล่านี้น้อยมาก เมื่อได้ มาลประชากรที่มีความสามารถไม่แตกต่างกันอย่างเด่นชัดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ย่อมเป็นการยากที่จะ หาค่าความแตกต่างในการเลือกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

✓ ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนหนึ่งมีสถานภาพทาง ครอบครัวยุติกัน คือ บิดามารคายังมีชีวิตอยู่และอยู่ด้วยกัน บิดามารคาคิดเห็นตรงกัน บิดามารดา แยกกันอยู่ บิดาถึงแก่กรรม มารดาถึงแก่กรรม และทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม ผลปรากฏว่า

กลุ่มนักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มนี้ เลือกศึกษาในรายวิชาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ/ผลการวิจัยนี้ตรงตามสมมุติฐานที่ใดข้อใด และสอดคล้องกับผลการวิจัยส่วนหนึ่งของกูค (Cook) ที่ว่า สถานภาพทางการสมรสของบิดามารดา และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษา และอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ/การที่ใดคน เช่นนี้ อาจจะมีเหตุมาจากความมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ตามรายงานของ ดร.กำแหง พลาวงกูร สรุปผลคัดสรรการเพิ่มของพล เมืองว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๕ จะมีอายุอยู่ในเกณฑ์ ๑๓ - ๑๕ ปี ซึ่งเป็นเกณฑ์อายุของวัยรุ่นตอนปลาย และวัยนี้มีวุฒิภาวะสูงพอสมควรที่จะตัดสินใจเลือกสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยตนเอง ฉะนั้น อิทธิพลของความสัมพันธ์ภายในครอบครัวลดน้อยลง แต่อาจมีอิทธิพลอื่น ๆ เข้ามาร่วม

✓จากการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของกลุ่มนักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มดังกล่าวแล้วปรากฏว่า วิชาซึ่งมักจะได้รับเลือกเป็นอันดับหนึ่งหรืออันดับสอง อยู่เสมอ ๆ ก็คือ วิชาวิทยาศาสตร์ นิติศาสตร์ การศึกษา/การที่นักเรียนเลือกเช่นนี้ อาจจะเป็นเนื่องจากการคำนึงถึงโอกาสของการได้เข้าเรียน มีสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งที่เปิดสอนในวิชาดังกล่าวทั้งภาคกลางวัน และภาคสมทบ ฉะนั้นอาจจะกล่าวได้ว่าการที่นักเรียนเลือกศึกษาในวิชา วิทยาศาสตร์ นิติศาสตร์ การศึกษา มากกว่าวิชาอื่น ๆ นั้นเนื่องจากการคำนึงถึง โอกาสที่จะได้เข้าเรียนว่ามีมากน้อยเพียงไร มากกว่าจะคำนึงถึงระบบค่านิยม (Value System) ที่แท้จริงของตน

✓ผลการวิจัย เกี่ยวกับการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชาของนักเรียนมีบิดามารดามีการศึกษาในระดับต่างกัน โดยจัดแบ่งการศึกษาออกเป็นสี่ระดับ คือ ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา และการเปรียบเทียบระหว่างการศึกษาของบิดามารดา คือ กลุ่มบิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา บิดามีการศึกษาต่ำกว่ามารดา บิดามีการศึกษาสูงกว่าบิดา ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มดังกล่าว เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องตาม

สมมุติฐานที่ตั้งไว้ นักเรียนส่วนใหญ่ก็จะเลือกศึกษาในวิชา รัฐศาสตร์ หรือ นิติศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่งเสมอ ๆ ยกเว้นการวาง ๕. เกี่ยวกับการเลือกศึกษาของนักเรียนเมืองมกราคม การศึกษาระดับอุดมศึกษา เลือกศึกษามากในวิชา เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ตามลำดับ

การที่วิชา รัฐศาสตร์ หรือ นิติศาสตร์ ได้รับความนิยมมากเช่นนี้ อาจจะมีสาเหตุมาจาก นักเรียนได้เห็น หรือ ได้รับประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ จากบุคคลซึ่งจบการศึกษาในแขนง วิชาทั้ง ๑๖ วิชาไม่แตกต่างกัน ในทางจังหวัด ข้าราชการฝ่ายปกครอง หรือ ข้าราชการฝ่าย ตุลาการ นับตั้งแต่ ข้าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้พิพากษา อัยการ ทนายความ เจ้านักงานที่กินจังหวัด เจ้านักงานที่กินอำเภอ ฯลฯ ข้าราชการ กิ่งกล่าวส่วนใหญ่จบการศึกษารัฐศาสตร์ หรือ นิติศาสตร์ จึงอาจจะเป็นไปได้ในแง่ที่ว่า นักเรียนอาจจะเห็นว่า อาชีพของข้าราชการกิ่งกล่าว เป็นอาชีพที่มีตำแหน่ง ฐานะ สุขสบายกว่า อาชีพอื่น ๆ อันเป็นอาชีพหลักของประชากรในท้องถิ่นตนก็ได้ เพราะจากรายงานของสำนักงาน สถิติแห่งชาติ กล่าวหาจำนวนประชากรเกษตรในจังหวัด เชียงราย เชียงใหม่ ตาก น่าน แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน อุตรดิตถ์ โขยเฉลี่ยมีจำนวนถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ของ ประชากร ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา ทำไร่ ทำสวน ทำป่าไม้ เลี้ยงสัตว์ ค้าขาย และเป็นกรรมกรโรงงานอุตสาหกรรม ทอผ้า หรือ นำตาลทราย

ตามผลงานการวิจัยของ ซูเปอร์ (Super) กล่าวว่า นักเรียนซึ่งมาจากครอบครัว ที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจในระดับต่ำ มีแนวโน้มที่จะมุ่งหวังในอาชีพสูงกว่าบิดามารดา ฉะนั้นอาจ เป็นไปได้ในแง่ที่ว่า การที่นักเรียนซึ่งบิดามารดา มีการศึกษาในระดับต่างกัน แต่เลือกศึกษา เหมือนกัน คือมุ่งเลือกศึกษามากในวิชา รัฐศาสตร์ หรือ นิติศาสตร์ นั้น ส่วนใหญ่เป็นเพราะ ได้รับอิทธิพลจากบุคคลซึ่งออกไปประกอบอาชีพในวิชาทั้งสองมากกว่าวิชาอื่น ๆ วิชาศิลปากร ส่วนมากจะได้รับเลือกในอันดับต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากบุคคลซึ่งจบศิลปากรออกไปประกอบ อาชีพในทางจังหวัดก็มีปริมาณน้อยมาก

สำหรับวิชาการศึกษา แม้ว่านักเรียนจะได้เห็นสถานการต่างงานอย่างใกล้ชิด มากกว่า
อาชีพอื่นใด เพราะชีวิตนักเรียนคลุกคลีอยู่กับครูมากนั่นเอง นักเรียนในภาคเหนือมีเหตุในการ
ไม่เลือกอาชีพครูว่า คิควาไม่สามารถทำตัวให้อยู่ในระเบียบวินัยที่ของครูได้ อาชีพครูไม่มีทาง
เป็นใหญ่เป็นโตได้ เป็นอาชีพที่ใ้รับการยกย่องไม่เท่าอาชีพอื่น สังคมครูไม่ทันสมัย และคิควา
ตนไม่สามารถควบคุมนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยได้

ฉะนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า การได้เห็นหรือได้รับความรู้จากบุคคลซึ่งออกไปประกอบอาชีพ
หลังจากสำเร็จการศึกษาในแขนงวิชาต่าง ๆ นั้น มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน
อย่างน่าจะเป็นไปได้

ผลการศึกษาเกี่ยวกับการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมีภูมิลำเนา
ต่างกัน คือ กลุ่มซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล ทั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตสุขาภิบาล
ทั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มดังกล่าว
เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และโดยผลตรงตาม
สมมุติฐานที่ตั้งไว้ การที่เป็นเช่นนี้อาจจะมีเหตุมาจากนักเรียนเหล่านี้ อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่แตกต่าง
กันมากนัก ระหว่างความเป็นอยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล
มีผลให้ความคิดอ่าน ความรู้สึกนึกคิด ไม่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด อีกประการหนึ่ง อาจจะมี
เหตุมาจากความจริงที่ว่า นักเรียนเหล่านี้แม่จะมีบ้านเรือนตั้งอยู่ในเขตสุขาภิบาล หรือนอก
เขตเทศบาลและสุขาภิบาล นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีโอกาสมาอยู่ในเขตเทศบาลขณะศึกษาเล่าเรียน
ทั้งนี้เพราะโรงเรียนมัธยมส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนมัธยมซึ่ง เปิดสอนถึงชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๔ - ๕ จะตั้งอยู่ในเขตเทศบาล ฉะนั้นลักษณะภูมิลำเนาที่ต่างกัน จึงไม่สามารถแสดงให้เห็น
เห็นความแตกต่างในการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.

ชาวนี หาดูวิริยะพันธุ์ เหตุผลการเลือกและไม่เลือกอาชีพครูของนักเรียนชั้น มศ. ๓
และ มศ. ๕ ในจังหวัดภาคเหนือ วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย
วิชาการศึกษา หน้า ๓๐.

บทที่ ๒

สรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษา

เพื่อศึกษาว่า

๑. นักเรียนแผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์ จะเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชาแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

๒. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง จะเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชาแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

๓. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน คือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง ในระดับปานกลาง ในระดับต่ำ จะเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชาแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

๔. นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน คือ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน หย่าร้าง แยกกันอยู่ บิดาถึงแก่กรรม มารดาถึงแก่กรรม บิดาและมารดาถึงแก่กรรมทั้งคู่ จะเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชาแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

๕. นักเรียนซึ่งบิดามารดามีการศึกษาในระดับต่างกัน คือ บิดา มารดา มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถม ระดับประถม ระดับมัธยม ระดับอุดมศึกษา และบิดามีการศึกษาสูงกว่ามารดา บิดามีการศึกษาทัดเทียมกับมารดา มารดามีการศึกษาสูงกว่าบิดา จะเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชาแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

๖. นักเรียนซึ่งมีภูมิลำเนาต่างกันคือ มีบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล อยู่ในเขตสุขาภิบาล อยู่ในนอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล จะเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชาแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

สมมุติฐานในการศึกษา

๑. นักเรียนทางแผนกวิชาอื่น เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน
๒. นักเรียนทางเพศกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน
๓. นักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน
๔. นักเรียนซึ่งมีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน
๕. นักเรียนซึ่งมีบิดา มารดา มีการศึกษาในระดับต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน
๖. นักเรียนซึ่งมีภูมิลำเนาต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา เหมือนกัน

วิธีดำเนินการ

๑. การศึกษาค้นคว้านี้กระทำกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้น มศ.๕ โรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมวิสามัญศึกษา ใน ๕ จังหวัดของภาคเหนือ รวม ๑๖ โรงเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น ๗๗๕ คน ใ้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมาโรงเรียนละ ๑ ห้องเรียน เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๓๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๕๒

๒. ในการรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ แบบสอบถามแบ่งเป็น ๓ ตอน ตอนที่แรก เป็นเรื่องราวทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน ตอนที่สอง เป็นคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งคำอธิบายถึงลักษณะการเรียนเป็นรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ตอนที่สาม เป็นแบบสอบถามแบบ Q-Sort โดยให้นักเรียนจัดอันดับของรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา แบบสอบถามนี้ ได้สร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารของสภาการศึกษา หลักสูตรของสถาบันต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา และตัวอย่างการใช้ Q-Sort Technique ของ Mary Engel เมื่อสร้างแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ให้นำไปทดสอบหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือกับนักเรียนชั้น มศ.๕ โรงเรียนสาขาน้ำผึ้ง และโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม

จำนวน ๕๐ คน. แล้วจึงนำไปดำเนินการสวณจากกลุ่มตัวอย่าง

๓. วิจัยจักรเท่ากับข้อมูล นำแบบสวณที่รวบรวมไว้ทั้งหมด มาคัดเลือกใช้เฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ คือ

๓.๑ แจกแจงความถี่ของกลุ่มตัวอย่าง ตามตัวแปรต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในความมุ่งหมาย โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ (computer)

๓.๒ ให้คะแนนตามอันดับที่จัด ในแต่ละรายวิชา คือ อันดับ ๑ เท่ากับ ๗ คะแนน อันดับ ๒ เท่ากับ ๖ คะแนน ตามลำดับเรื่อยไป จนถึงอันดับ ๗ เท่ากับ ๑ คะแนน ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย แล้วรวมคะแนนของแต่ละรายวิชา

๓.๓ นำคะแนนในแต่ละวิชาไปหาค่ารายเฉลี่ย (Mean) และนำค่ารายเฉลี่ยของทุกวิชาในแต่ละตัวแปร มาจัดลำดับ (rank) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (rank correlation coefficient) และเพื่อหาค่า H (Kruskal-Wallis One-way Analysis of Variance By Rank)

สรุปผลการอภิปราย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้เป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับลำดับที่ของน้ำหนักคะแนนในแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนเลือกศึกษา

สรุปได้ดังนี้

รายวิชาที่นักเรียนเลือกศึกษามากที่สุดเรียงตามลำดับ จากสูงสุดไปม่งต่ำสุดได้ดังนี้ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี เกษตรศาสตร์ การศึกษา เศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ ศิลปศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พยาบาล วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เทคนิค ศิลปากร และ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับการเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนแผนกศิลปะและแผนกวิทยาศาสตร์ สรุปได้ดังนี้

๒.๑ นักเรียนแผนกศิลปะ เลือกศึกษามากที่สุดในวิชา รัฐศาสตร์ วิชา นิติศาสตร์

ศิลปศาสตร์ การศึกษา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ได้รับเลือกเป็นอันดับรองลงมาตามลำดับ ส่วนวิชาที่ได้รับเลือกน้อยที่สุดคือวิชา วิทยาศาสตร์

๒.๒ นักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ เลือกศึกษาวิชาเกษตรศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง วิชา วิทยาศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ แพทยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ได้รับเลือกเป็นอันดับถัดไป ตามลำดับ ส่วนวิชาที่ได้รับเลือกเป็นอันดับสุดท้าย คือ ศิลปการ

๒.๓ นักเรียนแผนกศิลปะ และนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ เลือกศึกษาในวิชา ทั้ง ๑๖ วิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ

๒.๔ นักเรียนแผนกศิลปะ และ นักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ เลือกศึกษาใน วิชาทั้ง ๑๖ วิชา โดยไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ

ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับการ เลือกในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง สรุปได้ดังนี้

๓.๑ วิชาที่ได้รับเลือกเป็นสามอันดับแรกจากนักเรียนชาย คือวิชา รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ตามลำดับ และวิชาซึ่งได้รับเลือกเป็นสามอันดับหลังก็คือวิชา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปการ พยาบาล ตามลำดับ

๓.๒ นักเรียนหญิง เลือกศึกษาวិชาการศึกษาเป็นอันดับแรก วิชาพยาบาล พาณิชยศาสตร์และการบัญชี ได้รับเลือกเป็นอันดับรองลงมาตามลำดับ วิชาที่ได้รับเลือกเป็น สามอันดับหลังคือ วิชา เทคนิค วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

๓.๓ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ

๓.๔ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา โดยไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ

ตอนที่ ๔ เกี่ยวกับการ เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาใน ระดับสูง ในระดับปานกลาง และในระดับต่ำ สรุปได้ดังนี้

๔.๑ วิชาที่ได้รับเลือกเป็นสามอันดับแรก จากนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำกว่าวิชา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ตามลำดับ และสามวิชาที่ได้รับเลือกเป็นอันดับหลังคือวิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

๔.๒ นักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับปานกลาง ได้เลือกศึกษา วิชา รัฐศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง วิชา นิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ เป็นอันดับถัดไป และวิชาที่ได้รับเลือกเป็นอันดับที่ ๑๔, ๑๕ และ ๑๖ คือวิชา เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปกรรม ตามลำดับ

๔.๓ นักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง ได้เลือกศึกษามากที่สุดใน วิทยาศาสตร์ รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ตามลำดับ และได้เลือกศึกษาน้อยใน วิชา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปกรรม พยาบาล ตามลำดับ

๔.๔ นักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ ในระดับปานกลาง ในระดับสูง ได้เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๕ นักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ กับระดับปานกลาง ได้เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา โดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๗ ระดับ : ๑๑.

๔.๖ นักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง กับระดับปานกลาง หรือระดับต่ำ ได้เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา โดยไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ ๕ การเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน สรุปได้ดังนี้

๕.๑ นักเรียนซึ่งบิดามารคายังมีชีวิตอยู่และอยู่ด้วยกัน ได้เลือกศึกษาวิชา รัฐศาสตร์ เป็นอันดับแรก วิชา นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี เป็นอันดับรองตามลำดับ และสามวิชาที่ได้รับเลือกเป็นอันดับหลังคือ วิชา เทคนิค ศิลปกรรม สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

๕.๒ นักเรียนซึ่งบิดามารคากว้าง ได้เลือกศึกษามากใน วิชา รัฐศาสตร์ การศึกษา พาณิชยศาสตร์และการบัญชี ตามลำดับ และได้เลือกศึกษาน้อยใน วิชา วิศวกรรมศาสตร์ เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

๕.๓ วิชาที่ใคร่เลือกเป็นสามอันคัมแรกจากนักเรียน ซึ่งมีคามารคาแยกกันอยู่
คือวิชา รัฐศาสตร์ เกษตรศาสตร์ นิติศาสตร์ ตามลำดับ และสามอันคัมหลังคือวิชา
ศิลปศาสตร์ กิดปากร พยาบาล ตามลำดับ

๕.๔ นักเรียนหนึ่งทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม เลือกศึกษาวิชาการศึกษา
เป็นอันคัมหนึ่ง วิชา พาดิชัยศาสตร์และกรรมวิธี เกษตรศาสตร์ เป็นอันคัมถัดไป และ
วิชา ศิลปศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ กิดปากร เป็นอันคัมที่ ๑๔, ๑๕ และ ๑๖ ตามลำดับ

๕.๕ นักเรียนหนึ่ง มารดาถึงแก่กรรม เลือกศึกษามากในวิชา รัฐศาสตร์
นิติศาสตร์ การศึกษา และเลือกศึกษาน้อยในวิชา กิดปากร สถาปัตยกรรมศาสตร์
วิศวกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

๕.๖ นักเรียนหนึ่ง บิดาถึงแก่กรรม เลือกศึกษาวิชา รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์
การศึกษา เป็นอันคัมที่ ๑, ๒ และ ๓ ตามลำดับ และเลือกศึกษาวิชา กิดปากร
สถาปัตยกรรมศาสตร์ เทคนิค เป็นอันคัมที่ ๑๔, ๑๕ และ ๑๖ ตามลำดับ

๕.๗ นักเรียนหนึ่งมีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชา
ทั้ง ๑๖ วิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕.๘ นักเรียนหนึ่งบิดามารคาคอยด้วยกัน กับ นักเรียนหนึ่งมารดาถึงแก่กรรม หรือ
บิดาถึงแก่กรรม และระหว่างกลุ่มซึ่งมารดาถึงแก่กรรม กับ กลุ่มซึ่งบิดาถึงแก่กรรม เลือกศึกษา
ในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา โดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๗ ระดับ .๐๐

๕.๙ นักเรียนหนึ่งบิดามารดาหย่าร้าง กับกลุ่มซึ่งบิดามารดาแยกกันอยู่
เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา โดยไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ ๒ การเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนหนึ่งบิดา มารดา
มีระดัการศึกษากัน สรุปได้ดังนี้

๒.๑ นักเรียนหนึ่งมารดามีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา เลือกศึกษาวิชา
รัฐศาสตร์ เป็นอันคัมแรก วิชา นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ เป็นอันคัมรองลงมาตามลำดับ
วิชาที่ใคร่เลือกสามอันคัมหลังคือวิชา พยาบาล สถาปัตยกรรมศาสตร์ กิดปากร ตามลำดับ

๒.๒ นักเรียนซึ่งมารดาบิดามีการศึกษาในระดับประถมศึกษา เลือกศึกษาวิชา รัฐศาสตร์ เป็นอันดับแรก วิชา นิติศาสตร์ การศึกษา เป็นอันดับรองลงมา ตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยในวิชา เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปากร ตามลำดับ

๒.๓ นักเรียนซึ่งมารดาบิดามีการศึกษาในระดับมัธยม เลือกวิชา รัฐศาสตร์ เป็นอันดับแรก วิชา นิติศาสตร์ ศิลปากร เป็นอันดับรองลงมาตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยใน วิชา แพทยศาสตร์ เทคนิค วิศวกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

๒.๔ นักเรียนซึ่งมารดาบิดามีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เลือกศึกษามากที่สุดใน วิชา เศรษฐศาสตร์ วิชา พหุวิทยาการ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ได้รับเลือกรองลงมาตาม ลำดับ ส่วนวิชาที่ได้รับเลือกเป็นสามอันดับหลัง คือ วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ พยาบาล ตามลำดับ

๒.๕ นักเรียนซึ่งมารดาบิดามีการศึกษาในระดับต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชา ทั้ง ๑๖ วิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๖ กลุ่มนักเรียนซึ่งมารดาบิดามีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา กับ ประถมศึกษา เลือกศึกษาโดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๗ ระดับ .๐๑

๒.๗ กลุ่มนักเรียนซึ่งมารดาบิดามีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา กับ ระดับมัธยม หรือระดับอุดมศึกษา เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา โดยไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๘ กลุ่มนักเรียนซึ่งบิดามีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา เลือกศึกษา วิชา นิติศาสตร์ เป็นอันดับแรก วิชา รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ เป็นอันดับรองลงมาตามลำดับ วิชาที่ได้รับเลือกสามอันดับหลังคือ สถาปัตยกรรมศาสตร์ เทคนิค ศิลปากร ตามลำดับ

๒.๙ กลุ่มนักเรียนซึ่งมีบิดามีการศึกษาในระดับประถมศึกษา เลือกศึกษาวิชา รัฐศาสตร์ เป็นอันดับแรก วิชา นิติศาสตร์ พหุวิทยาการและการบัญชี ได้รับเลือกเป็นอันดับ รองลงมาตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยในวิชา เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปากร ตามลำดับ

๒.๑๐ กลุ่มนักเรียนหนึ่ง บัณฑิตมีการศึกษาในระดับมัธยม เลือกศึกษาวิชารัฐศาสตร์ เป็นอันดับแรก วิชานิติศาสตร์ การศึกษา เป็นอันดับรองลงมาตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อย ในวิชา ศิลปากร เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

๒.๑๑ กลุ่มนักเรียนหนึ่ง บัณฑิตมีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เลือกศึกษามากที่สุด ในวิชานิติศาสตร์ วิชา รัฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี ใ้ได้รับเลือกเป็นอันดับรองลงมาตามลำดับ ส่วนวิชาที่ได้รับเลือกสามอันดับหลังคือ วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

๒.๑๒ กลุ่มนักเรียนหนึ่งมีบัณฑิตมีการศึกษาในระดับต่างกัน เลือกศึกษาในรายวิชา ทั้ง ๑๖ วิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ

๒.๑๓ กลุ่มหนึ่งบัณฑิตมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา กับระดับมัธยม เลือกศึกษา โดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๑

๒.๑๔ กลุ่มหนึ่งบัณฑิตมีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา กับกลุ่มนักเรียนหนึ่งบัณฑิตมีการ ศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา โดยมีความสัมพันธ์อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕

๒.๑๕ นักเรียนหนึ่งมารดาที่มีการศึกษาสูงกว่าบิดา เลือกศึกษาวิชานิติศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง วิชา รัฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ เป็นอันดับถัดไปตามลำดับ ส่วนวิชาที่ได้รับ เลือกเป็นอันดับ ๑๔, ๑๕ และ ๑๖ คือ สถาปัตยกรรมศาสตร์ เทคนิค และศิลปากร ตามลำดับ

๒.๑๖ นักเรียนหนึ่งบิดามารดาที่มีการศึกษาในระดับที่ค้ำเทียบกัน เลือกศึกษาวิชา รัฐศาสตร์เป็นอันดับแรก วิชา นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี เป็นอันดับรองลงมา ตามลำดับ และเลือกศึกษาน้อยในวิชา เทคนิค สถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปากร ตามลำดับ

๒.๑๗ วิชาที่ได้รับเลือกเป็นสามอันดับแรกจากกลุ่มนักเรียนหนึ่งบิดาได้รับการศึกษา สูงกว่ามารดา คือ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ การศึกษา ตามลำดับ และสามวิชาซึ่งได้รับเลือก เป็นอันดับหลังคือ ศิลปากร วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

๒.๑๘ นักเรียนหนึ่งมีบิดามารดา มีการศึกษาในระดับแตกต่างกัน เลือกศึกษาใน รายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ

๖.๘ กลุ่มนักเรียนซึ่งมีความสามารถสูงกว่ามาตรฐาน กับกลุ่มซึ่งมีความสามารถ
มีการศึกษาที่ต่ำกว่า หรือกับกลุ่มซึ่งมีความสามารถที่ต่ำกว่าวิชา เลือกศึกษาในรายวิชา
ทั้ง ๑๖ วิชา โดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๓ ระดับ .๐๐

ตอนที่ ๗ การเลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชา ของนักเรียนซึ่งมีภูมิลำเนาต่างกัน
คือ มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาล และนอกเขตสุขาภิบาล
สรุปได้ดังนี้

๗.๑ วิชาซึ่งได้รับเลือกเป็นสามอันดับแรกจากนักเรียนซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล
คือวิชา รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี ตามลำดับ ส่วนวิชาที่ได้รับ
เลือกสามอันดับหลังคือ สถาปัตยกรรมศาสตร์ เทคนิค ศิลปากร ตามลำดับ

๗.๒ กลุ่มนักเรียนซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตสุขาภิบาล เลือกศึกษาวิชานิติศาสตร์
เป็นอันดับแรก วิชา รัฐศาสตร์ การศึกษา เป็นอันดับรองลงมาตามลำดับ และเลือกศึกษา
น้อยในวิชา เทคนิค ศิลปากร สถาปัตยกรรมศาสตร์ ตามลำดับ

๗.๓ กลุ่มนักเรียนซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาล เลือกศึกษา
วิชานิติศาสตร์ เป็นอันดับแรก วิชา รัฐศาสตร์ การศึกษา เกษตรศาสตร์ เป็นอันดับรอง
ตามลำดับ ส่วนวิชาที่ได้รับเลือกสามอันดับหลังคือ สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์
แพทยศาสตร์ ตามลำดับ

๗.๔ กลุ่มนักเรียนซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล
นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล เลือกศึกษาในรายวิชาทั้ง ๑๖ วิชาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ

๗.๕ กลุ่มนักเรียนซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล ทั้งในเขตสุขาภิบาล หรือ
กลุ่มซึ่งอยู่ในเขตสุขาภิบาล กับกลุ่มซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล เลือกศึกษาในรายวิชา
ทั้ง ๑๖ วิชา โดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๓ ระดับ .๐๐

ขอเสนอแนะ

จากผลการค้นคว้าที่กล่าวมาแล้ว ผู้เขียนขอเสนอแนะในเรื่องต่อไปนี้

๑. โรงเรียนมัธยมควรจัดตั้งบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากผู้นแนะแนวในเรื่อง การศึกษาต่อ เพื่อออกไปประกอบอาชีพ การที่นักเรียนได้ทราบถึงลักษณะต่าง ๆ ของงานอย่างละเอียด เช่น สภาพการทำงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ปัญหาที่จะต้องประสบในแต่ละอาชีพ ความสำเร็จซึ่งจะได้รับจากการประกอบอาชีพนั้น ๆ ตลอดจนแนวโน้มของอาชีพต่าง ๆ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในอาชีพทั้งหลายอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในอาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ และความสนใจของนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น

๒. เพื่อสนับสนุนให้งานบริการแนะแนว การศึกษาและอาชีพทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมาย โรงเรียนมัธยมควรจัดตั้งบริการสนเทศ เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพขึ้น โดย

๒.๑ ผู้แนะแนวและนักเรียนช่วยกันจัดหาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อในแขนงวิชาต่าง ๆ และอาชีพต่าง ๆ ให้ให้นักเรียนช่วยกันจัดป้ายนิเทศภายในห้องศูนย์สนเทศ เพื่อเผยแพร่เรื่องราว ความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ในทางการศึกษา และอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนความต้องการแรงงานด้านต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน สิ่งเหล่านี้จะส่งเสริม หรือกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในอาชีพต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง และลึกซึ้ง

๒.๒ ผู้แนะแนวควรจะได้เชิญวิทยากร ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพต่าง ๆ มาแสดง ปาฐกถา อาจจะเป็นวิธีหนึ่งซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เปลี่ยนค่านิยมของการเลือกเรียน และเลือกอาชีพ ให้สอดคล้องกับสภาพทาง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศมากขึ้น

๒.๓ ผู้แนะแนวร่วมกับคณะครูในโรงเรียน จัดฉายภาพยนตร์ เกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพประเภทต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนดู และถ้ามีโอกาสก็ควรพานักเรียนไปดูสภาพจริง ๆ ของบุคคลในขณะทำงาน หรือการศึกษาของนิสิตนักศึกษา ในแขนงวิชาต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีความรู้ในลักษณะการศึกษา และอาชีพที่ยั่งยืน

๓. โรงเรียนมัธยมวรจักษ์ วิทยากรให้คำปรึกษาหารือ ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มชั้น เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาในการเลือกศึกษาต่อ หรือเลือกอาชีพ ได้เข้าใจปัญหาของตนอย่างแท้จริง และสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยวิธีการอันถูกต้อง

เนื่องจากงานคานาบริการแนะแนว เป็นงานที่ต้องประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ๆ ภายในโรงเรียน ลักษณะการทำงานของงานแนะแนว เป็นแบบ Team Work โดยมีผู้แนะแนว เป็น Key Person เพื่อป้องกันความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นไครหว่างฝ่ายแนะแนวกับหน่วยงานอื่น ๆ ของโรงเรียน ฉะนั้น อาจารย์ใหญ่หรือหัวหน้าสถานศึกษาจะต้องเห็นความสำคัญ และให้ความสนใจของงานคานาบริการแนะแนวของโรงเรียน พร้อมทั้งสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนรับผิดชอบในการประสานงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในโรงเรียนให้ดำเนินไปอย่างดี

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการศึกษาวิจัยต่อไป

๑. ควรใช้ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในรายวิชาทั้ง ๑๒ วิชา อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น เช่น รายได้ อาชีพ ของบิดามารดา เพื่อจะได้ทราบถึงองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับคานานิยมในการเลือกให้แนะชั้น

๒. การวิจัยเรื่องนี้ควรจะทำกับนิสิตหรือนักศึกษา ชั้นปีที่ ๑ ในระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ และนำผลทั้ง ๒ กลุ่ม มาเปรียบเทียบกัน เพื่อทราบว่าผู้ที่ไปเรียนแล้ว กับผู้ที่กำลังจะไปเรียน แตกต่างหรือเหมือนกันประการใด.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย รายงานประจำปีการศึกษา ๒๕๑๐ - ๒๕๑๑ โรงพิมพ์การศาสนา
๒๕๑๒, ๓๔๕ หน้า.
- ขอนแก่น มหาวิทยาลัย หนังสือประจำปีการศึกษา ๒๕๑๑ - ๒๕๑๒ โรงพิมพ์กุสุมา ๒๕๑๑,
๓๓ หน้า.
- เฉลิมชัย อุดลพพงศ์ / การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้น มศ. ๓
และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท วิทยานิพนธ์
เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๑, ๑๐๔ หน้า.
- ฐิติน จุลทรัพย์ / การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา ๒๕๐๘ วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
๒๕๑๐, ๖๑ หน้า.
- เทอดศักดิ์ รัตเมณี / การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๐๗ วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
๒๕๐๘, ๕๔ หน้า.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล / การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญ
และสายอาชีพ ของนักเรียน มศ. ๓ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา ๒๕๑๒
วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๓,
๑๘๐ หน้า.
- ชาวนี หาญวิริยพันธุ์ / เหตุผลการเลือกและไม่เลือกอาชีพครูของนักเรียน ชั้น มศ. ๓ และ มศ. ๕
ในภาคเหนือ วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
๒๕๑๓, ๑๐๑ หน้า.

ธำรง บัวศรี คร. "พื้นฐานของการศึกษาด้านจิตวิทยา ปรัชญา สังคม และเศรษฐกิจ"
บทความประกอบหมวดวิชาการศึกษา ครูสภา ฉบับที่ ๕๖ : หน้า ๖๐ - ๗๐

บุญเจือ ไชยภักดิ์ และวีระ อำนวยสุข ประมวลบทความเกี่ยวกับการมัธยมศึกษา ครูสภา
๒๕๑๓, ๒๑๐ หน้า.

มหิทธิ มหาวิทยาลัย แถลงการณ์การศึกษา ๒๕๑๒ - ๒๕๑๓ โรงพิมพ์ ร.ส.พ. ๒๕๑๓,
๓๘๗ หน้า.

ยุพรัตน์ สุขสมิตี / ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน ชั้น มศ. ๓ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ๒๕๑๐, ๗๑ หน้า.

ดัดดา สุวรรณรัตน์ / แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพ
ช่างอุตสาหกรรมศิลป์, วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร ๒๕๑๒, ๑๑๗ หน้า.

วิชาการก่อสร้าง วิทยาลัย วิทยาลัยการก่อสร้าง โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ ๒๕๐๘, ๑๕๘ หน้า.

วิไลลักษณ์ เตือนเพ็ญศรี / การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ๒๕๑๐, ๘๕ หน้า.

วิรุทธ วิเชียรโชติ คร. "สังคมไมตรีสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ" วารสารจิตวิทยา ฉบับที่
๑ : หน้า ๓๓ - ๔๔, ๒๕๑๓

ศึกษานิกร กระจ่าง กรมวิสามัญศึกษา สภาพการมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๒, ๒๕๑๒,
๘๐ หน้า.

ศึกษานิกร กระจ่าง สำนักงานปลัดกระทรวง คู่มือแนะแนวทางการศึกษา ฉบับพิเศษ ๒๕๑๐
แนวทางการศึกษาจาก มศ. ๕ ครูสภา ๒๕๑๐, ๖๗ หน้า.

สมทรง สีสลาตัน / ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่ไปการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต ๒๕๐๘, ๖๐ หน้า.

สวาท เสนาณรงค์ และ บราตัน โทมัส แฟรงค์ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศไทย
โรงเรียนการช่างวุฒิศึกษาแผนกการพิมพ์ ๒๕๐๑, ๓๓๖ หน้า.

สุคใจ เหล่าสุนทร ดร. วิชาชีพในโรงเรียนมัธยม จุลสารฉบับที่ ๗ โรงพิมพ์บรรหาร
๒๕๐๕, ๑๒๔ หน้า.

สถิติแห่งชาติ สำนักงาน ทำเนียบสถิติของจังหวัดและอำเภอในประเทศไทย โรงพิมพ์ทองถิ่น
กรมการปกครอง พระนคร ๒๕๐๘, ๗๑ หน้า.

Braneld, Thodore, Cultural Foundation of Education, Haper & Brothers;
New York, 1957, 330 pp.

Chamring Bhavichitra, Thai Marriage and Family, Bloomington, Indiana
University, 1962, 76 pp.

Chiangmai University, Regulation Programs and Requirements, 89 pp.

Chulalongkorn University, Announcements B.E. 2512 - 13 Kurusapha
Lasprao Press, July, 1969, 262 pp.

Cook, Walter Roy, "Factor Associated with the Occupational Choices of
Young Men," Dissertation Abstracts, 28 (2) : 799 August, 1969.

Dobbins, Loy Henderson, "Educational and Occupational Aspiration and
Expectation of High School Senior Boys in Five Louisiana Parishes,"
Dissertation Abstracts, 29 (9) : 2958 May, 1968.

Eaddy, Vanik Silas, "The Influence of Selected Factors on the Vocational
Choices of Vocational Agriculture Student in Louisiana," Dissertation
Abstracts, 29 (9) : 2958 - 2959, March 1969.

Erickson, Mildred Brinkmeir, "An Analysis of Selected Characteristics and
Needs of Adults Under graduate Student Attending Michigan State
University," Dissertation Abstracts 29 (6) : 1748 December, 1968.

Ebel, Robert L., and others, Encyclopedia of Education Research, Macmilland
Company, 1969, 1522 pp.

- Garrett, Henry E., General Psychology, American Book Co., New York, 1961, 649 pp.
- Garrett, Henry E., Statistic in Psychology and Education, Longman Green and Co., New York, 1961, 478 pp.
- Ginzberg, Eli, The Developmental of Human Resources, McGraw - Hill, Inc., 1966, 299 pp.
- Green, Nelson B., "Socialization Value in the Negro and East Indian Sub - Culture of Trinidad," Journal of Social Psychology, 14 (2) : 204, June, 1964.
- Kilpatrick, William Heard, Philosophy of Education, The Macmillan Co., New York, 1951, 465 pp.
- McNeese, Bely Allison, "Factor Influencing College Choice of University of Mississippi," Dissertation Abstracts, 29 (4) : 1048 October, 1968.
- Morrison, Max Elray, "An Anllysis of Selected Characteristics of 1967 Iowa High School Senior and Their Identical Choice of Institution Offering Post High School Education," Dissertation Abstracts, 29 (6) : 1687 December, 1968.
- Moser, W.E., Vocational Preference as Related to Mental Ability, Occupational, 27 : 460 - 461, April, 1948.
- Nicholson, Glen Ira, "Factor Associated with Choice of College By Iowa Public High School Graduated," Dissertation Abstracts, 24 (11) : 4549 May, 1964.
- Ohlsen, Merle M., Guidance : An Introduction, Harcourt Brace, New York, 1955, 436 pp.
- Phenix, Philip H., Philosophy of Education, Henry Holt and Company, New York, 1958, 623 pp.
- Siegal, Sidney, Nonparametric Statistics for the Behavioral Science, McGraw - Hill Book Company, Inc., 1956, 312 pp.
- Strong, Edward K., Vocational Interest of Men and Women, Stanford University Press, 1943, 746 pp.
- Super, Donald E., The Psychology of Carers : An Introduction to Vocational Development, Harper, New York, 1957, 362 pp.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ ๑

โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง และเขียน ✓ ลงใน ให้ตรงกับความเป็นจริง

๑) โรงเรียน.....แผนก.....จังหวัด.....

๒) เพศ ชาย หญิง

๓) เมื่อสำเร็จการศึกษาชั้น ม.ศ.๓ สอบไล่ได้คะแนนร้อยละ

๕๐ - ๕๔	☐	๗๕ - ๗๙	☐
๕๕ - ๕๙	☐	๘๐ - ๘๔	☐
๖๐ - ๖๔	☐	๘๕ - ๘๙	☐
๖๕ - ๖๙	☐	๙๐ - ๙๔	☐
๗๐ - ๗๔	☐	๙๕ - ๙๙	☐

๔) ขณะนี้บิดาของท่าน มีชีวิตอยู่ ถึงแก่กรรม
 มารดาของท่าน มีชีวิตอยู่ ถึงแก่กรรม

๕) บิดามารดาของท่าน อยู่ด้วยกัน หย่าร้าง แยกกันอยู่

๖) บิดามารดาของท่านสำเร็จการศึกษาชั้น

ต่ำกว่า ป.๔	☐	บิดา	☐	มารดา	☐
ป.๔	☐		☐		☐
ต่ำกว่า ม.๖(ม.ศ.๓)	☐		☐		☐
ม.๖(ม.ศ.๓)	☐		☐		☐
ม.๘ หรือเทียบเท่า	☐		☐		☐
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	☐		☐		☐
ปริญญาตรี	☐		☐		☐
สูงกว่าปริญญาตรี	☐		☐		☐

๗) ครอบครัวของท่านตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล
 ในเขตสุขาภิบาล
 นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

คำสั่งแจง

โปรดอ่านรายชื่อวิชาต่าง ๆ ทั้ง ๑๖ วิชาในหน้าถัดไปอย่างละเอียด แล้วปฏิบัติตามคำสั่งแจงข้างล่างนี้ทีละข้ออย่างระมัดระวัง

๑) วิชาใดที่ท่านอยากเรียนมากที่สุดให้นำหมายเลขหน้าวิชานั้นเขียนลงใน แถวที่ ๑

๒) ชีคชื่อวิชาที่เลือกไว้แล้วในข้อที่ ๑ ออก เพื่อกันมิให้สับสนภายหลัง

๓) วิชาใดที่ท่านอยากเรียนเท่า ๆ กัน ๒ วิชา แต่อยากเรียนน้อยกว่าวิชาที่เลือกไว้แล้ว นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสองนั้นเขียนลงใน แถวที่ ๒ แล้วชีกชื่อวิชาทั้งสองออก

๔) ขอให้ท่านพิจารณาเลือกวิชาที่ท่านอยากเรียนเท่า ๆ กันอีก ๓ วิชา แต่อยากเรียนรองลงมาจาก ๒ วิชาที่ท่านเลือกไว้แล้วในแถวที่ ๒ นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสามนั้นเขียนลงใน แถวที่ ๓ แล้วชีกชื่อวิชาที่เลือกแล้วออกไป

ขณะนี้ยังมีวิชาเหลือให้ท่านเลือกอีก ๑๐ วิชา ขอให้ท่านดำเนินการเลือกโดยเริ่มต้นจากวิชาที่ท่านอยากเรียนน้อยที่สุดไปหาวิชาที่ท่านอยากเรียนมากขึ้นตามลำดับ

๕) นำหมายเลขหน้าวิชาที่ท่านอยากเรียนน้อยที่สุด ๑ วิชา เขียนลงใน แถวที่ ๔ แล้วชีกชื่อวิชานั้นออก

๖) พิจารณาวิชาอีก ๒ วิชาที่ท่านอยากเรียนเท่า ๆ กัน แต่อยากเรียนมากกว่าวิชาที่ท่านเลือกไว้แล้วในแถวที่ ๔ เพียงเล็กน้อย นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสองนั้นเขียนลงใน แถวที่ ๕ แล้วชีกรายชื่อวิชาทั้งสองออก

๗) ขณะนี้เหลืออีก ๓ วิชา ให้ท่านเลือกวิชาที่ท่านอยากเรียนเท่า ๆ กัน ๓ วิชา แต่อยากเรียนมากกว่าวิชาที่ท่านเลือกไว้แล้วในแถวที่ ๕ นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสามนั้นเขียนลงใน แถวที่ ๖ แล้วชีกชื่อวิชาทั้งสามออก

๘) ทั้ง ๔ วิชาสุดท้ายที่เหลือนี้ หมายความว่า เป็นวิชาที่ท่านอยากเรียนปานกลาง นำหมายเลขหน้าวิชาทั้งสี่นั้นเขียนลงใน แถวที่ ๗

ตอนที่ ๓

รายชื่อวิชาต่าง ๆ ที่นำมาให้ท่านเลือก

๑) การศึกษา

หมายถึง ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และ การศึกษา

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะของวิชาที่เรียนมีดังนี้คือ

- วิชาสามัญ เป็นวิชาทางวิทยาศาสตร์และศิลปะ เรียนในปีที่ ๑ และปีที่ ๒

- วิชาเอก, โท เป็นวิชาให้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ

- วิชาการศึกษา เป็นวิชาที่ว่าด้วยการเรียนการสอนเพื่อนำไปปฏิบัติ

ในหน้าที่ครู เรียนตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ - ๔ แบ่งเป็นสาขาต่าง ๆ คือ สาขา

ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ พลศึกษา

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๒) เกษตรศาสตร์

รวมถึงวิชาต่อไปนี้ วนศาสตร์ การประมง เกษตรศาสตร์ และสัตวแพทย์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ใน ๒ ปีแรกเรียน ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์

คณิตศาสตร์และวิชาในคณะที่ท่านเลือกไว้ เช่น วนศาสตร์ เรียนการจักป่าไม้

วิศวกรรมป่าไม้ เป็นต้น ส่วนอีก ๒ ปีหลังเรียนวิชาเฉพาะตามที่ท่านเลือกไว้

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

สำหรับสัตวแพทย์นั้นใช้เวลาศึกษา ๖ ปี แบ่งออกเป็น ๒ ระยะ คือ ๒ ปีแรก

เรียกว่าเตรียมสัตวแพทย์ เรียนร่วมกับคณะวิทยาศาสตร์ ส่วนอีก ๔ ปีหลัง

แยกเรียนตามแผนกต่าง ๆ ที่ท่านสนใจ ทั้งนี้ แผนกกายวิภาคของสัตว์

แผนกอายุรศาสตร์ของสัตว์ และแผนกสัตวศาสตร์ของสัตว์

๓) เทคนิค

รวมถึงวิชาต่อไปนี้ ช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่างโลหะ ช่างสำรวจ
ช่างภาพ และช่างอิเล็กทรอนิกส์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ สายศิลปะ

ลักษณะของวิชาที่เรียน เรียนวิชาสามัญทั่วไป คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคม-
ศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิชาเหล่านี้เรียนเพื่อเป็นพื้นฐาน แต่จะเรียนเน้น
หนักในวิชาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน ระยะเวลาการศึกษา
๓ ปี ได้รับประกาศนียบัตรเทคนิคชั้นสูง

๔) นิติศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียนใน ๑ ปีแรกเรียนวิชาประเภทศิลปศาสตร์ ได้แก่
ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ อารยธรรม วิทยาศาสตร์ จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ ปรัชญา
และ คณิตศาสตร์ และเรียนวิชาเฉพาะของคณะที่เลือกไว้ ส่วนอีก ๓ ปีหลังมุ่ง
เรียนวิชากฎหมายโดยตรง ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๕) บริหารธุรกิจ

รวมถึง วิชาการค้า การตลาด การบริหารธุรกิจ การเงินและธนาคาร การบัญชี
และ เลขานุการ

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะการเรียนแยกตามแผนกวิชาที่ตนเลือกเรียน

ระยะเวลาการศึกษา ๓ ปี ได้รับประกาศนียบัตรเทียบเท่าอนุปริญญา

๖) พาณิชยศาสตร์และการบัญชี

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ ศิลปะ

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ปีที่ ๑ และ ๒ เรียนวิชาพื้นฐานเหมือนกันหมด คือ
วิชาการบัญชี เศรษฐศาสตร์ คณิตศาสตร์ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพาณิชย์
กฎหมายทั่วไป จิตวิทยา ภาษาอังกฤษ และ ตรรกวิทยา

๒ ปีหลังเรียนตามวิชาที่เลือก ได้แก่ พานิชยศาสตร์ บัญชี วิชาต้นทุน
วิชาการคลังธุรกิจ วิชาการจัดการโรงแรม และวิชาสถิติ
ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๓) แพทยศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ๒ ปีแรกเรียกว่าเตรียมแพทยศาสตร์ เรียน
ร่วมอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์ ในชั้นปีที่ ๓ และ ๔ เรียนในคณะแพทยศาสตร์
๒ ปีนี้เรียนหนักไปในทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ ในชั้นปีที่ ๕ และปีที่ ๖
เรียนหนักไปในทางสาเหตุของโรค การป้องกันไม่ให้เกิดโรค การตรวจ
และรักษาโรค และการสาธารณสุข รวมระยะเวลาการศึกษา ๖ ปี ได้รับ
ปริญญาตรี

ส่วนผู้ที่เรียน เทคนิคการแพทย์ เภสัชศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์
วิทยาศาสตร์สาธารณสุข วิชาที่เรียนใน ๒ ปีแรกจะเรียนวิชาเตรียมแพทย-
ศาสตร์ ส่วนอีก ๒ ปีหลัง จะเรียนวิชาเฉพาะสาขาที่ตนเลือก รวมระยะ
เวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๔) พยาบาล

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ สายศิลปะ

ลักษณะของการเรียนแยกเป็น ๒ ประเภท

— ประเภทที่ ๑ ผู้เรียนผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยตามที่สภาการ
ศึกษาแห่งชาติดำเนินการ ใน ๒ ปีแรกจะเรียนเตรียมพยาบาลปริญา และ
กายภาพบำบัด ใน ๒ ปีหลังจะเรียนวิชาพยาบาล รวมระยะเวลาศึกษา
๔ ปี ได้รับปริญญาพยาบาล-อนามัย และถ้าจะเรียนวิชาดุษฎีครุภคองไข
เวลาอีก ๖ เดือน

— ประเภทที่ ๒ ผู้เรียนผ่านการสอบในโรงเรียนพยาบาลดุษฎีครุภคองไขและอนามัย
มีหลักสูตรการเรียน ๓ ปี ถ้าเรียนจบ ๔ ปี จะได้วิทยาศาสตร์บัณฑิต(พยาบาล)
และถ้าจะเรียนวิชาดุษฎีครุภคองไขเวลาอีก ๖ เดือน

๘) รัฐศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ๑ ปีแรกเรียนวิชาประเภทศิลปศาสตร์
เหมือนกับคณะนิติศาสตร์ และวิชาเฉพาะของคณะที่เลือกไว้

๓ ปีหลังมุ่งเรียนวิชาเฉพาะที่เลือกไว้ได้แก่ การคลัง การปกครอง การ
ต่างประเทศ และ การทูต

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๐) วิทยาศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ปีแรกเรียนวิชา ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา
คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ปีที่ ๒ เรียนวิชาเช่นเดียวกับปีที่ ๑ และ

วิชาเอกที่เลือกไว้ได้แก่ ฟิสิกส์ เคมี คณิตศาสตร์ สัตววิทยา พฤกษศาสตร์
ธรณีวิทยา เป็นต้น ส่วนปีที่ ๓ และ ๔ เรียนเฉพาะวิชาเอกตามที่เลือกไว้

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๑) วิศวกรรมศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ๒ ปีแรกเรียนเหมือนกันหมดทุกสาขา คือ
เรียนวิชาต่อไปนี้ ฟิสิกส์ เคมี และ คณิตศาสตร์ของคณะวิทยาศาสตร์

เรียนภาษาอังกฤษ วิชาวิศวกรรมเขียนแบบ สุขวิทยา กรรมวิธีการผลิต
วิชากลศาสตร์ประยุกต์ วัสดุก่อสร้าง และ วิชาการสำรวจ ในชั้นปีที่ ๓

และ ๔ แยกไปเรียนตามสาขาวิชาตามที่เลือกไว้ตามความสมัครใจ ซึ่งมี
สาขาให้เลือกดังนี้ วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า

วิศวกรรมเหมืองแร่ และ ธรณีวิทยาเหมืองแร่ วิศวกรรมอุตสาหกรรม

วิศวกรรมสุขาภิบาล วิศวกรรมสำรวจ วิศวกรรมเกษตร และ วิศวกรรม

ชลประทาน

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๒) ศิลปศาสตร์

รวมทั้ง อักษรศาสตร์ และ ศิลปศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะเนื้อหาวิชาที่เรียน ๑ ปีแรกเรียนวิชาพื้นฐานทางศิลปศาสตร์ เช่น

ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ทั่วไป อารยธรรม

ปรัชญา ประวัติศาสตร์ ปี ๒ - ๔ เรียนวิชาเฉพาะสาขาที่เลือกไว้ เช่น

สาขาภาษาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สถิติ จิตวิทยา บรรณารักษ์ ประวัติศาสตร์

วรรณคดี และ ภาษาต่างประเทศ

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๓) ศิลปากร

รวมถึง จิตรกรรมและประติมากรรม โบราณคดี และ มัณฑนศิลป์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะการเรียน แยกเรียนตามคณะต่าง ๆ ตั้งแต่ปีที่ ๑ ส่วนกำหนดเวลา

เรียนแตกต่างกันคือ คณะโบราณคดีใช้เวลาศึกษา ๔ ปี คณะจิตรกรรม

และ ประติมากรรมใช้เวลาศึกษา ๕ ปี และคณะมัณฑนศิลป์ใช้เวลา ๔ ปี

ได้รับปริญญาตรีทุกคณะ

๑๔) เศรษฐศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายศิลปะ หรือ วิทยาศาสตร์

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ปีที่ ๑ เรียนวิชาประเภทศิลปศาสตร์ ได้แก่

ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ อารยธรรม วิทยาศาสตร์ จิตวิทยา ประวัติ-

ศาสตร์ ปรัชญา และ คณิตศาสตร์ และวิชาเฉพาะของสาขาที่เลือกไว้

ปีที่ ๒ เรียนวิชาดังกล่าวไว้ในปีที่ ๑ และหลักเบื้องต้นของเศรษฐศาสตร์

ปีที่ ๓ และ ๔ เรียนตามสาขาวิชาที่เลือกไว้ เช่น ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์

สถิติเศรษฐศาสตร์ การเงินและการคลัง และ เศรษฐศาสตร์ประยุกต์

ระยะเวลาการศึกษา ๔ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๕) สถาปัตยกรรมศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ ศิลปะ

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียนแบ่งเป็น ๒ ภาค คือ ภาคทฤษฎี และ ภาคปฏิบัติ ซึ่งจะตองศึกษาพร้อม ๆ กันไป วิชาที่เรียนมีทั้งวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ เป็นต้นว่า ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ การวาดเขียน การออกแบบ ผูกลาย และการก่อสร้าง

ระยะเวลาการศึกษา ๕ ปี ได้รับปริญญาตรี

๑๖) สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

รวมถึง สังคมวิทยา และ มานุษยวิทยา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และ วารสารศาสตร์

ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือ ศิลปะ

ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่เรียน ๑ ปีแรกเรียนวิชาประเภทศิลปศาสตร์

ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ อารยธรรม วิทยาศาสตร์ทั่วไป

จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ ปรัชญา และ คณิตศาสตร์ และเรียนวิชาเฉพาะตามแผนกที่เลือกไว้ ๓ ปีหลังเรียนวิชาเฉพาะของแผนกใดแผนกหนึ่งตามที่เลือกไว้

ระยะเวลาการศึกษา ๕ ปี ได้รับปริญญาตรี

อยากเรียนมากที่สุด ๑

๒

๓

อยากเรียนปานกลาง ๔

๕

๖

อยากเรียนน้อยที่สุด ๗

รายชื่อวิชาต่าง ๆ ที่ให้ท่านเลือกตามรายละเอียดในตอนที่ ๓

๑. การศึกษา

๒. เกษตรศาสตร์

๓. เทคนิค

๔. นิติศาสตร์

๕. บริหารธุรกิจ

๖. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี

๗. แพทยศาสตร์

๘. พยาบาล

๙. รัฐศาสตร์

๑๐. วิทยาศาสตร์

๑๑. วิศวกรรมศาสตร์

๑๒. ศิลปศาสตร์

๑๓. ศิลปากร

๑๔. เศรษฐศาสตร์

๑๕. สถาปัตยกรรมศาสตร์

๑๖. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

ภาคผนวก ข.

คะแนนดิบของข้อมูล

ตาราง ๔๗. แสดงจำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๔๔	๕๖	๖๒	๘๐	๔๘	๒๓	๓๐
เกษตรศาสตร์	๓๓	๔๒	๘๐	๘๓	๖๓	๒๙	๖
เทคนิค	๑๐	๑๓	๕๑	๙๕	๘๘	๕๕	๓๑
นิติศาสตร์	๒๙	๘๓	๙๑	๘๓	๓๘	๑๒	๔
บริหารธุรกิจ	๖	๓๕	๙๑	๑๐๑	๖๘	๔๐	๓
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑๘	๕๖	๙๘	๙๓	๔๖	๒๓	๑๐
แพทยศาสตร์	๓๓	๒๙	๓๘	๘๒	๓๐	๕๙	๓๓
พยาบาล	๓๙	๕๓	๔๓	๕๖	๖๖	๓๙	๓๒
รัฐศาสตร์	๓๘	๘๒	๘๙	๘๑	๔๓	๑๓	๒
วิทยาศาสตร์	๑๓	๔๙	๔๕	๘๒	๓๔	๕๔	๓๑
วิศวกรรมศาสตร์	๒๔	๒๘	๓๘	๘๔	๖๖	๓๙	๒๙
ศิลปศาสตร์	๒๒	๔๓	๖๒	๓๔	๘๕	๕๔	๘
ศิลปากร	๓	๒๙	๕๓	๓๖	๘๒	๖๐	๔๑
เศรษฐศาสตร์	๑๒	๔๒	๘๙	๑๒๐	๖๖	๑๓	๒
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๘	๑๓	๔๓	๙๕	๓๙	๓๖	๒๖
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๒	๓๑	๖๓	๙๕	๓๖	๕๙	๑๒

ตาราง ๔๘. แสดงจำนวนนักเรียนแผนกศิลปะ ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันคัม

วิชา	อันคัม						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๒๘	๒๒	๒๘	๓๐	๑๔	๕	๑๔
เกษตรศาสตร์	๑	๔	๒๑	๔๕	๔๕	๒๑	๑
เทคนิค	๔	๕	๑๒	๔๕	๔๓	๒๑	๑๑
นิติศาสตร์	๑๙	๕๓	๓๔	๒๕	๙	๒	๑
บริหารธุรกิจ	๒	๑๓	๔๕	๔๘	๒๓	๙	๒
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๕	๑๒	๓๙	๕๑	๒๒	๙	๑
แพทยศาสตร์	๒	๒	๑๑	๒๐	๔๖	๔๑	๑๙
พยาบาล	๑๕	๒๓	๒๔	๒๖	๑๓	๑๑	๒๙
รัฐศาสตร์	๒๙	๔๑	๓๒	๓๐	๙	๑	๑
วิทยาศาสตร์	๑	๑	๕	๖	๕๐	๔๒	๒๙
วิศวกรรมศาสตร์	๑	๒	๓	๒๔	๓๒	๔๘	๑๓
ศิลปศาสตร์	๑๓	๓๓	๔๐	๓๒	๑๑	๑	๑
ศิลปากร	๑	๑๙	๔๐	๔๑	๒๘	๙	๔
เศรษฐศาสตร์	๔	๒๖	๓๒	๔๓	๒๔	๓	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๒	๑๖	๓๙	๓๓	๓๙	๓
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๐	๒๑	๓๓	๔๕	๑๙	๓	๒

ตาราง ๔๘. แสดงจำนวนนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันคัม

วิชา	อันคัม						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๖	๓๔	๓๔	๕๐	๓๕	๒๒	๑๖
เกษตรศาสตร์	๓๔	๓๔	๕๕	๔๒	๒๓	๔	๓
เทคนิค	๖	๑๒	๓๕	๕๐	๔๖	๓๔	๒๐
นิติศาสตร์	๑๐	๓๔	๕๗	๖๒	๓๐	๑๐	๔
บริหารธุรกิจ	๔	๒๒	๔๖	๕๓	๔๕	๓๒	๕
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑๓	๔๔	๕๕	๔๖	๒๔	๑๔	๗
แพทยศาสตร์	๓๑	๒๗	๒๗	๖๒	๒๔	๑๘	๑๘
พยาบาล	๒๔	๓๐	๑๕	๓๐	๓๓	๒๘	๔๓
รัฐศาสตร์	๕	๔๑	๕๗	๕๑	๓๔	๑๓	๒
วิทยาศาสตร์	๑๓	๔๕	๔๐	๖๖	๒๔	๑๒	๓
วิศวกรรมศาสตร์	๒๓	๒๖	๓๑	๖๐	๓๔	๒๑	๑๒
ศิลปศาสตร์	๕	๖	๒๒	๔๒	๗๔	๕๑	๗
ศิลปากร	๒	๑๐	๑๗	๓๕	๕๔	๕๒	๓๗
เศรษฐศาสตร์	๕	๑๖	๕๗	๗๓	๔๒	๑๐	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๗	๑๕	๓๑	๕๖	๔๒	๓๗	๑๕
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒	๑๐	๒๖	๕๐	๕๗	๕๒	๑๐

ตาราง ๘๐. แสดงจำนวนนักเรียนชาย ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๓	๑๓	๒๒	๔๓	๒๙	๑๕	๑๓
เกษตรศาสตร์	๓๓	๒๘	๓๒	๒๘	๑๕	๕	๑
เทคนิก	๑๐	๑๕	๒๓	๓๘	๓๐	๑๔	๘
นิติศาสตร์	๑๙	๔๕	๓๔	๒๘	๑๒	๒	๒
บริหารธุรกิจ	๑	๓	๓๖	๔๑	๓๐	๒๔	๓
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๒	๑๒	๔๓	๕๖	๒๑	๑๑	๓
แพทยศาสตร์	๓	๑๓	๑๓	๔๐	๒๓	๒๑	๑๓
พยาบาล	-	๒	๓	๒๓	๓๕	๓๔	๕๕
รัฐศาสตร์	๒๓	๔๓	๓๘	๑๔	๑๕	๕	-
วิทยาศาสตร์	๖	๒๕	๒๑	๓๙	๒๘	๒๐	๓
วิศวกรรมศาสตร์	๒๓	๒๑	๒๔	๓๒	๑๖	๑๙	๓
ศิลปศาสตร์	๑	๔	๒๓	๓๒	๔๔	๓๔	๔
ศิลปากร	๓	๑๐	๑๙	๒๘	๓๘	๒๔	๒๐
โทรเวชศาสตร์	๔	๒๑	๓๓	๔๓	๒๓	๕	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	-	๔	๑๙	๕๒	๓๙	๓๓	๕

ตาราง ๕๑. แสดงจำนวนนักเรียนเพศหญิง ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๔๑	๔๓	๔๐	๓๗	๒๐	๑๒	๑๓
เกษตรศาสตร์	๔	๑๔	๔๘	๕๕	๕๒	๒๔	๕
เทคนิก	-	๒	๒๔	๔๗	๕๕	๔๑	๒๓
นิติศาสตร์	๑๐	๔๒	๕๗	๕๕	๒๖	๑๐	๒
บริหารธุรกิจ	๕	๒๘	๕๕	๖๐	๓๘	๑๖	๔
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑๖	๔๔	๕๕	๕๑	๒๕	๑๒	๓
แพทยศาสตร์	๒๖	๑๒	๒๑	๔๒	๕๓	๓๘	๒๔
พยาบาล	๓๘	๕๑	๔๐	๓๓	๑๑	๕	๒๗
รัฐศาสตร์	๑๕	๓๕	๕๑	๖๗	๒๘	๘	๒
วิทยาศาสตร์	๗	๒๔	๒๔	๔๓	๕๖	๓๔	๒๘
วิศวกรรมศาสตร์	๑	๗	๑๔	๕๒	๕๐	๖๐	๒๒
ศิลปศาสตร์	๒๑	๓๘	๓๘	๕๒	๔๑	๒๑	๔
ศิลปากร	-	๑๘	๓๘	๔๘	๔๔	๓๖	๒๑
เศรษฐศาสตร์	๘	๒๑	๕๒	๓๓	๓๘	๑๒	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๔	๑๖	๔๘	๕๕	๕๘	๒๐
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๒	๒๗	๔๔	๕๓	๓๗	๒๖	๗

ตาราง ๕๖. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำในการเลือกศึกษา
ในอัตราระดับมัธยม

วิชา	อัตราระดับมัธยม						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๔	๑๕	๑๒	๓๐	๑๖	๖	๕
เกษตรศาสตร์	๑๑	๑๑	๑๖	๒๕	๒๔	๕	๒
เทคนิค	๓	๔	๑๖	๒๘	๒๕	๑๒	๑๐
นิเทศศาสตร์	๑๖	๒๘	๒๕	๒๒	๑๐	๑	—
บริหารธุรกิจ	๓	๑๒	๒๘	๓๓	๑๕	๑๐	๑
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๕	๓	๑๒	๒๒	๒๕	๒๒	๕
พยาบาล	๑๒	๑๑	๑๔	๑๓	๑๕	๘	๒๕
รัฐศาสตร์	๑๑	๓๑	๒๕	๒๒	๘	๔	๑
วิทยาศาสตร์	๑	๘	๘	๒๓	๒๕	๒๔	๑๓
วิศวกรรมศาสตร์	๕	๖	๑๐	๒๑	๒๓	๒๘	๕
ศิลปศาสตร์	๗	๒๓	๒๐	๒๐	๑๓	๑๔	๑
ศิลปากร	๑	๑๒	๒๑	๒๖	๑๕	๑๔	๕
เศรษฐศาสตร์	๓	๑๑	๒๓	๓๕	๑๘	๕	๒
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๓	๑๑	๓๖	๒๕	๒๕	๕
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๖	๑๑	๒๘	๒๒	๒๒	๑๐	๓

ตาราง ๕๓. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับปานกลาง
ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๒๙	๔๐	๔๗	๔๓	๒๘	๑๙	๒๐
เกษตรศาสตร์	๒๕	๒๗	๕๔	๕๕	๔๒	๑๙	๔
เทคนิค	๖	๑๑	๓๕	๖๐	๕๕	๓๙	๒๐
นิติศาสตร์	๑๒	๕๙	๖๑	๕๖	๒๖	๙	๓
บริหารธุรกิจ	๒	๒๐	๖๒	๖๒	๔๙	๒๖	๕
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑๐	๓๕	๕๗	๖๒	๓๖	๑๖	๑๐
แพทยศาสตร์	๒๑	๒๒	๒๔	๕๗	๔๓	๓๒	๒๗
พยาบาล	๒๗	๔๐	๒๘	๓๖	๒๗	๓๐	๓๘
รัฐศาสตร์	๒๗	๔๖	๖๑	๕๒	๓๑	๙	๑
วิทยาศาสตร์	๑๑	๓๓	๓๑	๕๕	๔๙	๒๙	๑๘
วิศวกรรมศาสตร์	๑๖	๑๖	๒๔	๖๐	๔๑	๔๙	๒๐
ศิลปศาสตร์	๑๒	๒๐	๔๒	๕๑	๕๗	๓๗	๗
ศิลปากร	๒	๑๗	๓๔	๔๘	๕๗	๓๙	๒๙
เศรษฐศาสตร์	๙	๓๐	๕๕	๗๗	๔๓	๑๒	-
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๗	๑๒	๓๐	๕๖	๕๒	๔๙	๒๐
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๖	๑๙	๓๔	๗๐	๔๘	๔๒	๗

ตาราง ๕๔. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูง
ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑	๑	๓	๖	๑๒	๒๕	๑
เกษตรศาสตร์	๑	๔	๑๐	๑๑	๑	๑	๑
เทคนิค	๑	๒	๑	๖	๑๖	๑๔	๑
นิติศาสตร์	๑	๑	๑๓	๗	๒	๒	๑
บริหารธุรกิจ	๑	๑	๑	๖	๑๔	๑๔	๑
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑	๑	๗	๑๓	๒	๒	๑
แพทยศาสตร์	๖	๑	๒	๑	๒	๑	๑
พยาบาล	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๑
รัฐศาสตร์	๑	๑	๑	๖	๑	๑	๑
วิทยาศาสตร์	๑	๑	๖	๑	๑	๑	๑
วิศวกรรมศาสตร์	๑	๖	๑	๑	๒	๒	๑
ศิลปศาสตร์	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
ศิลปากร	๑	๑	๒	๒	๖	๖	๑
เศรษฐศาสตร์	๑	๑	๖	๑	๑	๑	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๒	๖	๖	๒	๒	๑
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๑	๑	๑	๖	๖	๒

ตาราง ๕๕. แสดงจำนวนนักเรียนชั้น ปีกา มัธยมศึกษา อยู่ด้วยกัน ในการเลือกศึกษา
ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๓๓	๔๓	๕๑	๖๕	๓๓	๒๕	๒๖
เกษตรศาสตร์	๒๓	๓๘	๖๔	๓๕	๕๑	๒๔	๕
เทคนิค	๓	๑๔	๒๒	๘๐	๓๑	๔๕	๒๕
นิติศาสตร์	๒๔	๓๒	๓๒	๓๖	๓๐	๖	๔
บริหารธุรกิจ	๕	๒๓	๓๒	๘๔	๕๖	๓๓	๓
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑๖	๔๓	๓๕	๘๑	๓๓	๑๔	๔
แพทยศาสตร์	๓๓	๒๓	๓๐	๕๔	๖๐	๕๐	๓๑
พยาบาล	๓๒	๔๑	๓๖	๔๓	๓๓	๓๑	๖๐
รัฐศาสตร์	๓๐	๖๓	๓๒	๖๘	๓๖	๔	๒
วิทยาศาสตร์	๔	๔๒	๔๐	๖๔	๕๓	๔๔	๒๘
วิศวกรรมศาสตร์	๒๐	๒๓	๓๓	๖๔	๕๘	๖๖	๒๐
ศิลปศาสตร์	๒๐	๓๖	๔๔	๖๑	๖๔	๔๓	๖
ศิลปากร	๒	๒๕	๔๓	๕๘	๓๐	๕๒	๓๐
เศรษฐศาสตร์	๑๐	๓๒	๓๘	๑๐๐	๕๑	๑๒	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓	๑๒	๔๐	๓๓	๖๕	๖๕	๑๘
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑๑	๒๒	๕๑	๓๓	๖๓	๔๔	๑๒

ตาราง ๕๖. แสดงจำนวนนักเรียนชั้น บัณฑิต ตรี ถึงแก่กรรม ในการเลือกศึกษา
ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑	—	๑	—	—	—	—
เกษตรศาสตร์	๑	—	—	—	๑	—	—
เทคนิค	—	—	๑	—	๑	—	—
นิติศาสตร์	—	—	๑	—	—	๑	—
บริหารธุรกิจ	—	๑	—	—	๑	—	—
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	—	๑	๑	—	—	—	—
แพทยศาสตร์	—	—	—	๕	—	—	—
พยาบาล	—	๑	—	—	—	๑	—
รัฐศาสตร์	—	—	๑	๑	—	—	—
วิทยาศาสตร์	—	—	—	๕	—	—	—
วิศวกรรมศาสตร์	—	—	—	๕	—	—	—
ศิลปศาสตร์	—	—	—	—	๕	—	—
ศิลปากร	—	—	—	—	—	—	๕
เศรษฐศาสตร์	—	—	๑	—	๑	—	—
สถาปัตยกรรมศาสตร์	—	—	—	๑	—	๑	—
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	—	๑	—	—	—	๑	—

ตาราง ๕๗. แสดงจำนวนนักเรียนชั้น ปีกา มรรคา หย่าร้าง ในการเลือกศึกษา
ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑
เกษตรศาสตร์	๒	๑	๑	๒	๒	๒	๑
เทคนิค	๑	๑	๑	๑	๑	๒	๒
นิติศาสตร์	๑	๓	๓	๑	๒	๑	๑
บริหารธุรกิจ	๑	๑	๒	๕	๑	๑	๑
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑	๒	๒	๓	๒	๑	๑
แพทยศาสตร์	๑	๑	๑	๕	๑	๑	๒
พยาบาล	๑	๓	๒	๑	๒	๑	๑
รัฐศาสตร์	๑	๒	๑	๑	๒	๑	๑
วิทยาศาสตร์	๑	๑	๑	๒	๓	๑	๑
วิศวกรรมศาสตร์	๒	๑	๑	๒	๒	๑	๒
ศิลปศาสตร์	๑	๑	๒	๓	๒	๑	๑
ศิลปากร	๑	๑	๓	๒	๒	๒	๑
เศรษฐศาสตร์	๑	๑	๓	๑	๑	๒	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๑	๑	๑	๓	๑	๑
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๑	๒	๓	๓	๑	๑

ตาราง ๕๕. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่ง บิดามารดาแยกกันอยู่ ในการเลือกศึกษา
ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑	๑	๒	๓	๓	๑	๑
เกษตรศาสตร์	๒	๑	๑	๒	๒	๒	๑
เทคนิค	๑	๑	๑	๑	๔	๒	๒
นิติศาสตร์	๑	๒	๓	๒	๑	๑	๑
บริหารธุรกิจ	๑	๑	๒	๔	๑	๑	๑
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑	๒	๒	๓	๒	๑	๑
แพทยศาสตร์	๑	๑	๑	๔	๑	๑	๒
พยาบาล	๑	๓	๒	๑	๒	๑	๑
รัฐศาสตร์	๑	๒	๔	๑	๒	๑	๑
วิทยาศาสตร์	๑	๑	๑	๒	๓	๑	๑
วิศวกรรมศาสตร์	๑	๑	๑	๓	๑	๓	๑
ศิลปศาสตร์	๑	๑	๒	๓	๒	๓	๑
ศิลปากร	๑	๑	๓	๒	๒	๒	๑
เศรษฐศาสตร์	๑	๑	๓	๔	๑	๒	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๑	๑	๔	๓	๑	๒
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๑	๒	๓	๓	๑	๑

ตาราง ๕๕. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่ง มารดาถึงแก่กรรม ในการเลือกศึกษา
ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑	๕	๒	๔	๑	๑	๑
เกษตรศาสตร์	๓	๑	๓	๔	๒	๒	๑
เทคนิค	๑	๑	๒	๒	๒	๒	๒
นิติศาสตร์	๒	๔	๓	๒	๓	๑	๑
บริหารธุรกิจ	๑	๑	๒	๒	๓	๒	๑
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑	๓	๕	๒	๒	๑	๑
แพทยศาสตร์	๑	๑	๓	๔	๓	๓	๑
พยาบาล	๒	๑	๒	๓	๒	๑	๓
รัฐศาสตร์	๒	๔	๔	๓	๑	๑	๑
วิทยาศาสตร์	๑	๒	๑	๕	๕	๑	๑
วิศวกรรมศาสตร์	๑	๑	๑	๔	๑	๕	๒
ศิลปศาสตร์	๑	๒	๒	๔	๔	๒	๑
ศิลปากร	๑	๑	๑	๕	๓	๒	๒
เศรษฐศาสตร์	๑	๓	๑	๓	๕	๑	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๑	๓	๑	๔	๑	๑
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๑	๔	๔	๑	๔	๑

ตาราง ๒๐. แสดงจำนวนนักเรียนชั้น ป.๖ ถึง แก่กรรม ในการเลือกศึกษา
ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๖	๕	๔	๖	๖	๐	๕
เกษตรศาสตร์	๓	๑	๑	๕	๖	๑	๑
เทคนิค	๑	๑	๓	๖	๖	๔	๕
นิติศาสตร์	๕	๖	๑	๖	๕	๓	๑
บริหารธุรกิจ	๑	๓	๑	๖	๔	๓	๑
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๑	๓	๑	๖	๔	๕	๑
แพทยศาสตร์	๑	๔	๕	๖	๔	๔	๓
พยาบาล	๔	๖	๑	๓	๕	๓	๖
รัฐศาสตร์	๕	๖	๖	๖	๕	๓	๑
วิทยาศาสตร์	๓	๓	๓	๕	๖	๖	๑
วิศวกรรมศาสตร์	๕	๓	๕	๑	๔	๔	๔
ศิลปศาสตร์	๑	๔	๖	๔	๖	๔	๕
ศิลปากร	๑	๕	๔	๑	๕	๓	๑
เศรษฐศาสตร์	๑	๓	๕	๖	๕	๕	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๕	๓	๖	๖	๖	๕
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๕	๕	๖	๕	๖	๑

ตาราง ๒๑. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่ง มีความรู้การศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา
ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๒	๔	๓	๕	๓	๒	๑
เกษตรศาสตร์	๔	๔	๓	๕	๕	๔	๑
เทคนิค	๑	๓	๕	๕	๕	๕	๕
นิติศาสตร์	๕	๕	๕	๑๑	๓	๑	๑
บริหารธุรกิจ	๑	๓	๑๒	๑๑	๕	๒	๑
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๒	๓	๑๔	๕	๓	๒	๑
แพทยศาสตร์	๔	๓	๕	๓	๕	๕	๑
พยาบาล	๔	๒	๕	๕	๕	๓	๕
รัฐศาสตร์	๒	๑๓	๕	๓	๕	๑	๑
วิทยาศาสตร์	๒	๕	๕	๑๑	๕	๕	๒
วิศวกรรมศาสตร์	๓	๓	๔	๓	๕	๕	๑
ศิลปศาสตร์	๑	๔	๕	๓	๑๑	๕	๑
ศิลปากร	๑	๑	๒	๕	๕	๕	๕
เศรษฐศาสตร์	๒	๕	๑๑	๕	๕	๑	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๑	๔	๑๒	๕	๑๑	๒
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๓	๑	๕	๑๒	๕	๕	๒

ตาราง ๒๒. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีบิดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา
ในการเลือกศึกษาแต่ละอันคัม

วิชา	อันคัม						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๘	๑๑	๑๕	๑๓	๘	๖	๗
เกษตรศาสตร์	๑๐	๘	๑๐	๑๘	๑๓	๕	๒
เทคนิค	๒	๕	๗	๑๘	๑๕	๑๓	๖
นิติศาสตร์	๒	๒๑	๑๗	๑๓	๑๑	๑	๑
บริหารธุรกิจ	๑	๗	๑๓	๑๕	๑๓	๑๐	๑
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๘	๑๘	๑๖	๑๑	๘	๑๔	๓
แพทยศาสตร์	๙	๓	๘	๒๓	๑๔	๘	๗
พยาบาล	๕	๑๖	๕	๑๓	๑๑	๑๐	๘
รัฐศาสตร์	๗	๑๖	๑๖	๑๖	๗	๓	๑
วิทยาศาสตร์	๙	๙	๑๓	๒๐	๑๓	๑๐	๙
วิศวกรรมศาสตร์	๒	๕	๙	๒๖	๑๒	๘	๖
ศิลปศาสตร์	๓	๕	๑๓	๒๑	๑๕	๗	๑
ศิลปากร	๑	๒	๑๓	๑๐	๑๗	๑๔	๑๑
เศรษฐศาสตร์	๓	๖	๒	๑๗	๑๗	๕	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓	๙	๗	๑๑	๑๖	๑๘	๗
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๒	๙	๑๔	๒๒	๑๐	๑๔	๒

ตาราง ๒๓. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมีบิดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในการเลือกศึกษา
ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษม	๓๒	๓๘	๓๖	๕๑	๓๑	๑๖	๑๗
เกษตรศาสตร์	๒๑	๒๖	๕๖	๕๕	๔๑	๑๘	๘
เทคนิค	๖	๘	๓๖	๖๐	๕๘	๓๓	๒๐
นิติศาสตร์	๒๑	๕๑	๕๘	๕๗	๒๑	๑๑	๒
บริหารธุรกิจ	๕	๒๒		๖๐	๘๖	๒๖	๕
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๖	๒๗	๖๐	๗๕	๓๓	๑๖	๕
แพทยศาสตร์	๒๓	๒๒	๒๓	๔๘	๘๖	๓๗	๒๓
พยาบาล	๒๕	๓๔	๒๘	๓๓	๒๘	๒๒	๕๑
รัฐศาสตร์	๒๔	๔๘	๖๒	๕๓	๒๖	๘	๑
วิทยาศาสตร์	๗	๓๗	๒๗	๔๘	๘๖	๓๓	๒๓
วิศวกรรมศาสตร์	๑๘	๑๘	๒๑	๔๘	๔๑	๕๕	๑๘
ศิลปศาสตร์	๑๖	๓๐	๓๘	๔๑	๕๓	๓๗	๗
ศิลปากร	๒	๒๓	๓๘	๔๘	๕๑	๓๗	๒๓
เทวศาสตร์	๗	๒๕	๕๓	๘๗	๓๘	๑๑	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๑๑	๓๑	๖๗	๕๓	๔๕	๑๘
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๗	๒๒	๓๘	๕๖	๕๓	๓๘	๗

ตาราง ๕. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่ง บิดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในการเลือกศึกษา
ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๖	๒	๔	๖	๙	—	๒
เกษตรศาสตร์	๓	๑	๙	๕	๙	๑	๑
เทคนิค	๑	๑	๓	๗	๑๐	๔	๒
นิติศาสตร์	๒	๖	๙	๖	๒	๓	—
บริหารธุรกิจ	—	๓	๑๐	๙	๔	๓	—
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	—	๓	๑๐	๙	๔	๒	๑
แพทยศาสตร์	๑	๔	๒	๑๐	๔	๔	๓
พยาบาล	๔	๖	๑	๓	๕	๓	๖
รัฐศาสตร์	๒	๙	๖	๖	๒	๓	—
วิทยาศาสตร์	๓	๓	๓	๕	๖	๖	๑
วิศวกรรมศาสตร์	๒	๓	๒	๙	๔	๔	๔
ศิลปศาสตร์	๑	๔	๖	๔	๖	๔	๒
ศิลปากร	๑	๒	๔	๙	๕	๓	๔
เศรษฐศาสตร์	๑	๓	๕	๑๐	๖	๒	—
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๒	๓	๙	๖	๖	๒
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	—	๕	๕	๙	๒	๙	—

ตาราง ๒๕. แสดงจำนวนนักศึกษาหญิงซึ่งมาลาธิการศึกษา ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา
ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑	๘	๕	๑๓	๗	๔	๓
เกษตรศาสตร์	๖	๗	๘	๑๑	๑๐	๓	๑
เทคนิค	๒	๔	๑๐	๑๐	๘	๘	๓
นิติศาสตร์	๔	๑๐	๑๐	๑๓	๖	๑	๑
บริหารธุรกิจ	—	๒	๑๕	๑๒	๘	๖	๒
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๒	๙	๑๖	๗	๕	๕	๑
แพทยศาสตร์	๕	๕	๗	๑๑	๗	๔	๗
พยาบาล	๖	๓	๖	๘	๘	๖	๘
รัฐศาสตร์	๓	๑๗	๕	๗	๑๑	๑	๑
วิทยาศาสตร์	๔	๖	๖	๑๕	๕	๖	๓
วิศวกรรมศาสตร์	๓	๕	๘	๖	๑๑	๑๐	๒
ศิลปศาสตร์	๑	๔	๖	๑๒	๑๑	๕	๑
ศิลปากร	—	๒	๖	๙	๑๒	๑๐	๖
เศรษฐศาสตร์	๒	๗	๑๒	๑๘	๖	—	—
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๒	—	๔	๑๕	๗	๑๒	๕
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔	—	๗	๑๓	๑๓	๕	๓

ตาราง ๒๒. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมารวมการศึกษาในระดับประถมศึกษา ในการเลือกศึกษา
ในแต่ละอันกับ

วิชา	อันกับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๒๗	๓๓	๓๖	๔๑	๒๓	๑๗	๑๕
เกษตรศาสตร์	๒๒	๒๑	๔๔	๕๑	๓๒	๑๗	๕
เทคนิค	๖	๑๑	๒๓	๕๓	๕๒	๓๒	๑๕
นิติศาสตร์	๑๓	๕๐	๕๑	๕๕	๒๕	๕	๓
บริหารธุรกิจ	๒	๒๐	๔๗	๖๐	๓๔	๒๐	๔
พาณิชยศาสตร์ และ การบัญชี	๑๑	๓๐	๔๔	๕๖	๓๐	๔	๔
แพทยศาสตร์	๑๔	๑๔	๒๑	๕๑	๓๔	๒๔	๑๕
พยาบาล	๑๔	๓๔	๒๑	๓๑	๒๖	๒๖	๓๔
รัฐศาสตร์	๑๔	๓๗	๕๗	๔๔	๒๖	๔	๑
วิทยาศาสตร์	๔	๒๔	๓๑	๔๔	๓๗	๒๔	๑๔
วิศวกรรมศาสตร์	๑๓	๑๖	๒๑	๕๕	๓๖	๓๕	๑๖
ศิลปศาสตร์	๑๕	๑๔	๓๓	๔๑	๔๔	๓๑	๔
ศิลปากร	๒	๑๐	๓๔	๓๓	๔๒	๕๒	๒๔
เศรษฐศาสตร์	๗	๑๔	๕๒	๖๐	๔๓	๑๑	—
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓	๑๑	๒๓	๕๑	๔๖	๔๔	๑๕
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๗	๒๐	๓๓	๔๔	๔๐	๓๔	๕

ตาราง ๒๗. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมารดามีการศึกษามัธยมศึกษา ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๖	๑๕	๑๖	๒๕	๑๕	๕	๑๑
เกษตรศาสตร์	๕	๑๓	๒๔	๒๒	๒๕	๕	๑
เทคนิก	๑	๒	๑๔	๓๖	๒๗	๑๕	๑๒
นิติศาสตร์	๑๑	๒๗	๒๔	๒๕	๖	๖	-
บริหารธุรกิจ	๔	๑๒	๒๔	๒๗	๒๑	๑๔	๑
พาณิชยศาสตร์ และกา	๔	๑๖	๓๓	๓๒	๑๑	๑๐	๑
แพทยศาสตร์	๕	๕	๑๐	๑๕	๒๕	๒๔	๑๒
พยาบาล	๑๔	๑๑	๑๖	๑๗	๑๖	๕	๒๔
รัฐศาสตร์	๑๓	๒๖	๒๖	๒๕	๕	๔	-
วิทยาศาสตร์	๑	๑๔	๔	๒๓	๓๐	๒๓	๕
วิศวกรรมศาสตร์	๔	๗	๕	๒๑	๑๔	๓๓	๑๑
ศิลปศาสตร์	๕	๑๕	๒๒	๒๐	๒๕	๑๓	๓
ศิลปากร	๑๗	๑๕	๓๔	๒๖	๔	๖	-
เศรษฐศาสตร์	๓	๑๔	๒๓	๔๒	๑๗	๖	๒
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๓	๖	๑๔	๒๔	๒๖	๒๐	๖
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๑๐	๒๓	๓๓	๒๑	๑๕	๔

ตาราง ๕. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งมารดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา : ในการเลือกศึกษา
ในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	-	-	๑	๑	-	๑	๑
เกษตรศาสตร์	-	๑	-	๓	-	-	-
เทคนิค	๑	-	-	-	๒	-	๑
นิติศาสตร์	๑	-	๒	-	๑	-	-
บริหารธุรกิจ	-	๑	๑	๒	-	-	-
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑	๑	-	๒	-	-	-
แพทยศาสตร์	-	-	-	๑	๑	๒	-
พยาบาล	-	-	-	-	-	๒	๒
รัฐศาสตร์	-	๒	๑	-	๑	-	-
วิทยาศาสตร์	-	-	-	๑	๒	๑	-
วิศวกรรมศาสตร์	-	-	-	๒	๑	๑	-
ศิลปศาสตร์	๑	-	๑	๑	-	๑	-
ศิลปากร	-	-	๒	-	๒	-	-
เศรษฐศาสตร์	-	๒	๒	-	-	-	-
สถาปัตยกรรมศาสตร์	-	-	๒	๒	-	-	-
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	-	๑	-	๑	๒	-	-

ตาราง ๒๘. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่ง ปิคามีการศึกษาสูงกว่ามารดาในการเลือกศึกษาในแต่ละอันดับ

วิชา	อันดับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๒๘	๓๕	๓๘	๔๕	๒๑	๑๖	๑๔
เกษตรศาสตร์	๑๘	๒๔	๕๑	๔๕	๓๗	๑๔	๓
เทคนิค	๘	๘	๒๖	๕๕	๕๓	๒๘	๑๓
นิติศาสตร์	๑๔	๔๗	๕๒	๕๑	๒๐	๗	๒
บริหารธุรกิจ	๓	๑๘	๔๕	๕๘	๔๒	๒๑	๑๔
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๗	๒๓	๕๔	๕๘	๓๒	๑๓	๖
แพทยศาสตร์	๑๘	๒๐	๑๘	๓๘	๓๗	๓๖	๒๓
พยาบาล	๒๔	๒๘	๒๔	๒๗	๒๔	๒๓	๑๒
รัฐศาสตร์	๒๐	๑๔	๕๒	๔๗	๒๕	๗	๑
วิทยาศาสตร์	๖	๓๓	๒๒	๔๑	๔๐	๓๐	๒๑
วิศวกรรมศาสตร์	๑๔	๑๗	๒๒	๓๘	๓๕	๔๖	๒๐
ศิลปศาสตร์	๑๕	๒๔	๓๕	๓๘	๔๓	๓๒	๕
ศิลปากร	๒	๑๗	๓๗	๔๖	๓๘	๓๒	๒๐
เศรษฐศาสตร์	๔	๑๕	๔๘	๗๘	๓๕	๘	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔	๘	๒๖	๕๖	๔๗	๔๐	๑๒
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๖	๒๒	๓๒	๔๗	๔๘	๓๑	๖

ตาราง ๗๖. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งบิดามีการศึกษาคึกเทียบกับมารดา ในการเลือกศึกษาในแต่ละ
ชั้นกับ

วิชา	บิดามีการศึกษา						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๑๓	๑๕	๒๒	๓๔	๒๔	๑๑	๑๓
เกษตรศาสตร์	๑๗	๑๔	๒๔	๔๐	๒๖	๑๒	๓
เทคนิค	๒	๙	๒๓	๓๔	๓๑	๒๕	๑๔
นิติศาสตร์	๑๒	๓๙	๓๔	๓๑	๑๖	๔	๒
บริหารธุรกิจ	๓	๑๓	๔๓	๓๓	๒๓	๑๔	๓
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑๐	๓๐	๓๙	๓๓	๑๐	๑๐	๔
แพทยศาสตร์	๑๑	๕	๑๕	๓๖	๓๑	๑๕	๑๑
พยาบาล	๑๓	๒๒	๑๖	๒๕	๒๑	๑๒	๒๗
รัฐศาสตร์	๑๗	๓๗	๓๑	๓๐	๑๔	๖	๑
วิทยาศาสตร์	๗	๑๒	๒๒	๓๖	๓๐	๒๑	๕
วิศวกรรมศาสตร์	๑๐	๗	๑๕	๓๕	๒๕	๒๗	๕
ศิลปศาสตร์	๕	๑๗	๒๒	๓๔	๓๖	๑๕	๓
ศิลปากร	๑	๑๐	๑๗	๒๔	๓๕	๒๓	๑๕
เศรษฐศาสตร์	๖	๒๒	๓๖	๓๖	๒๔	๗	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๔	๕	๑๗	๓๓	๒๔	๓๒	๑๔
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๕	๕	๒๔	๔๖	๒๓	๒๖	๔

ตาราง ๗๖. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่ง มารดามีการศึกษาสูงกว่าบิดา ในการเลือกศึกษาแต่ละอันกับ

วิชา	อันกับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๓	๒	๔	๑	๔	๑	๓
เกษตรศาสตร์	๑	๔	๔	๔	๓	๓	๑
เทคนิค	๑	๒	๒	๕	๕	๑	๔
นิติศาสตร์	๓	๔	๒	๔	๑	๑	๑
บริหารธุรกิจ	๑	๓	๔	๓	๓	๒	๑
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑	๔	๔	๔	๕	๑	๑
แพทยศาสตร์	๔	๑	๑	๔	๓	๑	๓
พยาบาล	๒	๒	๓	๕	๒	๔	๑
รัฐศาสตร์	๑	๕	๒	๔	๓	๑	๑
วิทยาศาสตร์	๑	๔	๒	๕	๔	๒	๒
วิศวกรรมศาสตร์	๑	๓	๒	๒	๒	๕	๑
ศิลปศาสตร์	๒	๒	๕	๑	๒	๓	๑
ศิลปากร	๑	๒	๓	๒	๕	๔	๓
เศรษฐศาสตร์	๑	๓	๔	๔	๓	๓	๑
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๑	๑	๔	๒	๒	๓	๑
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๑	๓	๗	๓	๒	๒

ตาราง ๗๒. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล ในการเลือกศึกษาในแต่ละอันกับ

วิชา	อันกับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๓๒	๓๖	๔๓	๕๑	๓๘	๒๒	๒๓
เกษตรศาสตร์	๒๗	๒๕	๒๖	๒๓	๓๗	๑๕	๕
เทคนิค	๓๕	๑๓	๓๓	๒๕	๕๔	๔๓	๒๔
นิติศาสตร์	๑๔	๕๘	๖๔	๖๔	๒๘	๑๐	๓
บริหารธุรกิจ	๕	๒๖	๖๓	๖๘	๕๑	๒๖	๖
พาณิชยศาสตร์ และ กานบัญชี	๑๕	๔๑	๗๐	๕๘	๓๗	๑๕	๕
แพทยศาสตร์	๒๗	๒๑	๒๗	๕๖	๔๕	๓๕	๒๖
พยาบาล	๒๗	๓๕	๒๕	๓๖	๓๐	๓๑	๔๕
รัฐศาสตร์	๒๘	๕๒	๕๘	๕๘	๓๓	๑๑	๑
วิทยาศาสตร์	๘	๓๕	๒๖	๖๔	๔๗	๓๘	๑๕
วิศวกรรมศาสตร์	๑๕	๒๖	๒๔	๖๘	๔๕	๕๐	๑๗
ศิลปศาสตร์	๑๓	๒๕	๔๓	๕๒	๖๗	๓๗	๔
ศิลปากร	๑	๒๓	๓๕	๕๐	๕๕	๓๘	๓๐
เศรษฐศาสตร์	๕	๒๕	๖๓	๘๓	๔๕	๑๐	๒
สถาปัตยกรรมศาสตร์	๘	๑๑	๓๖	๖๓	๕๖	๕๑	๑๖
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๗	๒๖	๓๕	๖๑	๕๕	๕๖	๑๑

ตาราง ๗๓. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งอยู่ในเขตสุขภาพในการเลือกศึกษาในแต่ละอันกับ

วิชา	อันกับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๔	๔	๓	๑๒	๓	๔	๔
เกษตรศาสตร์	๔	๖	๔	๑๑	๑๕	๖	๖
เทคนิค	๒	—	๔	๑๑	๒๒	๔	๕
นิติศาสตร์	๕	๑๖	๑๕	๑๐	๔	๑	—
บริหารธุรกิจ	๑	๖	๑๔	๑๕	๓	๔	—
พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี	๑	๔	๑๔	๒๓	๕	๖	—
แพทยศาสตร์	๔	๓	๔	๑๑	๑๑	๑๒	๓
พยาบาล	๕	๖	๑๓	๕	๖	๖	๑๑
รัฐศาสตร์	๕	๑๓	๑๓	๑๔	๒	๑	—
วิทยาศาสตร์	๓	๖	๔	๕	๑๑	๔	๖
วิศวกรรมศาสตร์	๔	๑	๑๐	๔	๑๑	๑๒	๖
ศิลปศาสตร์	๕	๔	๖	๑๒	๑๐	๓	๒
ศิลปากร	—	๔	๖	๑๓	๑๒	๑๑	๖
เกษตรศาสตร์	—	๖	๑๑	๑๔	๑๓	๓	—
สถาปัตยกรรมศาสตร์	—	๒	๔	๑๖	๑๑	๑๒	๖
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๔	๔	๔	๑๕	๑๐	๕	๑

ตาราง ๓๔. แสดงจำนวนนักเรียนซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาลในการเลือกศึกษาในแต่ละอันกับ

วิชา	อันกับ						
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
การศึกษา	๓	๑๑	๑๒	๑๗	๘	๑	๓
เกษตรศาสตร์	๒	๑๑	๒	๑๓	๑๕	๓	๑
เทคนิค	๓	๔	๑๐	๑๕	๑๓	๘	๒
นิติศาสตร์	๑๐	๑๒	๑๒	๑๓	๖	๑	๕
บริหารธุรกิจ	—	๓	๑๔	๑๘	๑๐	๕	๑
พาณิชยศาสตร์ และ การบัญชี	๒	๓	๑๔	๑๖	๕	๖	๕
แพทยศาสตร์	๒	๕	๓	๑๕	๑๔	๘	๘
พยาบาล	๓	๘	๑	๑๕	๑๐	๒	๑๒
รัฐศาสตร์	๕	๑๓	๑๘	๕	๘	๑	๑
วิทยาศาสตร์	๒	๔	๑๐	๕	๑๖	๘	๖
วิศวกรรมศาสตร์	๕	๕	๔	๘	๑๐	๑๓	๕
ศิลปศาสตร์	๔	๕	๑๒	๑๐	๘	๑๐	๒
ศิลปากร	๒	๒	๑๒	๑๓	๑๑	๑๑	๕
เศรษฐศาสตร์	๓	๓	๑๕	๑๘	๘	๔	—
สถาปัตยกรรมศาสตร์	—	๔	๓	๑๖	๑๒	๑๓	๓
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๕	๑๕	๑๕	๑๑	๘	—

ประวัติย่อของผู้เขียน

ชื่อ นางทัศนีย์ บุศราทิจ

วันเกิด ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

สถานที่เกิด ตำบลปากพ่อง อำเภopakพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช
การศึกษา

ประถมศึกษา โรงเรียนวัดควนวิเศษ จังหวัดตรัง (๒๕๕๖)

มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรี ตรัง "สภาราชินี" จังหวัดตรัง (๒๕๐๒)

มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเบญจมราชาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (๒๕๐๔)

กศ.บ. วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน (๒๕๐๘)

กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร (๒๕๑๓)

สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดนิมมานรดี อำเภอภาษีเจริญ ธนบุรี